

नङ्ग अभिलेश्व
(२०७८)

नंद प्रकाशन

नइ अभिलेख

सम्पादक

डा. कञ्चनजङ्घा प्रसाई

प्रकाशक : नई प्रकाशन
पोस्टबक्स : ११४४१, काठमाडौं (नेपाल)
टेलिफोन : ४७७०५८०, ४७७१४५५
Email : nai.com.np@gmail.com
website : www.nai.com.np
संशोधक : उपेन्द्र सुवेदी तथा लवप्रसाद भण्डारी
आवरण सज्जा : केके कर्माचार्य
मुद्रक : ऋचा अफसेट प्रेस
नई कृतिमाला : १६२
अठारौं संस्करण : २०७८ (२०२१)
© सुरक्षित, २०६६ साल (२००९)
ISBN: 978-9937-509-96-1
Nai Avilekh
(Ediated by Dr. Kanchanjunga Prasai)

मन्तव्य

नइ प्रकाशन नेपाली आकाशको एक आलोक हो । त्यो आलोक निरन्तर फैलिरहेको छ र त्यसले अनन्त फैलिरहनुपर्दछ । नइबाट नेपाली भाषासाहित्यका निम्ति चमत्कारी कार्य हुँदै आइरहेको छ र यो चमत्कार नित्य उज्ज्वल भइरहनुपर्दछ ।

- राष्ट्रकवि डा.माधवप्रसाद घिमिरे

नेपाली भाषासाहित्यको राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय विस्तारको विकासक्रममा नइ प्रकाशनको भूमिका विशिष्ट कोटिको रहिआएको छ । नेपाली साहित्यिक सङ्घसंस्थाले गर्नुपर्ने र अरूको सोचमा नआएका धेरै नै कामहरू नइ प्रकाशनले गर्दै आएको छ । सरकारले बनाएका प्रज्ञाप्रतिष्ठानलाई समेत उछिनेर नइले नै सांस्कृतिक र साहित्यिक काम गरिरहेको छ ।

- वाङ्मय शताब्दी पुरुष डा.सत्यमोहन जोशी

यदि नइ नभएको भए कविशिरोमणि लेखनाथ पौड्याल, नाट्यसम्राट् बालकृष्ण सम तथा महाकवि लक्ष्मीप्रसाद देवकोटा समाविष्ट त्रिमूर्ति निकेतनको स्थापना हुने थिएन । एउटा विशिष्ट साहित्य संयुक्तको यो संयोजनको पुरोध नै बनेको छ नइ, नेपाली भाषासाहित्यको इतिहासमा ।

- जनराष्ट्रकवि ईश्वरवल्लभ

नइ प्रकाशन नेपाली भाषा र साहित्यका साथै साहित्येतर वाङ्मयका प्रवर्द्धनमा अविच्छिन्न साधनारत एक अग्रणी संस्था हो । यसको योगदान समकालिक नेपाली वाङ्मयको श्रीवृद्धिमा विशेष व्यापक र बहुआयामिक पनि छ । नइ प्रकाशनलाई नेपाली जीवन र जगत्को आँखाको नानीजस्तो प्रिय तुल्याई ठेट नेपाली ढङ्गले नेपालको गौरव वृद्धिका अनुष्ठानको अभिन्न अङ्गका स्वरूपमा हुर्काउन आफ्ना गाँससमेत काटी दृढ रूपमा साधनारत 'नइ'द्वयको म सहनी गर्दछु ।

• महासमालोचक प्रा.डा.वासुदेव त्रिपाठी

नइ प्रकाशनले जिवित स्रष्टाको हित मात्र गरेको छैन; मरे, बाँचेका धेरै स्रष्टा बचाउने सञ्जीवनी संस्था पनि नइ नै देखा परेको छ । नइले छोएपछि फलाम सुन र सुन पारस बन्दो रहेछ भन्ने पनि देखियो ।

• विश्व नारी नेपाली साहित्य रत्न डा.वानीरा गिरी

नइ प्रकाशनका गतिविधि मामुली ढङ्गका रहेनन्, उँभोका रहे । नइका कार्यहरू नेपालबाहिर पनि फराकिला छन् र यो संस्था भारततिर पनि चम्किलो रह्यो । नइले इतिहासमा प्रेरणादायी ढङ्गबाट स्मरण गर्ने ठाउँ ओगट्यो ।

• डा.इन्द्रबहादुर राई

मेरो हातमा 'नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार' आयो । मेरो समझमा थिएन, मेरो उद्देश्य पनि थिएन, मेरो सपनामा पनि थिएन । कसरी आयो त्यो अकल्पनीय भाग्य ? जर्मनेली मुखले भन्छ— 'कुमारीमा बच्चा आए जस्तो, अचम्मको कुरा ! तर म भन्छु— नेपालीहरू जादुमा विश्वास गर्छन् र यिनीहरू जादु पनि गर्छन् ।' पुराना, आविष्कार नभएको अवशेष र मूर्ति पनि आविष्कार भयो; तैपनि प्रशंसा पाए अर्काले । तर आँखाहरू रहेछन् सहस्र यस देशका महान् देव इन्द्रका पनि ।

• प्रा.डा.मानफ्रेद गेर्हार्द श्रोई

सूची

• मन्तव्य	
• सम्पादकीय	११
१. नइ प्रकाशनको उद्देश्य	१३
२. नइ प्रकाशनका दाता र अक्षयकोष	१४
३. नइ प्रकाशनका पुरस्कार	१६
४. नइ प्रकाशनबाट पुरस्कृत	२५
५. नइ प्रकाशनका विशेष कार्य	४०
६. नइ प्रकाशनमार्फत भूकम्प राहत	४४
७. नइ प्रकाशनबाट प्रकाशित कृति	४५
८. नइ प्रकाशनबाट पुरस्कृत प्रतिनिधि प्राज्ञका भाषण	५५
९. नइ प्रकाशनबाट पुरस्कृतको परिचय : २०७६	१०४
१०. नइ प्रकाशनबाट पुरस्कृतको परिचय : २०७७	१२७
११. नइ प्रकाशनका संस्थापक नइको सङ्क्षिप्त परिचय	१४८

प्रकाशकीय

नेपाली वाङ्मयको श्रीवृद्धिका लागि २०५२ साल माघ १५ गते नइ प्रकाशनको स्थापना भएको हो । नेपाली भाषा संसारप्रतिको साधनाहेतु जन्मेको नइ प्रकाशन वसुधैव कुटुम्बकम्को आदर्शमा आबद्ध छ । नइ प्रकाशनले परम्परागत सांस्कृतिक मूल्य, मान्यता र धारणालाई सदैव शिरोपर गर्दै आएको छ । देशदेशान्तरका प्रतिभाको सम्मान गर्नु यस संस्थाको अर्को प्रमुख उद्देश्य रहेको छ ।

नेपाली भाषासाहित्य, कला, संस्कृति, समाजसेवा, ज्ञानविज्ञान, चिन्तन, खेलकुदलगायत अन्य विविध क्षेत्रका प्रतिभाको खोजी र तिनीहरूको अर्चनामा नइ प्रकाशन अग्रसर छ । यस संस्थाबाट बेलामौकामा विभिन्न सांस्कृतिक कार्यहरूका अतिरिक्त विविध ग्रन्थमालाहरूको पनि प्रकाशन भइरहेको छ ।

नइ प्रकाशन विशुद्ध नेपाली मूल्य, मान्यता र धारणालाई अङ्गीकार गर्दै नेपाली प्रतिभाका सिर्जनात्मक कौशललाई सुन्दर एवम् सुरचिपूर्ण ढङ्गले प्रस्तुत गर्नसमेत अग्रसर छ । जगत्मा जन्मेर जीवन चलाउन जमजमाउने हरेकले जन्मभूमिको जयगानमा आफूलाई समर्पित गर्नु नै उसको पुनीत कर्तव्य पनि हो । यसै सन्दर्भमा वाङ्मयसेवा पनि राष्ट्रसेवाको महत्त्वपूर्ण कडी हो भन्ने भावनाले यो संस्था उत्साहित छ ।

नइ प्रकाशन नाफाविहीन गैरराजनैतिक सामाजिक संस्था हो । यस संस्थाको प्रस्तावनामा उल्लिखित उद्देश्यअनुरूप विविध कार्यक्रम र योजनामुताबिक प्रस्तुत कृति प्रकाशनमा आएको हो ।

विज्ञानको अध्येता भएर पनि डा.कञ्चनजङ्घा प्रसाईको नेपाली भाषासाहित्यमा सङ्गठनात्मक गतिविधिका साथै सिर्जनात्मक लेखनकार्यमा लगाव पाइन्छ । सोहीअनुरूप उनको सङ्कलन र सम्पादनमा 'नइ अभिलेख' प्रकाशनमा आएको छ ।

नइ प्रकाशनको अधिकांश जानकारी 'नइ अभिलेख'मा पाइन्छ । यो कृति नै संस्थाको आधिकारिक अभिलेख पनि हो ।

'नइ अभिलेख' प्रकाशित गर्न पाउनु नइ प्रकाशनका लागि एउटा अर्को विशेष गौरवको अवसर पनि भएको छ ।

• नइ प्रकाशन

सम्पादकीय

मेरा बुबाआमाको पवित्र इच्छाअनुसार नइ प्रकाशनको स्थापना भएको हो । यस नाफाविहीन र गैरराजनैतिक सामाजिक संस्थाको म पनि संस्थापकमध्येको एक हुँ भन्न पाउँदा मलाई गौरव लाग्ने गर्छ । स्थापनाकालदेखि नै आफ्नो उद्देश्यलाई नइ प्रकाशनले डोच्याइरह्यो । जसले गर्दा अविचलित रूपमा नै यस संस्थाले आफ्ना कार्यहरूमा अग्रसर भएर 'नइ रजत महोत्सव' (२०५२-२०७७) समेत मनाइसकेको छ ।

नइ प्रकाशनको मन, वचन र कर्मका कार्यशैलीका कारण यस संस्थाको प्रगति पनि हुँदै गयो । अन्ततः यसले आफ्ना योजना र कार्यक्रमहरूलाई अझै व्यापक बनाउँदै लगिरह्यो । आफ्नो कर्मको साक्षी भएरै यस संस्थाले फन् बलियो खुट्टा टेकेको सर्वविदितै छ । यी सबैको सग्लो बेहोरा नइ प्रकाशनको यसै 'नइ अभिलेख'ले नै पनि सत्यतथ्य उजागर गरेको छ ।

'नइ अभिलेख'मा नइ प्रकाशनको आदिइत्यादि सबै दस्तावेज राखिएको छ । जसले गर्दा अध्ययनकर्ताका लागि यस कृतिबाट नइ प्रकाशनबारे लाभ लिन गाह्रो पर्दैन भन्ने मेरो ठहर्‍याइ छ । यस 'नइ अभिलेख' कृति सङ्कलन र सम्पादनको अभिभारा पाउँदा म थप प्रेरित पनि भएको छु ।

• डा.कञ्चनजङ्घा प्रसाई

नइ प्रकाशनको उद्देश्य

मानिस सामाजिक प्राणी हो । सामाजिक प्राणी हुनाले मानिसले नै समाजप्रतिको दायित्वप्रति पनि सजग हुन जरुरी छ । हरेक व्यक्तिले आआफ्नो क्षमताअनुरूप समाजप्रतिको आफ्नो कर्तव्य निर्वाह गर्न सक्ता नै मानिसको वास्तविक मानवपनको पहिचान पनि स्थापित हुन सक्छ । नइ प्रकाशनको स्थापना गर्नुको औचित्य पनि सोही कर्तव्य निर्वाहको परिचय हो ।

नइ प्रकाशन विशुद्ध रूपमा सेवामुखी, नाफाविहीन र गैरराजनैतिक सामाजिक संस्था हो । संस्था दर्ता ऐन २०३४ अन्तर्गत काठमाडौं जिल्ला प्रशासनमा यस संस्थाको विधिवत् दर्ता भएको हो । प्रचलित नेपालको ऐनकानून तथा नेपाल सरकारको नीतिनिर्देशनको अधीनमा रहेर यस संस्थाले आफ्नो कार्य गर्नेछ (गरिरहेको छ) । यस संस्थाका प्रमुख उद्देश्य निम्नलिखित रहेका छन् :

(१) नेपाली साहित्याकाशका उल्लेखनीय व्यक्तित्वको अध्ययन, विश्लेषण र अनुसन्धान गर्ने, गराउने । (२) नेपाली भाषालगायत विभिन्न भाषाका कृतिहरूको प्रकाशन गर्ने । (३) जेहेनदार विद्यार्थीलाई छात्रवृत्ति दिने । (४) वाङ्मयी सेवीलाई विद्वद्वृत्ति दिने । (५) नेपाली भाषा, साहित्य, संस्कृति, कला आदिबारे गोष्ठी, सभा, समारोहहरूको आयोजना गर्ने । (६) देशदेशान्तरका प्रतिभाहरूलाई सम्मान वा पुरस्कार समर्पण गर्ने । (७) प्रतिभा सङ्ग्रहालयको निर्माण गर्ने । (८) पुस्तकालय सञ्चालन गर्ने । (९) पत्रिका प्रकाशन गर्ने आदि ।

नइ प्रकाशनका दाता र अक्षयकोष

‘नइ’को उद्देश्यलाई सार्थक पार्नमा नइ प्रकाशनमा आबद्ध दाताहरूको ज्यादै ठूलो महत्त्व छ । नइ प्रकाशनको आह्वानलाई हृदयङ्गम गरी नइ प्रकाशनको अक्षयकोष स्थापना गराउनुहुने सबै दाताप्रति नइ प्रकाशन सर्वदा कृतज्ञ छ ।

नइ प्रकाशनको विधानको परिच्छेद- ६ को दफा १५ अन्तर्गत आर्थिक स्रोतमा उल्लेख गरिएँ बैङ्कको मुद्दति खातामा राखिएको रकमलाई अक्षयकोष सम्पुनर्पदछ । संस्थाको अक्षयकोष दुरुपयोग गर्न, फिक्न र घटाउन पाइँदैन । यस संस्थाको विधानको परिच्छेद- ८ को दफा १८ अन्तर्गत उल्लेख गरिएँ संस्थाको अक्षयकोष दुरुपयोग गर्ने, घटाउने वा फिक्नेबारे विधान संशोधनमा कुनै शब्द उल्लेखसमेत पनि गर्न पाइँदैन । यसो गरेपछि नै संस्था दिगो रहने कुरामा नइ प्रकाशनले विश्वास राखेको छ ।

नइ प्रकाशनको अक्षयकोषमा रहेको रकम यस प्रकार छ-

- (१) सुप्रसिद्ध समाजसेवी, राजनीतिज्ञ तथा दानवीर श्री खनूपुरदे ‘रामबाबू’ बाट प्राप्त पचासी लाख रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।
- (२) पूर्वप्रधानमन्त्री श्री कीर्तिनिधि विष्टबाट प्राप्त तीस लाख रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।
- (३) समाजसेवी श्री विष्णुभक्त प्रसाईबाट प्राप्त बाह्र लाख रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।
- (४) समाजसेवी श्रीमती दुर्गादेवी नेपालबाट प्राप्त दस लाख रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।

- (५) समाजसेवी श्री भरतराज प्रसाई, श्रीमती रूपा प्रसाई, स्रष्टाद्वय श्री नरेन्द्रराज प्रसाई, इन्दिरा प्रसाई र डा.कञ्चनजङ्घा प्रसाईबाट प्राप्त सात लाख रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।
- (६) स्रष्टा तथा राजनीतिज्ञ यज्ञप्रसाद आचार्य, श्रीमती उमा आचार्य र श्री ज्योति निरौला तथा श्रीमती जुनु निरौलाबाट प्राप्त छ लाख पचास हजार रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।
- (७) स्रष्टा श्रीमती बुलु शर्माबाट प्राप्त छ लाख रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।
- (८) इन्जिनियर श्री दीपकराज प्रसाई र इन्जिनियर श्रीमती जुली प्रसाईबाट प्राप्त छ लाख रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।
- (९) स्रष्टा प्राध्यापक डा.रामप्रसाद उप्रेतीबाट प्राप्त चार लाख रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।
- (१०) नेपाली भाषासाहित्यका महारथी प्रा.डा.ईश्वर बरालकी श्रीमती रानू बरालबाट प्राप्त तीन लाख रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।
- (११) प्रा.डा.शशि शर्मा तथा प्रा.डा.ज्योति शर्माबाट प्राप्त तीन लाख रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।
- (१२) नइ प्रकाशनले स्थापना गरी सञ्चालनमा आइरहेको कोइलीदेवी सङ्गीत कोषको दुई लाख पचास हजार रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।
- (१३) स्रष्टा श्रीमती उन्नति बोहरा 'शीला'बाट प्राप्त एक लाख पचास हजार रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।
- (१४) स्रष्टा प्रा.डा.उषा ठाकुरबाट प्राप्त एक लाख रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।
- (१५) स्रष्टा श्रीमती उषा शेरचनबाट प्राप्त पचास हजार रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।
- (१६) नइ प्रकाशनको मुद्दति र बचतको ब्याजबाट क्रमशः सङ्कलित रकमका साथै अन्य विविध स्रोतबाट समेत प्राप्त एकहत्तर लाख रुपियाँको अक्षयकोष स्थापना ।

नइ प्रकाशनका पुरस्कार

नइ प्रकाशन स्थापनापछि हामीलाई यसको कार्य फराकिलो, जनप्रेमी र उपयोगी बनाउने तीव्र इच्छा थियो । हाम्रो मनोकाङ्क्षा अनुरूप नै नेपाली समाजले हाम्रो भावनाको कदर गरिदियो । सोहीअनुरूप संस्थापक तथा दाताहरूकै प्रबल इच्छाबमोजिम नइ प्रकाशनमा विविध पुरस्कारहरूको तर्जुमा गरिएका छन् ।

असल, कुशल र सुयोग्य समाज निर्माणका लागि साहित्य, कला, ज्ञानविज्ञान, सङ्गीत, समाजसेवा, धर्मसंस्कृति, खेलकुदलगायत विविध क्षेत्रको भूमिका हुने गर्छ । त्यसै गरी राष्ट्र निर्माणको महायज्ञमा समर्पित सुयोग्य जेष्ठ नागरिकको अभिनन्दन गरिनु र नवोदित प्रतिभाहरूलाई समेत प्रोत्साहन गरिनु अति आवश्यक हुने गर्छ । नेपालभित्र मात्र नभएर नेपालबाहिरका नेपाली र नेपाली नागरिक मात्र नभएर विदेशी नागरिकहरूलाई समेत विविध पुरस्कारद्वारा सम्मानित गर्ने कार्य स्थापनाका समयदेखि नै नइ प्रकाशनले गर्दै आएको छ ।

नइ प्रकाशनको विधानको परिच्छेद- ७ को दफा १७ अन्तर्गत पुरस्कार सञ्चालन, वृद्धि (थप) र समर्पण गरिनेबारेका सम्पूर्ण विधिको नइ प्रकाशनले निर्णय गर्नेछ । नइ प्रकाशनले देशदेशान्तरका विविध क्षेत्रका उल्लेखनीय प्रतिभालाई पुरस्कार समर्पण गर्नका निम्ति निम्नलिखित दाताहरूका सम्मानमा देहायबमोजिम पुरस्कारको स्थापना गरी सञ्चालन गर्दै आएको छ :

(१) नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार : नइ प्रकाशन र दाता खनूप्रुदे

लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई
(१९५५-२००८)

‘रामबाबू’का बुबा लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, आमा रुद्रकुमारी प्रसाई, पत्नी नीलिम प्रसाई र दाता खनूप्रुदे ‘रामबाबू’का नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको तीन लाख रुपियाँ राशिको ‘नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार’ नेपाली नागरिकबाहेक र नेपाली मूलका गैर नेपाली नागरिक नेपाली गोर्खालीबाहेक विविध क्षेत्रमा

रुद्रकुमारी प्रसाई
(१९५३-२०४८)

ख्याति कमाएका एक जना विशिष्ट व्यक्तित्वलाई समर्पण गरिनेछ ।

(२) नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार : नइ प्रकाशन र दाता खनूप्रुदे

खनूप्रुदे (रामबाबू)
(१९७८-२०७७)

‘रामबाबू’का बुबा लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, आमा रुद्रकुमारी प्रसाई, पत्नी नीलिम प्रसाई र दाता खनूप्रुदे ‘रामबाबू’का नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको दुई लाख रुपियाँ राशिको ‘नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार’ नेपाली नागरिकबाहेक नेपालीमूलका

नीलिम प्रसाई
(१९८४-२०४८)

गैरनेपाली नागरिक नेपाली गोर्खालीमध्ये विविध क्षेत्रमा ख्याति कमाएका एक जना विशिष्ट व्यक्तित्वलाई समर्पण गरिनेछ ।

(३) नइ चन्द्रधन पुरस्कार : नइ प्रकाशनको सुरुको शब्द र पूर्वप्रधानमन्त्री कीर्तिनिधि विष्टका बुबा चन्द्रनिधि विष्ट र आमा धनकुमारी विष्टको

चन्द्रनिधि विष्ट
(१९६१-२०३३)

नाउँ जोडेर स्थापना गरिएको एक लाख रुपियाँ राशिको ‘नइ चन्द्रधन पुरस्कार’ धर्म तथा संस्कृति क्षेत्रका एक जना स्रष्टा या अभियन्ता वा धर्मसंस्कृति प्रवर्द्धनहेतु लेखिएको एक कृतिलाई हरेक वर्ष ससम्मान प्रदान गरिनेछ । यो पुरस्कार पूर्वप्रधानमन्त्री राजनेता कीर्तिनिधि विष्टको

धनकुमारी विष्ट
(१९६१-२०१४)

हार्दिक सङ्कल्पबमोजिम स्थापना भएको हो ।

(४) **नइ कीर्तिनिधि पुरस्कार** : नइ प्रकाशनको सुरुको शब्द र

कीर्तिनिधि विष्ट
(१९८३-२०७४)

पूर्वप्रधानमन्त्री राजनेता कीर्तिनिधि विष्टको नाउँ जोडेर स्थापना गरिएको एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ कीर्तिनिधि पुरस्कार' समाजका कुनै पनि क्षेत्रमा समर्पित भई रचनात्मक कार्य गर्ने एक जना देशभक्त चिन्तकलाई हरेक वर्ष समर्पण गरिनेछ ।

(५) **नइ देरुनीख सुकीर्ति पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता खनूप्रदे 'रामबाबू'का नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीख सुकीर्ति पुरस्कार' राष्ट्रका विविध क्षेत्रमा ख्याति कमाएका मध्ये एक जना विशिष्ट व्यक्तित्वलाई हरेक वर्ष समर्पण गरिनेछ ।

(६) **नइ भूपालदुर्गा पुरस्कार** : नइ प्रकाशनको सुरुको शब्द र राजनीतिज्ञ,

भूपालमानसिंह कार्की
(१९६६-२०६०)

समाजसेवी तथा प्रशासक जनरल भूपालमानसिंह कार्की र निजकी पत्नी दुर्गाकुमारी कार्कीका नाउँका अगाडिका शब्द जोडेर स्थापना गरिएको एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ भूपालदुर्गा पुरस्कार' राष्ट्रका विविध क्षेत्रमा ख्याति कमाएका मध्ये एक जना विशिष्ट व्यक्तित्वलाई

दुर्गाकुमारी कार्की
(१९८७-२०२०)

हरेक वर्ष समर्पण गरिनेछ ।

(७) **नइ गणेशदुर्गा अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र

गणेशप्रसाद शर्मा
(१९९०-२०४६)

स्रष्टा इन्दिरा प्रसाईका बुबा गणेशप्रसाद शर्मा तथा आमा दुर्गादेवी नेपालका नाउँका सुरुका शब्द जोडेर स्थापना गरिएको एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ गणेशदुर्गा अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार' नेपालबाहिरका नेपाली या नेपालीमूलका गैरनेपाली नागरिक

दुर्गादेवी नेपाल
(१९९५)

नेपाली गोर्खाली स्रष्टालाई हरेक वर्ष समर्पण गरिनेछ ।

जयप्रसाद प्रसाई
(१९७५-२०२०)

(८) नइ भाजप पुरस्कार : नइ प्रकाशन तथा स्रष्टा नरेन्द्रराज प्रसाईका आमा भागीरथा प्रसाई, बुबा जयप्रसाद प्रसाई र माइला दाजु पद्मराज प्रसाईका नाउँका अगाडिका शब्द जोडेर स्थापना गरिएको एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ भाजप पुरस्कार'

भागीरथा प्रसाई
(१९७६-२०६८)

राष्ट्रका विविध क्षेत्रमा योगदान पुऱ्याएका मध्ये एक जना व्यक्तित्वलाई समर्पण गरिनेछ । यो पुरस्कार नेपाली भाषासाहित्य, कला, संस्कृति, समाजसेवा आदि विविध फाँटमा सेवारत प्रतिभालाई समर्पण गरिनेछ ।

पद्मराज प्रसाई
(१९९८-२००९)

विष्णुभक्त प्रसाई (१९९५)
भागीरथा प्रसाई (२०००-२०७६)

(९) नइ भावि पुरस्कार : नइ प्रकाशन र स्रष्टा नरेन्द्रराज प्रसाईका जेठी भाउजू भागीरथा प्रसाई र जेठा दाजु विष्णुभक्त प्रसाईका नाउँका अगाडिका शब्द जोडेर स्थापना गरिएको एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ भावि पुरस्कार' विज्ञान तथा प्रविधिक क्षेत्रमा योगदान पुऱ्याएका मध्ये एक जना विशिष्ट व्यक्तित्वलाई हरेक वर्ष समर्पण गरिनेछ ।

(१०) नइ शोध पुरस्कार : नइ प्रकाशनको रजत महोत्सवका अवसरमा स्थापना गरिएको एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ शोध पुरस्कार' राष्ट्रकवि डा.माधवप्रसाद घिमिरे, वाङमय शताब्दी पुरुष डा.सत्यमोहन जोशी, जनराष्ट्रकवि ईश्वरवल्लभ, महासमालोचक प्रा.डा.वासुदेव त्रिपाठी तथा नेपाली साहित्यका विश्वनारी रत्न डा.वानीरा गिरीमध्ये एक जनाको व्यक्तित्व, कृतित्व र साहित्यिक योगदानबारे विद्यावारिधि गर्ने एक जना विशिष्ट शोधार्थीलाई शोधसँग सम्बन्धित व्यक्तित्वको नाउँ जोडेर समर्पण गरिनेछ ।

यज्ञप्रसाद आचार्य
(१९९०-२०७७)

उमा आचार्य
(१९९६)

जाग्रव निरौला
(२०६८-२०७०)

(११) **नइ यउजा पुरस्कार** : नइ प्रकाशनको सुरुको शब्द र राजनीतिज्ञ, समाजसेवी र स्रष्टा यज्ञप्रसाद आचार्य, निजकी पत्नी उमादेवी आचार्य र निजहरूका पनाति जाग्रव निरौलाको नाउँको अधिल्लो अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ यउजा पुरस्कार'

चित्रकलाका क्षेत्रमा समर्पण गरिनेछ ।

रूपनारायण प्रसाई
(१९८३-२०७२)

(१२) **नइ धनरूप पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र इन्जिनियर दीपकराज प्रसाईका आमा धनमाया प्रसाई र बुबा रूपनारायण प्रसाईका नाउँका अगाडिका शब्द जोडेर स्थापना गरिएको एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ धनरूप पुरस्कार'

धनमाया प्रसाई
(१९८३-२०७२)

काठमाडौं उपत्यकाबाहिरका नेपाली भाषासाहित्यमा सेवारत एक जना स्रष्टालाई समर्पण गरिनेछ ।

(१३) **नइ ईश्वर बराल पुरस्कार** : नइ प्रकाशनको सुरुको शब्द र नेपाली भाषासाहित्यका महारथी प्रा.डा.ईश्वर बरालको नाउँ जोडेर स्थापना गरिएको एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ ईश्वर बराल पुरस्कार' समालोचना, सम्पादन र अन्वेषण क्षेत्रका एक जना स्रष्टालाई समर्पण गरिनेछ । यो पुरस्कार श्रीमती रानू बराल, प्रा.डा.शशि शर्मा र प्रा.डा.ज्योति शर्माको हार्दिक सङ्कल्पबमोजिम स्थापना भएको हो ।

ईश्वर बराल
(१९८०-२०५४)

(१४) **नइ कोइलीदेवी पुरस्कार** : नइ प्रकाशनको सुरुको शब्द र नेपाली सङ्गीतकी सुविख्यात गायिका, सङ्गीतकार र रचनाकार कोइलीदेवीको नाउँ जोडेर

कोइलीदेवी
(१९८७-२०६४)

स्थापना गरिएको एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ कोइलीदेवी पुरस्कार' एक जना सङ्गीतकर्मीलाई समर्पण गरिनेछ ।

ईश्वरवल्लभ
(१९९३-२०६४)

(१५) **नइ ईश्वरवल्लभ पुरस्कार** : नइ प्रकाशनको सुरुको शब्द र नेपाली साहित्यका सुप्रसिद्ध स्रष्टा ईश्वरवल्लभको नाउँ जोडेर स्थापना गरिएको एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ ईश्वरवल्लभ पुरस्कार' एक जना स्रष्टालाई समर्पण गरिनेछ । यो पुरस्कार स्रष्टाहरू श्रीमती उन्नति बोहरा 'शीला', प्रा.डा. रामप्रसाद उप्रेती, प्रा.डा. उषा ठाकुर र श्रीमती उषा शेरचनको समेत हार्दिक सङ्कल्पबमोजिम स्थापना भएको हो ।

(१६) **नइ देरुनीख प्रदीप्ति पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता खनूपरुदे 'रामबाबू'का बुबा लफ्टन देवीप्रसाद प्रसाई, आमा रुद्रकुमारी प्रसाई, पत्नी नीलिम प्रसाई र दाता खनूपरुदे 'रामबाबू'का नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको साठी हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीख प्रदीप्ति पुरस्कार' राष्ट्रका विविध क्षेत्रमा महत्त्वपूर्ण योगदान पुऱ्याएका मध्ये पचास वर्ष नाघेका एक जना सुप्रसिद्ध व्यक्तित्वलाई हरेक वर्ष समर्पण गरिनेछ ।

(१७) **नइ रेखा पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता भरतराज प्रसाई तथा रूपा प्रसाईकी जेठी छोरी रेखा प्रसाईका नाउँको सुरुको शब्द जोडेर स्थापना गरिएको साठी हजार रुपियाँ राशिको 'नइ रेखा पुरस्कार' नेपाली भाषासाहित्यका एक जना नारीस्रष्टालाई समर्पण गरिनेछ ।

रेखा प्रसाई
(२०३४-२०५०)

(१८) **नइ बुलु शर्मा पुरस्कार** : नइ प्रकाशनको सुरुको शब्द र स्रष्टा बुलु शर्माको नाउँ जोडेर स्थापना गरिएको पचास हजार रुपियाँ राशिको 'नइ बुलु शर्मा पुरस्कार' काठमाडौँ उपत्यकाबाहिरका एक जना नारीस्रष्टालाई हरेक वर्ष समर्पण गरिनेछ ।

बुलु शर्मा
(१९८५-२०७४)

प्रा.डा. रामप्रसाद उप्रेती
(२०१४)

(१९) **नइ रामलक्ष्मी पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता प्रा.डा.रामप्रसाद उप्रेती तथा निजकी श्रीमती लक्ष्मी उप्रेतीका नाउँका अगाडिका शब्द जोडेर स्थापना गरिएको पचास हजार रुपियाँ राशिको 'नइ रामलक्ष्मी पुरस्कार' मानव समुदायभित्र रहेका यौनिक तथा लैङ्गिक अल्पसङ्ख्यक व्यक्तिहरूमध्ये राष्ट्रका विविध

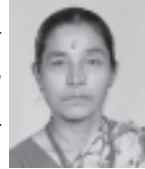
लक्ष्मी उप्रेती
(२०२०)

क्षेत्रमा योगदान पुऱ्याएका एक जना व्यक्तित्वलाई समर्पण गरिनेछ ।

(२०) **नइ देरुनीख गौरव पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता खनूप्रुदे 'रामबाबू'का बुबा लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, आमा रुद्रकुमारी प्रसाई, पत्नी नीलिम प्रसाई र दाता खनूप्रुदे 'रामबाबू'का नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको पचास हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीख गौरव पुरस्कार' राष्ट्रका विविध क्षेत्रमा योगदान पुऱ्याएका मध्ये पच्चिस वर्षदेखि पचास वर्षसम्मका एक जना प्रसिद्ध व्यक्तित्वलाई हरेक वर्ष समर्पण गरिनेछ ।

(२१) **नइ देरुनीख पौरख पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता खनूप्रुदे 'रामबाबू'का बुबा लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, आमा रुद्रकुमारी प्रसाई, पत्नी नीलिम प्रसाई र दाता खनूप्रुदे 'रामबाबू'का नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको पच्चिस हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीख पौरख पुरस्कार' राष्ट्रका विविध क्षेत्रमा योगदान पुऱ्याएका मध्ये पन्ध्रदेखि पच्चिस वर्षसम्मका एक जना होनहार प्रतिभालाई हरेक वर्ष समर्पण गरिनेछ ।

(२२) **नइ देरुनीखपू बाल पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता खनूप्रुदे 'रामबाबू'का बुबा लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, आमा रुद्रकुमारी प्रसाई, पत्नी नीलिम प्रसाई, दाता खनूप्रुदे 'रामबाबू' र पत्नी पूनावती प्रसाईका नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको दस हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीखपू बाल पुरस्कार' दसदेखि पन्ध्र वर्षसम्मका बालबालिकामध्ये कुनै पनि क्षेत्रमा उल्लेखनीय काम गरेका एक जना प्रतिभालाई हरेक वर्ष समर्पण गरिनेछ ।

पूनावती प्रसाई
(२००९)

- (२३) **नइ देरुनीखपू बाल (साहित्य) पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता खनूप्रुदे 'रामबाबू'का बुबा लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, आमा रुद्रकुमारी प्रसाई, पत्नी नीलिम प्रसाई, दाता खनूप्रुदे 'रामबाबू' र पत्नी पूनावती प्रसाईका नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको दस हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीखपू बाल (साहित्य) पुरस्कार' दसदेखि पन्ध्र वर्षसम्मका बालबालिकामध्ये एक जना प्रतिभालाई हरेक वर्ष साहित्यका क्षेत्रमा समर्पण गरिनेछ ।
- (२४) **नइ देरुनीखपू बाल (चित्रकला) पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता खनूप्रुदे 'रामबाबू'का बुबा लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, आमा रुद्रकुमारी प्रसाई, पत्नी नीलिम प्रसाई, दाता खनूप्रुदे 'रामबाबू' र पत्नी पूनावती प्रसाईका नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको दस हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीखपू बाल (चित्रकला) पुरस्कार' दसदेखि पन्ध्र वर्षसम्मका बालबालिकामध्ये एक जना प्रतिभालाई हरेक वर्ष चित्रकलाका क्षेत्रमा समर्पण गरिनेछ ।
- (२५) **नइ देरुनीखपू बाल (सङ्गीत) पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता खनूप्रुदे 'रामबाबू'का बुबा लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, आमा रुद्रकुमारी प्रसाई, पत्नी नीलिम प्रसाई, दाता खनूप्रुदे 'रामबाबू' र पत्नी पूनावती प्रसाईका नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको दस हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीखपू बाल (सङ्गीत) पुरस्कार' दसदेखि पन्ध्र वर्षसम्मका बालबालिकामध्ये एक जना प्रतिभालाई हरेक वर्ष सङ्गीतका क्षेत्रमा समर्पण गरिनेछ ।
- (२६) **नइ देरुनीखपू बाल (नृत्य) पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता खनूप्रुदे 'रामबाबू'का बुबा लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, आमा रुद्रकुमारी प्रसाई, पत्नी नीलिम प्रसाई, दाता खनूप्रुदे 'रामबाबू' र पत्नी पूनावती प्रसाईका नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको दस हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीखपू बाल (नृत्य) पुरस्कार' दसदेखि पन्ध्र वर्षसम्मका बालबालिकामध्ये एक जना प्रतिभालाई हरेक वर्ष नृत्यका क्षेत्रमा समर्पण गरिनेछ ।

- (२७) **नइ देरुनीखपू बाल (खेलकुद) पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता खनूपरुदे 'रामबाबू'का बुबा लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, आमा रुद्रकुमारी प्रसाई, पत्नी नीलिम प्रसाई, दाता खनूपरुदे 'रामबाबू' र पत्नी पूनावती प्रसाईका नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको दस हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीखपू बाल (खेलकुद) पुरस्कार' दसदेखि पन्ध्र वर्षसम्मका बालबालिकामध्ये एक जना प्रतिभालाई हरेक वर्ष खेलकुदका क्षेत्रमा समर्पण गरिनेछ ।
- (२८) **नइ देरुनीखपू कोपिला (गायन) पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता खनूपरुदे 'रामबाबू'का बुबा लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, आमा रुद्रकुमारी प्रसाई, पत्नी नीलिम प्रसाई, दाता खनूपरुदे 'रामबाबू' र पत्नी पूनावती प्रसाईका नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको सात हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीखपू कोपिला पुरस्कार' पाँचदेखि दस वर्षसम्मका बालबालिकामध्ये एक जना प्रतिभालाई हरेक वर्ष गायनका क्षेत्रमा समर्पण गरिनेछ ।
- (२९) **नइ देरुनीखपू कोपिला (नृत्य) पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता खनूपरुदे 'रामबाबू'का बुबा लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, आमा रुद्रकुमारी प्रसाई, पत्नी नीलिम प्रसाई, दाता खनूपरुदे 'रामबाबू' र पत्नी पूनावती प्रसाईका नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको सात हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीखपू कोपिला पुरस्कार' पाँचदेखि दस वर्षसम्मका बालबालिकामध्ये एक जना प्रतिभालाई हरेक वर्ष नृत्यका क्षेत्रमा समर्पण गरिनेछ ।
- (३०) **नइ देरुनीखपू चिचिला पुरस्कार** : नइ प्रकाशन र दाता खनूपरुदे 'रामबाबू'का बुबा लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, आमा रुद्रकुमारी प्रसाई, पत्नी नीलिम प्रसाई, दाता खनूपरुदे 'रामबाबू' र पत्नी पूनावती प्रसाईका नाउँका सुरुका अक्षर जोडेर स्थापना गरिएको पाँच हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीखपू चिचिला पुरस्कार' पाँच वर्षसम्मका बालबालिकामध्ये एक जना प्रतिभालाई हरेक वर्ष समर्पण गरिनेछ ।

नइ प्रकाशनबाट पुरस्कृत

समाजलाई मर्यादित बनाउन त्यस समाजका नागरिकहरूले मर्यादित कर्म गर्नुपर्छ । विविध क्षेत्रका प्रतिभाहरूद्वारा समाजलाई गरिमाशाली बनाउने कार्य गरिएको हुन्छ । त्यस्ता विशिष्ट कार्य गर्ने प्रतिभाहरूमध्ये उल्लेखनीय प्रतिभाको चयन गरेर तिनलाई पुरस्कृत वा सम्मानित गरिनाले समाजमा असल कर्म गर्नुपर्ने कुराको प्रेरक प्रभाव पार्न सकिन्छ । सीमित साधन र स्रोतद्वारा सञ्चालित नइ प्रकाशनले समग्र देश तथा विदेशबाट विशिष्टतम् प्रतिभाहरूको चयन गर्ने कुरा सहज छैन । हाम्रो समाज अझै पनि 'काखा पाखा'को खेलमा रमन नछोडेका कारण संस्थामा योग्य प्रतिभा सिफारिस भएर आउने परिपाटी न्यून नै छ । तर पनि नइ प्रकाशनले यथा प्रयास उत्कृष्ट प्रतिभाहरूको चयन गरेर पुरस्कृत गर्ने प्रयत्न गरिरहेको छ ।

नइ प्रकाशनले २०५५ सालदेखि राष्ट्रका विविध क्षेत्रका महानुभावहरूको योगदानको कदर गर्दै पुरस्कार समर्पण गर्दै आएको छ । संस्थाको विधानको परिच्छेद- ७ को दफा १७ अन्तर्गत रहेर देशदेशान्तरका विविध क्षेत्रका निम्नलिखित व्यक्तित्वहरूलाई देहायबमोजिमका पुरस्कार समर्पण गर्दै आएको छ :

(१) नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार

(बहुआयामिक : तीन लाख रुपियाँ राशि)

१. प्रा.डा.ताहिरा निगत नैयर (शिक्षा-साहित्य, पाकिस्तान : सन् २०१०)

२. प्रा.डा.माइकल हट (शिक्षा-साहित्य, बेलायत : सन् २०११)
३. प्रा.डा.टेड रेकडी (मानवशास्त्र, अमेरिका : सन् २०१२)
४. प्रा.डा.गेरार्ड टोफाँ (मानवशास्त्र, फ्रान्स : सन् २०१३)
५. प्रा.डा.मानफ्रेद गेर्हार्द थ्रोई (जर्मनी : सन् २०१७)

(२) नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार

(बहुआयामिक : दुई लाख रुपियाँ राशि)

१. प्रा.डा.इन्द्रबहादुर राई (साहित्य, भारत : सन् २०१०)
२. श्री कृष्णप्रकाश श्रेष्ठ (साहित्य, रूस : सन् २०११)
३. प्रा.लीलबहादुर क्षत्री (साहित्य, भारत : सन् २०१२)
४. डा.हरिहर शर्मा (समाजसेवा, अमेरिका : सन् २०१३)
५. श्री नरबहादुर दाहाल (साहित्य, भारत : सन् २०१४)
६. श्रीमती विन्द्या सुब्बा (साहित्य, भारत : सन् २०१६)
७. (क) श्री हायमनदास राई 'किरात' (साहित्य, भारत : सन् २०१८)
- (ख) डा.लक्ष्मीदेवी सुन्दास (साहित्य, भारत : सन् २०१८)
८. श्री दुर्गाप्रसाद श्रेष्ठ (साहित्य, भारत : सन् २०१९)

(३) नइ चन्द्रधन पुरस्कार

(हिन्दूधर्म : २०७३ सालदेखि एक लाख रुपियाँ राशि)

१. प्रा.डा.रमेशचन्द्र अधिकारी (सीतायन : २०६२)
२. प्रा.विद्यानाथ उपाध्याय भट्ट (तन्त्रविद्यालोक : २०६३)
३. श्री श्रीभद्र शर्मा (गीता नेपाली अनुवाद : २०६४)
४. श्री आरडी प्रभास चटौत (प्रभासगीता महाकाव्य : २०६५)
५. श्री स्वामी कमलनयानाचार्य (२०६७)
६. श्री १००८ जगदगुरु बालसन्त मोहनशरण देवाचार्य (२०६८)
७. श्री १००८ भागवताचार्य (२०६९)
८. श्री १००८ डा.कृष्णदास महायोगी सिद्धबाबा (२०७०)

९. प्रा.डा.वीणा पौडेल (२०७१)
१०. श्री १००८ स्वामी ओमकारानन्द गिरी (२०७२)
११. प्रा.शिवगोपाल रिसाल (२०७३)
१२. विद्याशिरोमणि प्रा.डा.वेणीमाधव ढकाल (२०७४)
१३. श्री १००८ स्वामी रमणानन्द गिरी (२०७५)
१४. प्रा.डा.सोमप्रसाद खतिवडा (२०७६)
१५. प्रा.डा.दीर्घराज घिमिरे (२०७७)

(४) नइ कीर्तिनिधि पुरस्कार

(राष्ट्रवादी चिन्तक : २०७३ सालदेखि एक लाख रुपियाँ राशि)

१. प्रा.डा.सुरेन्द्र केसी (२०६७)
२. श्री गणेश रसिक (२०६८)
३. डा.भीमार्जुन आचार्य (२०६९)
४. श्री प्रमोद प्रधान (२०७०)
५. श्री यज्ञप्रसाद आचार्य (२०७२)
६. श्री बुद्धिनारायण श्रेष्ठ (२०७३)
७. श्री भरत जङ्गम (२०७४)
८. श्री चन्द्रप्रकाश मैनाली (२०७५)
९. इ.शङ्करनाथ रिमाल (२०७६)
१०. श्री कमल थापा (२०७७)

(५) नइ देरुनीख सुकीर्ति पुरस्कार

(बहुआयामिक : एक लाख रुपियाँ राशि)

१. श्री सत्यमोहन जोशी (वाङ्मय : २०६६)
२. (क) प्रा.डा.भीष्मराज प्रसाई (स्वास्थ्य सेवा : २०६७)
(ख) प्रा.डा.भगवान कोइराला (स्वास्थ्य सेवा : २०६७)
३. श्री शशि शाह (चित्रकला : २०६८)
४. श्री मदनमणि दीक्षित (पत्रकारिता, शिक्षा तथा साहित्य : २०६९)

५. जनकविकेशरी श्री धर्मराज थापा (वाङ्मय : २०७०)
६. डा.सुन्दरमणि दीक्षित (नागरिक समाज तथा स्वास्थ्य : २०७१)
७. डा.मोदनाथ प्रश्रित (साहित्य, संस्कृति, चित्रकला, आयुर्वेद तथा राष्ट्रवाद : २०७३)
८. आख्यान पुरुष डा.ध्रुवचन्द्र गौतम (साहित्य : २०७४)
९. प्रा.डा.चूडामणि बन्धु (साहित्य : २०७५)
१०. (क) श्री मदनकृष्ण श्रेष्ठ (हास्यव्यङ्ग्य : २०७६)
(ख) श्री हरिवंश आचार्य (हास्यव्यङ्ग्य : २०७६)
११. श्री नीर शाह : (आमसञ्चार : २०७७)

(६) नइ भूपालदुर्गा पुरस्कार

(बहुआयामिक : २०७५ सालदेखि एक लाख रुपियाँ राशि)

१. बोधिसत्त्व स्वामी आनन्द अरुण (आध्यात्मिक चिन्तन : २०७१)
२. प्रा.डा.प्रेम खत्री (मानवशास्त्र तथा संस्कृति : २०७१)
३. डा.जगमान गुरुङ (संस्कृति, ज्योतिष र तन्त्रशास्त्र : २०७३)
४. श्री नलराज शास्त्री नेपाल (संस्कृति : २०७४)
५. प्रा.डा.त्रिरत्न मानन्धर (इतिहास : २०७५)
६. श्री मनीषा कोइराला (अभिनय : २०७६)
७. प्रा.डा.राजेन्द्र विमल (बहुआयामिक : २०७७)

(७ : क) नइ गणेशदुर्गा अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार

(नेपालबाहिरका नेपाली स्रष्टा : सन् २०१७ देखि एक लाख रुपियाँ राशि)

१. श्रीमती नीलम कार्की निहारिका (अमेरिका : सन् २०१३)
२. श्री शरद निरौला र श्रीमती मञ्जु हाडा (अमेरिका : २०१४)
३. प्रा.डा.पुष्प शर्मा (भारत : सन् २०१५)

४. श्री सुरेशजङ्ग शाह (बेलायत : सन् २०१६)
५. श्री भगवती बस्नेत (इजरायल : सन् २०१७)
६. श्री गोविन्द गिरी प्रेरणा (अमेरिका : सन् २०१८)
७. श्रीमती गीता खत्री (अमेरिका : सन् २०१९)

(७ : ख) नइ गणेशदुर्गा पुरस्कार (स्थगित)

(नेपालबाहिरका नेपाली भाषाका कृति)

१. श्री नीना राई ('अन्तर्दृष्टिका रङ्गहरू', कथासङ्ग्रह, दार्जिलिङ, भारत, सन् २००९)
२. (क) श्री दीप्स शाह ('आगो', कवितासङ्ग्रह, इजरायल सन् २०१०)
(ख) श्री उमा सुवेदी ('तप्किएर अँजुलीमा', गजलसङ्ग्रह, इजरायल सन् २०१०)
३. (क) श्री गोपीकृष्ण प्रसाई ('रात ढलेको थिएन', कवितासङ्ग्रह, बेलायत : सन् २०११)
(ख) श्रीमती जया राई ('बेकर स्ट्रिटका दुई आँखा', कथासङ्ग्रह, बेलायत : सन् २०११)
४. श्री नगेन्द्र न्यौपाने ('दरबारबाहिरकी महारानी' उपन्यास, अमेरिका : सन् २०१२)

(८) नइ भाजप पुरस्कार

(बहुआयामिक : २०७४ सालदेखि एक लाख रुपियाँ राशि)

१. डा. रवीन्द्र समीर (२०६६)
२. श्री गिरिराज आचार्य (२०६७)
३. श्री केशव आचार्य (२०६८)
४. श्रीमती शीला पन्त (२०६९)
५. श्री रामप्रसाद पन्त (२०७०)
६. श्री नकुल काजी (२०७२)
७. श्री किरण खरेल (२०७४)

८. श्री चूडामणि रेग्मी (२०७६)

९. श्री सन्तोष शर्मा (२०७७)

(९) नइ भावि पुरस्कार :

(विज्ञान तथा प्रविधि : एक लाख रुपियाँ राशि)

१. डा.गौरीशङ्करलाल दास (२०७६)

२. डा.मणिन्द्ररञ्जन बराल (२०७७)

(१०) नइ शोध पुरस्कार

(विद्यावारिधि : एक लाख रुपियाँ राशि)

(११) नइ यउजा पुरस्कार

(चित्रकला : २०७५ सालदेखि एक वर्ष बिराएर एक लाख रुपियाँ राशि)

१. श्री विजय थापा (२०७३)

२. श्री कान्छाकुमार कर्माचार्य (२०७४)

३. श्री गेहेन्द्रमान अमात्य (२०७५)

४. सुश्री शशिकला तिवारी (२०७७)

(१२) नइ धनरूप पुरस्कार

(राजधानीबाहिरका स्रष्टा : २०७५ सालदेखि एक वर्ष बिराएर एक लाख रुपियाँ राशि)

१. प्रा.डा.कपिल लामिछाने, रूपन्देही (२०७०)

२. श्री तेजराज खतिवडा, झापा (२०७१)

३. श्री गणेशबहादुर राई, ताप्लेजुङ (२०७२)

४. श्री अजम्बरध्वज खाती, रूपन्देही (२०७३)

५. श्री देवीप्रसाद वनवासी, स्याङ्जा (२०७५)

६. श्री जङ्गबहादुर शाह, रूपन्देही (२०७७)

(१३) नइ ईश्वर बराल पुरस्कार

(समालोचना : २०७६ सालदेखि एक वर्ष बिराएर एक लाख रुपियाँ राशि)

१. प्रा.डा.महादेव अवस्थी (२०६७)

२. डा.देवीप्रसाद सुवेदी (२०६८)

३. प्रा.डा.जयराज पन्त (२०६९)
४. डा.लक्ष्मणप्रसाद गौतम (२०७०)
५. प्रा.राजेन्द्र सुवेदी (२०७२)
६. प्रा.ठाकुर पराजुली (२०७४)
७. महासमालोचक प्रा.डा.वासुदेव त्रिपाठी (२०७६)

(१४) नई कोइलीदेवी पुरस्कार

(गीतसङ्गीत : २०७६ सालदेखि एक वर्ष बिराएर एक लाख रुपियाँ राशि)

१. विमला राई (२०५८)
२. रविन शर्मा (२०५९)
३. लोचन भट्टराई (२०६०)
४. सुनिता सुब्बा (२०६१)
५. लासिमित राई २०६२)
६. हरिदेवी कोइराला (२०६३)
७. देविका वन्दना (२०६४)
८. कोमल वली (२०६५)
९. श्री रामा मण्डल (२०६६)
१०. श्री धीरज राई (२०६७)
११. (क) श्री चन्दन लम्जेल (२०६८)
- (ख) श्रीमती डेजी बराइली (२०६८)
१२. श्री न्ह्यू बज्राचार्य (२०६९)
१३. श्री जुजुकाजी रञ्जितकार (२०७०)
१४. श्री ज्ञानु राणा (२०७२)
१५. श्री विश्ववल्लभ (२०७४)
१६. प्रा.दीपक जङ्गम (२०७६)

(१५) नई ईश्वरवल्लभ पुरस्कार

(सम्पादन, अन्वेषण तथा सिर्जना : २०७७ सालदेखि एक वर्ष बिराएर एक लाख रुपियाँ राशि)

१. श्री जयदेव भट्टराई (२०६६)

२. श्री प्रकट पङ्गेनी 'शिव' (२०६७)
३. श्री प्रदीप नेपाल (२०६८)
४. श्री विश्वविमोहन श्रेष्ठ (२०६९)
५. श्री विजय चालिसे (२०७०)
६. डा.सञ्जय राई (भारत : २०७१)
७. श्री कञ्चन पुडासैनी (२०७३)
८. श्री मोहन दुवाल (२०७५)
९. श्री वसन्तकुमार चौधरी (२०७७)

(१६ : क) नइ देरुनीख प्रदीप्ति पुरस्कार

(बहुआयामिक : साठी हजार रुपियाँ राशि)

१. सुश्री भद्रकुमारी घले (समाजसेवा तथा वाङ्मय : २०६६)
२. श्री चित्तरञ्जन नेपाली (इतिहास : २०६७)
३. प्रा.डा.उषा ठाकुर (शिक्षा तथा साहित्य : २०६७)
४. श्रीमती वसुन्धरा भुसाल (चलचित्र : २०६८)
५. गणेशकवि पं.श्यामदास वैष्णव (साहित्य : २०६९)
६. प्रा.डा.जगदीशचन्द्र रेग्मी (इतिहास : २०७०)
७. श्रीमती चन्द्रकला नेवार (साहित्य तथा सङ्गीत : २०७१)
८. सुश्री शान्ता श्रेष्ठ (साहित्य तथा नारीजागरण : २०७३)
९. डा.महेश्वर शर्मा (साहित्य : २०७४)
१०. प्रा.डा.महेश खकुरेल (चिकित्सा विज्ञान : २०७५)
११. श्री हिरण्यलाल श्रेष्ठ (परराष्ट्रविद् : २०७६)
१२. श्री घनश्याम राजकर्णिकार (साहित्य : २०७७)

(१६ : ख) नइ खरा सुरभि पुरस्कार (स्थगित)

(अन्ध अपाङ्ग : पचास हजार रुपियाँ राशि)

१. (क) श्री वीरेन्द्रराज पोखरेल (अपाङ्ग, समाजसेवा : २०६८)
- (ख) श्री नरबहादुर लिम्बू (दृष्टिविहीन, समाजसेवा : २०६८)

२. श्री कुमार थापा (दृश्यहीन, समाजसेवा : २०६९)
३. श्री मोहनसुन्दर श्रेष्ठ (दृश्यहीन, सङ्गीत : २०७०)

(१७) नइ रेखा पुरस्कार

(नारीस्रष्टा : २०७६ सालदेखि एक वर्ष बिराएर साठी हजार रुपियाँ राशि)

१. श्रीमती पुष्पलता आचार्य (२०६६)
२. श्रीमती बाबा बस्नेत (२०६७)
३. श्रीमती अनीता तुलाधर (२०६८)
४. सुश्री श्रेष्ठ प्रिया 'पत्थर' (२०६९)
५. श्रीमती लीला लुईटेल (२०७०)
६. प्रा.डा.गार्गी शर्मा (२०७२)
७. श्रीमती रेवती राजभण्डारी (२०७४)
८. श्रीमती लक्ष्मीदेवी राजभण्डारी (२०७६)

(१८) नइ बुलु शर्मा पुरस्कार

(उपत्यकाबाहिरका नारीस्रष्टा : पचास हजार रुपियाँ राशि)

१. (क) श्रीमती गायत्री श्रेष्ठ, चितवन (२०७३)
(ख) श्रीमती सरस्वती रिजाल, चितवन (२०७३)
२. श्रीमती कृष्णदेवी शर्मा श्रेष्ठ, नवलपरासी (२०७४)
३. श्रीमती किरण आचार्य, बाँके (२०७५)
४. श्रीमती दुर्गा पौडेल, रूपन्देही (२०७६)
५. श्री भवानी क्षत्री, कापा (२०७७)

(१९) नइ रामलक्ष्मी पुरस्कार

(तेस्रो लिङ्गी : २०७२ सालदेखि एक वर्ष बिराएर पचास हजार रुपियाँ राशि)

१. श्री सुनीलबाबु पन्त (२०६६)
२. श्री मनीषा ठकाल (२०६७)
३. श्री पिङ्की गुरुङ (२०६८)

४. श्री भूमिका श्रेष्ठ (२०६९)
५. श्री उमेश पाण्डे 'निरुता' (२०७०)
६. श्री सुमन महर्जन (२०७२)
७. श्री आनिक रानामगर (२०७४)
८. श्री सोफी सुनुवार (२०७६)

(२०) नइ देरुनीख गौरव पुरस्कार

(बहुआयामिक : २०७४ सालदेखि पचास हजार रुपियाँ राशि)

१. डा.हरिप्रसाद पोखरेल (प्राकृतिक चिकित्सा : २०६६)
२. श्रीमती लीली थापा (नारीजागरण : २०६७)
३. श्री उत्तम सञ्जेल (शिक्षा सेवा : २०६८)
४. सुश्री आनी छोइड डोल्मा (गायन : २०६९)
५. श्री इन्दिरा रानामगर (समाजसेवा : २०७०)
६. डा.मञ्जु मिश्र (आमसञ्चार : २०७१)
७. श्री धीरेन्द्र प्रेमर्षि (साहित्य, सङ्गीत र चलचित्र : २०७३)
८. श्रीमती रूपा सरोद न्यौपाने (सङ्गीत : २०७४)
९. श्री महेश थापा (साहित्य : २०७६)
१०. भागवत मञ्जरी श्री राधिका दासी (हिन्दूधर्म संस्कृति तथा समाजसेवा : २०७७)

(२१) नइ देरुनीख पौरख पुरस्कार

(बहुआयामिक : २०७४ सालदेखि पच्चिस हजार रुपियाँ राशि)

१. (क) इ.विकास पराजुली (विमान निर्माता : २०६६)
(ख) इ.गणेशराम सिन्केमन (विमान निर्माता : २०६६)
२. सुश्री करिष्मा कार्की (जलपरी : २०६६)
३. डा.होसिम प्रसाई थापा (अद्वितीय प्रतिभा : २०६७)
४. श्री कुशल केसी (किशोर वैज्ञानिक : २०६७)
५. सुश्री अनुजा अग्रवाल (नृत्य : २०६८)
६. सुश्री प्रसुन सिंह (प्रथम मिस तराई, मानवअधिकारकर्मी तथा पत्रकार : २०६९)

७. सुश्री डा.रचना राई (प्राकृतिक स्वास्थ्यसेवा : २०७०)
८. श्री विशेषदेव पाण्डे 'क्रोनिकबिट' (सङ्गीत : २०७१)
९. सुश्री नानी थापा (समाजसेवा, नाटक तथा मनोविज्ञान : २०७३)
१०. डा.परिधि शर्मा (बहुआयामिक : २०७४)
११. मिस मङ्गोल सुश्री सिविरा लामा (बहुआयामिक : २०७६)
१२. श्री युवराज अधिकारी 'स्मरण' (अध्ययन तथा साहित्य : २०७७)

(२२) नइ देरुनीखपू बाल पुरस्कार

(दस हजार रुपियाँ राशि)

१. सुश्री श्रीजा रेग्मी (रेडियो पत्रकारिता : २०६६)
२. श्री शिरीष गुरुड (बहुआयामिक : २०६७)
३. श्री तालाङ्क बराल (विज्ञान : २०६८)
४. सुश्री आर्या पोखरेल (साहित्य : २०६९)
५. सुश्री करिना भट्टराई (नृत्य : २०७०)
६. सुश्री सृष्टि महर्जन (बहुआयामिक : २०७१)
७. श्री शाश्वत घिमिरे (बहुआयामिक : २०७३)
८. सुश्री रिहना भट्टराई (बहुआयामिक : २०७४)
९. सुश्री जेनी मानन्धर (बहुआयामिक : २०७५)
१०. श्री विनम पोखरेल (बहुआयामिक : २०७६)
११. सुश्री कीर्ति पोखरेल (बहुआयामिक : २०७६)
१२. सुश्री सोइना दाहाल (बहुआयामिक : २०७७)

(२३) नइ देरुनीखपू बाल साहित्य पुरस्कार

(दस हजार रुपियाँ राशि)

१. (क) सुश्री विभु लुङ्गटेल (२०६६)
- (ख) सुश्री ऋभु लुङ्गटेल (२०६६)
२. श्री पवन भण्डारी (२०६७)

३. श्री सुशान्तमानसिंह मास्के (२०६८)
४. सुश्री स्मृति अधिकारी (२०६९)
५. सुश्री आष्मा अर्याल (२०७०)
६. सुश्री दीपशिखा घिमिरे (२०७१)
७. सुश्री अर्चना उप्रेती (२०७३)
८. सुश्री एन्जेलिना न्यौपाने (२०७४)
९. श्री प्रारम्भ अधिकारी (२०७५)
१०. सुश्री आयुष्मा तिवारी (२०७६)
११. श्री सुविन रिमाल (२०७७)

(२४) नइ देरुनीखपू बाल चित्रकला पुरस्कार

(दस हजार रुपियाँ राशि)

१. सुश्री रिया तण्डुकार (२०६६)
२. सुश्री श्रेया धिताल (२०६७)
३. सुश्री छेतेन डोका शेर्पा (२०६८)
४. सुश्री आयुष्मा रञ्जित (२०६९)
५. निहारिका पन्त (२०७०)
६. श्री असलराज तिमिसना (२०७१)
७. श्री सौजन्य श्रेष्ठ (२०७३)
८. श्री विमल शाही (२०७५)
९. सुश्री सन्ध्या खत्री (२०७६)
१०. श्री देभान्स अग्रवाल (२०७७)

(२५) नइ बाल सङ्गीत पुरस्कार

(दस हजार रुपियाँ राशि)

१. सुश्री निर्जला पराजुली (२०६६)
२. श्री राहुल भुजेल (२०६७)
३. सुश्री सरगम बस्नेत (२०६८)

४. सुश्री गरिमा ज्ञवाली (२०६९)
५. श्री डेकेन्द्र थापा (२०७०)
६. श्री निर्मित विष्ट (२०७१)
७. सुश्री किन्ती श्रेष्ठ (२०७३)
८. सुश्री पालिस्था नापित (२०७५)
९. श्री प्रोसेस पाण्डे (२०७६)
१०. सुश्री सफलता श्रेष्ठ (२०७७)

(२६) नई देरुनीखपू बाल नृत्य पुरस्कार

(दस हजार रुपियाँ राशि)

१. सुश्री इप्सु ढकाल (२०६६)
२. सुश्री प्रिशु शर्मा (२०६७)
३. श्री यज्जु श्रेष्ठ (२०६८)
४. सुश्री प्रतिष्ठा पौडेल (२०६९)
५. सुश्री पल्पसा मानन्धर (२०७०)
६. सुश्री जिया जोशी (२०७१)
७. सुश्री श्रीया शाक्य (२०७३)
८. सुश्री स्वन्ति श्रेष्ठ (२०७४)
९. सुश्री लुँस्वां मानन्धर (२०७६)
१०. सुश्री अदिति उपाध्याय (२०७७)

(२७) नई देरुनीखपू बाल खेलकुद पुरस्कार

(दस हजार रुपियाँ राशि)

१. सुश्री रमिता चौधरी (२०६६)
२. सुश्री विश्वरूपा बूढा (२०६७)
३. श्री संसारविक्रम थापा (२०६८)
४. सुश्री शकुन्तला ठगुन्ना (२०६९)
५. विमला चौधरी (२०७०)
६. सुश्री शर्मिला गाहामगर (२०७१)

७. श्री कमलबहादुर थापामगर (२०७३)
८. श्री निसान पन्थी (२०७५)
९. श्री ऋषान्त घिमिरे (२०७७)

(२८) नइ देरुनीखपू कोपिला गायन पुरस्कार

(सात हजार रुपियाँ राशि)

१. सुश्री प्रियाञ्जली शर्मा (२०६६)
२. श्री जलज प्रजापति (२०६७)
३. श्री कुनाल श्रेष्ठ मलेकु (२०६८)
४. सुश्री सुदृष्टि राई (२०६९)
५. प्रतिस्ना केसी (२०७०)
६. सुश्री प्रकृति मानन्धर (२०७१)
७. सुश्री एन्जेल राई (२०७३)
८. सुश्री रुनिसा सुनुवार (२०७४)
९. सुश्री हिमानी प्रधान (२०७५)
१०. सुश्री रेवती महर्जन (२०७६)
११. श्री समीर डङ्गोल (२०७७)

(२९) नइ देरुनीखपू कोपिला नृत्य पुरस्कार

(सात हजार रुपियाँ राशि)

१. सुश्री मार्टिना महर्जन (२०६६)
२. सुश्री जोफेन लामा (२०६७)
३. सुश्री उर्मिला गुरुङ (२०६८)
४. सुश्री डेचेन लामा (२०६९)
५. पल्पसा रञ्जितकार (२०७०)
६. सुश्री कशिष शाक्य (२०७१)
७. सुश्री सम्राज्ञीश्री बस्नेत (२०७३)
८. सुश्री सगुन श्रेष्ठ (२०७४)
९. सुश्री अपेक्षा शेरचन (२०७५)

१०. सुश्री सुप्रिया विष्ट (२०७६)

११. सुश्री युकी कुँवर (२०७७)

(३०) नई देखनीखपू चिचिला पुरस्कार

(पाँच हजार रुपियाँ राशि)

१. सुश्री अतिथि गौतम केसी (२०६७)

२. श्री उत्प्रेम जोजिजु (२०६८)

३. सुश्री अग्रिया सिंह (२०६९)

४. सुश्री सोनी विश्वकर्मा (२०७०)

५. सुश्री प्रयत्ना सिलवाल (२०७१)

६. सुश्री प्रिन्सा विश्वकर्मा (२०७३)

७. सुश्री स्निग्धा देवकोटा (२०७४)

८. सुश्री स्वीकृति दाहाल (२०७५)

९. सुश्री कृति राई (२०७६)

१०. सुश्री दृशना महर्जन (२०७७)

नइ प्रकाशनका विशेष कार्य

नइ प्रकाशनले पूर्व निश्चित गरिएका कार्यक्रमहरूका साथसाथै बेलाबखतमा आवश्यकताअनुरूप केही विशेष कार्य पनि सम्पादन गर्दै आएको छ । राष्ट्रमा हुन नसकेका तर हुनैपर्ने यस्ता विशेष कार्य अन्तर्गत नइ प्रकाशनद्वारा सम्पादन गरिएका त्यस्ता कार्यहरू समाज र राष्ट्रका लागि नै उल्लेखनीय, उदाहरणीय र प्रेरणादायी हुन सकून् भन्ने लक्ष्य नइ प्रकाशनले लिएको छ ।

नइ प्रकाशनले स्थापनाकालदेखि नै आफ्नो कार्यशैली प्रस्तुत गर्दै आएको छ । यस संस्थाले आफ्ना योजना, नीति र कार्यक्रमलाई गतिशील बनाउने प्रयास गर्दै आएको छ । नइ प्रकाशनको नीति तथा योजनाको आदर्शअनुसार यस संस्थाले निम्नलिखित कृत्य सम्पन्न गरिसकेको छ :

क. उपाधि

- (१) **राष्ट्रकविको उपाधि** : नइ प्रकाशनको परिकल्पना, माग, सिफारिस र पहलमा राज्यबाट २०६० साल असोज ८ गते श्री माधवप्रसाद घिमिरेलाई 'राष्ट्रकवि'को उपाधि प्रदान गरिएको थियो ।
- (२) **नेपाली साहित्यका विश्व नारी रत्नको उपाधि** : नइको परिकल्पना र संयोजनमा डा.वानीरा गिरीलाई त्रिमूर्ति निकेतनद्वारा गठित 'विश्व नारी नेपाली साहित्य सम्मेलन'बाट २०७१ साल जेठ १६ गते प्रधानमन्त्री श्री सुशील कोइरालाद्वारा

रथारोहण र पाँच लाख रुपियाँ राशिका साथ 'नेपाली साहित्यका विश्व नारी रत्न'को उपाधिले विभूषित गरिएको थियो ।

- (३) **शताब्दी पुरुषको उपाधि** : नइको परिकल्पना र संयोजनमा त्रिमूर्ति निकेतनले डा.सत्यमोहन जोशीलाई २०७१ साल मङ्सिर १५ गते पाँच लाख रुपियाँ राशिका साथ 'शताब्दी पुरुष'को उपाधिले विभूषित गरेको थियो । साथै नइ प्रकाशन र त्रिमूर्ति निकेतनकै माग, सिफारिस र पहलमा नेपाल सरकारबाट २०७४ साल वैशाख २१ गते डा.जोशीलाई 'वाङ्मय शताब्दी पुरुष'को उपाधि प्रदान गरिएको थियो ।
- (४) **महासमालोचकको उपाधि** : नइ प्रकाशनले आफ्नो रजत महोत्सवका अवसरमा २०७८ साल असोज ९ गते प्रा.डा.वासुदेव त्रिपाठीलाई 'महासमालोचक'को उपाधिसहित पाँच लाख रुपियाँ राशिका साथ 'नइ रजत महोत्सव पुरस्कार'ले विभूषित गरियो ।

ख. पुरस्कार, सम्मान र अभिनन्दन

नइ प्रकाशनले राष्ट्र र समाजमा उल्लेखनीय योगदान पुऱ्याउने व्यक्तित्वलाई विगतका विभिन्न समयमा विविध पुरस्कार, सम्मान तथा अभिनन्दन समर्पण गर्दै आएको छ :

नइ सुर पुरस्कार

१. स्वर सम्राज्ञी श्रीमती तारादेवी (२०५६)
२. सङ्गीत शिरोभूषण श्री नातिकाजी (२०५७)
३. जनराष्ट्रकवि श्री ईश्वरवल्लभ (२०५८)

नइ माधव घिमिरे पुरस्कार

१. श्री नीरशमशेर (२०५८)
२. श्री किरण खरेल (२०५९)

नइ नातिकाजी पुरस्कार

१. श्री पन्नाकाजी (२०५८)
२. श्री कल्याण रिमाल (२०५९)

नइ तारादेवी पुरस्कार

१. श्रीमती बिजू रिमाल (२०५८)
२. श्रीमती नूपुर भट्टाचार्य (२०५९)

नइ कलानिधि पुरस्कार

१. श्री कृष्णहरि बराल (२०५५)
२. श्री प्रकाश श्रेष्ठ (२०५५)
३. श्री शम्भुजित बाँसकोटा (२०५५)
४. श्री राम थापा (२०५६)
५. श्री मधु क्षेत्री (२०५७)
६. श्रीमती तीर्थकुमारी (२०५८)
७. श्री गणेश पराजुली (२०५९)
८. श्रीमती यशोदा पराजुली (२०५९)

नइ शिखा सुर पुरस्कार (२०५७ : सङ्गीतकर्मीहरू)

१. श्री रत्नबहादुर
२. सुश्री दिलमाया खाती
३. श्री प्रकाश श्रेष्ठ
४. श्री रविन शर्मा
५. श्री शिलाबहादुर मोक्तान
६. श्रीमती सपनाश्री
७. श्रीमती लासिमित राई
८. श्री रामकृष्ण ढकाल
९. श्री उदय सोताङ
१०. श्रीमती मनिला सोताङ
११. श्रीमती शर्मिला बर्देवा
१२. श्री मनोज सेवा

नइ इरा पुरस्कार (२०६४)

१. श्री इन्द्र खत्री

नइ सुर बाल पुरस्कार (२०६०)

१. श्री प्रवेश पौडेल

अभिनन्दन

१. श्रीमती तारादेवी (२०५५)
२. श्री नातिकाजी (२०५६)
३. श्री मनुजबाबु मिश्र (२०५८)
४. श्री कमल दीक्षित (२०५९)
५. श्री ईश्वरवल्लभ (२०६०)
६. श्री खनूपुरुदे 'रामबाबू' (२०६६)

नइ अरनिको सम्मान (२०६२)

१. श्री मनुजबाबु मिश्र
२. श्री पूर्ण वनेम

ग. त्रिमूर्ति निकेतनको निर्माण

नइ प्रकाशनको संयोजनमा काठमाडौंको सञ्चारग्राममा २०६१ साल भदौ ११ गते त्रिमूर्ति (कविशिरोमणि लेखनाथ पौड्याल, नाट्यसम्राट् बालकृष्ण सम र महाकवि लक्ष्मीप्रसाद देवकोटा) को पूर्ण कदको सालिकको स्थापना र त्रिमूर्ति निकेतनको निर्माण गरिएको थियो ।

घ. अरनिकोको सालिक

नइ प्रकाशनद्वारा २०६२ साल मङ्सिर २० गते बौद्ध हर्मिताजस्थित श्री मनुजबाबु मिश्रको घरपरिसरमा अरनिकोको सालिक अनावरण गरिएको थियो ।

ङ. प्राज्ञको आजीवन सदस्यता पुनर्बहाली

गणतन्त्र नेपालको आगमनसँगै नेपाल प्रज्ञाप्रतिष्ठानको ऐन परिवर्तन भई प्रतिष्ठानका आजीवन सदस्यको पद र भत्ता खारेजीमा पर्थ्यो । नइ प्रकाशनको निवेदन, पहल र सक्रियतामा नेपाल मजदुर किसान पार्टीले व्यवस्थापिका संसद्मा पहल गरी प्रतिष्ठानको ऐन सुधारेर आजीवन सदस्यको पद र भत्ताको पुनर्जन्म गरायो ।

नइ प्रकाशनमार्फत भूकम्प राहत

नइ प्रकाशन नाफारहित सामाजिक संस्था हो । यस संस्थाले विविध सामाजिक कल्याणका कामहरू पनि गर्दै आएको छ । यसै परिप्रेक्ष्यमा २०७२ सालमा आएको महाभूकम्पपछि सरकारले आह्वान गरेको बेला नइ प्रकाशनमार्फत प्रधानमन्त्री दैवीप्रकोप कोषमा दस हजार रुपियाँभन्दा माथि चन्दा दिनुहुने महानुभावको नामावली यस प्रकार रहेको छ :

१. श्री नइ प्रकाशन- पाँच लाख रुपियाँ
२. श्री जर्ज जोसेफ तथा श्रीमती लीला जोसेफ- दुई लाख रुपियाँ
३. नइ प्रकाशनका कोषाध्यक्ष डा.कञ्चनजङ्घा प्रसाई- अमेरिका रेडक्रस सोसाइटी तथा युनिसेफमार्फत- एक लाख रुपियाँ
४. श्रीमती शीला पन्त- दस हजार पाँच सय एकाउन्न रुपियाँ
५. श्री आरडी प्रभास चटौत तथा श्रीमती राज्यलक्ष्मी चटौत- दस हजार पाँच सय एकाउन्न रुपियाँ
६. श्रीमती राधिका दाहाल- दस हजार रुपियाँ
७. श्रीमती गायत्री घर्तीमगर- दस हजार रुपियाँ
८. श्री गोपीकृष्ण प्रसाई- दस हजार रुपियाँ
९. श्रीमती दुर्गादेवी नेपाल- दस हजार रुपियाँ
१०. डा.रामभक्त ठाकुर (पूर्व राजदूत तथा निर्वाचन आयुक्त)- दस हजार रुपियाँ)
११. डा.हरिप्रसाद पोखरेल 'मानसाग्नि'- दस हजार रुपियाँ ।

नई प्रकाशनबाट प्रकाशित कृति

नई प्रकाशनका विविध कार्यहरूमध्ये कृति प्रकाशन पनि एक हो । यस संस्थाले आफ्नो स्थापनाकालदेखि नै कृति प्रकाशनको कार्य पनि गर्दै आएको छ । यस संस्थाले हालसम्म निम्नलिखित कृतिहरूको प्रकाशन गरिसकेको छ :

२०५२

१. पौरखी पुरुष (प्रबन्धसङ्ग्रह : सम्पादन) नई प्रसाई

२०५३

२. पशुपति गुह्येश्वरी महात्म्य (संस्कृति) : प्रा.डा.
जगदीशचन्द्र रेग्मी

३. सवालजवाफ (प्रबन्ध) : भूपालमानसिंह कार्की

४. बोल्ल्छन् आँखाहरू (कवितासङ्ग्रह) : गङ्गा सुवेदी

२०५४

५. मेरो जीवनयात्रा (आत्मकथा) : भूपालमानसिंह कार्की

६. मेरा जीवन : मेरी कहानी (आत्मकथा, हिन्दी भाषा) :
त्रैलोक्यनाथ श्रेष्ठ

७. त्रैलोक्यजीवन (प्रबन्धसङ्ग्रह, सम्पादन) : पूर्णप्रकाश
नेपाल 'यात्री'

२०५५

८. सुकेको पत्ता (आत्मकथा) : गणेशप्रसाद शर्मा

९. आत्मसमर्पण (कवितासङ्ग्रह) : प्रा.डा.भीष्मराज प्रसाई
 १०. सङ्घारमा पर्खिबसेँ (कवितासङ्ग्रह) : रमा सिंह
 ११. भूपाल अर्चना (कवितासङ्ग्रह, सम्पादन) : नइ प्रसाई
 १२. थोत्रा कलमहरू (निबन्धसङ्ग्रह) : प्रा.डा.रामप्रसाद उप्रेती

२०५६

१३. उकाली ओरालीहरूमा तारादेवी (प्रबन्धसङ्ग्रह, सम्पादन) :
 नइ प्रसाई
 १४. वैशाखी वनैमा (कवितासङ्ग्रह) : नीरशमशेर ज.ब.रा.
 १५. मरेर बाँचू देशका लागि (कवितासङ्ग्रह) : नीरशमशेर ज.ब.रा.
 १६. हरे मैले बुझेँ अहिले (कवितासङ्ग्रह) : नीरशमशेर ज.ब.रा.
 १७. इन्दिरा यात्रा (प्रबन्धसङ्ग्रह, सम्पादन) : डा.शैलेन्दुप्रकाश नेपाल
 १८. अनामिका (महाकाव्य) : डा.शैलेन्दुप्रकाश नेपाल

२०५७

१९. तिमि हुनुको (लामो कविता) : इन्दिरा प्रसाई
 २०. एउटा महारथी (जनकलाल शर्मा) को जबाफ : नरेन्द्रराज
 प्रसाई
 २१. श्री ५ वीरेन्द्रको बहुआयामिक व्यक्तित्व (प्रबन्धसङ्ग्रह,
 सम्पादन) : नइ प्रसाई

२०५८

२२. रनमाया (उपन्यास) : इन्दिरा प्रसाई
 २३. गोत्र प्रवर दीपिका (संस्कृत गोत्रकोश) : दिवाकर शर्मा चतुर्वेदी
 २४. श्री ५ ज्ञानेन्द्र र आजको नेपाल (प्रबन्धसङ्ग्रह) : नरेन्द्रराज प्रसाई
 २५. नमस्कार (चिठी निबन्धसङ्ग्रह) : नरेन्द्रराज प्रसाई
 २६. सङ्गीत शिरोभूषण नातिकाजी (प्रबन्धसङ्ग्रह, सम्पादन) :
 नइ प्रसाई
 २७. स्तोत्रमाला (स्तोत्र, संस्कृत भाषा, सम्पादन) : सुदनप्रसाद पोखरेल

२०५९

२८. प्रस्तुत (समालोचनासङ्ग्रह) : ईश्वरवल्लभ
२९. ईश्वरवल्लभ : आयाम र आकृति (संस्मरण र समालोचनासङ्ग्रह, सम्पादन) : नइ प्रसाई
३०. नेपाल न्युज डटकम (कवितासङ्ग्रह) : इन्दिरा प्रसाई
३१. चुपचाप सहिरहन्छु (कवितासङ्ग्रह) : अमुदा श्रेष्ठ
३२. मेरो कहानी (आत्मकथा) : तोलाराम दुगड
३३. मेरो जेम्बोरी यात्रा (नियात्रा) : अनुकृतिका
३४. राजसंस्था र नेपाली जनता (प्रबन्धसङ्ग्रह) : नरेन्द्रराज प्रसाई
३५. कसिङ्गर (लघु कथासङ्ग्रह) : जयनारायण गिरी

२०६०

३६. छुटेका पाइला (आत्मकथा) : बुलु शर्मा
३७. उसको लोग्ने र बिरालो (उपन्यास) : इन्दिरा प्रसाई
३८. मिश्रका कृति कविका दृष्टि (कवितासङ्ग्रह, सम्पादन) : नइ प्रसाई
३९. कमल दीक्षित कालो अक्षरदेखि सग्लो अक्षरसम्म (समालोचना र प्रबन्धसङ्ग्रह, सम्पादन) : नइ प्रसाई
४०. माल्दाइलाई चिठी (कवितासङ्ग्रह) : इन्दिरा प्रसाई
४१. ठाँगे उक्लेपछि (नियात्रा) : नरेन्द्रराज प्रसाई
४२. आदिगायक सेतुराम (जीवनी) : नरेन्द्रराज प्रसाई
४३. कोइली भजन (भजनसङ्ग्रह) : कोइलीदेवी

२०६१

४४. कोइलीदेवीको जिन्दगानी (जीवनी) : नरेन्द्रराज प्रसाई
४५. रेलको रमाइलो (नियात्रा) नरेन्द्रराज प्रसाई
४६. प्रिय नरेन्द्र (पत्रसमालोचनासङ्ग्रह) : इन्दिरा प्रसाई
४७. संवाद (प्रबन्धसङ्ग्रह) : वसन्तकुमार चौधरी
४८. राष्ट्रियता नदुखोस् (प्रबन्धसङ्ग्रह) : वसन्तकुमार चौधरी

२०६२

४९. डढेलो (कवितासङ्ग्रह) : प्रमिला उप्रेती

२०६३

५०. पहाडहरू सुतिदेऊ (कवितासङ्ग्रह) : हेमा मानन्धर

५१. तिम्रो याद वर्षा (कवितासङ्ग्रह) : प्रेमराजेश्वरी थापा

५२. ए समुद्र ! (लामो कविता) : इन्दिरा प्रसाई

५३. नारीचुली (जीवनीसङ्ग्रह) : नरेन्द्रराज प्रसाई

५४. सन्धिपत्र (कवितासङ्ग्रह) : सुभद्रा प्रसाई

५५. जल अनि अनल (कवितासङ्ग्रह) : प्रा.डा.मथुरा केसी

५६. मेरो पूर्ववर्ती कथा (आत्मकथा) : वीरेन्द्रबहादुर शाह

२०६४

५७. प्रथम नारीस्रष्टा : ललितत्रिपुरसुन्दरी (जीवनी) : नरेन्द्रराज प्रसाई

५८. The Summit of Women Writers (चित्रसङ्ग्रह) चित्रकार :

इन्द्र खत्री, सम्पादक : नरेन्द्रराज प्रसाई

५९. सेतो ख्याकको बनोट र बुनोट (समालोचना) : इन्द्रबहादुर राई

६०. मुनामदन भ्रमण (समालोचना) : जगदीशशमशेर

६१. राजधर्म (पुराण) : ललितत्रिपुरसुन्दरी

६२. कञ्चनजङ्घाको एउटा फूल (कवितासङ्ग्रह) : दिवाकर शर्मा

६३. कवचमन्त्र (स्तोत्र, सम्पादन) : अनुकृतिका

२०६५

६४. कुमारीगाथा (कवितासङ्ग्रह) : सावित्री पोखरेल

६५. मेरी सासू (जीवनीमूलक निबन्धसङ्ग्रह) : इन्दिरा प्रसाई

६६. जङ्गलको मान्छे (कवितासङ्ग्रह) : वीरेन्द्रबहादुर शाह

२०६६

६७. नरपति पोखरेलका कृति (सम्पूर्ण कृति) : नरपति पोखरेल

६८. कीर्तिबाबु (जीवनी) : नरेन्द्रराज प्रसाई

६९. प्रभासगीता (महाकाव्य) : आरडी प्रभास चटौत
 ७०. राजपुतरमणी (उपन्यास) : अम्बालिकादेवी
 ७१. प्रतिज्ञा (उपन्यास) : पवनकुमारीदेवी
 ७२. पश्चात्ताप (उपन्यास) : मायादेवी सुब्बा
 ७३. परी (कवितासङ्ग्रह) : लक्ष्मीप्रसाद देवकोटा
 ७४. देवकोटाका कृति (समीक्षा) : नरेन्द्रराज प्रसाई
 ७५. सेतो ख्याकको आख्यानको विश्लेषण (समीक्षा) : कमलराज
 उपाध्याय

२०६७

७६. वरदानका अनुभूति (कवितासङ्ग्रह) : विजयाश्री
 ७७. नाटचसम्राट् (महाकाव्य) : माधव वियोगी
 ७८. अकथा (कथासङ्ग्रह) : प्रमिला उप्रेती

२०६८

७९. माया (निबन्धसङ्ग्रह) : राजेश्वर देवकोटा
 ८०. डुब्दाडुब्दै (कवितासङ्ग्रह) : सरला घिमिरे
 ८१. देवकोटाको जीवनशैली (जीवनी) : नरेन्द्रराज प्रसाई
 ८२. पुरुषार्थको विजय (निबन्धसङ्ग्रह) : कृष्णमान श्रेष्ठ

२०६९

८३. याज्ञवल्क्य (चिनारी) : मदनमणि दीक्षित
 ८४. महाकवि देवकोटा (जीवनी) : नरेन्द्रराज प्रसाई
 ८५. पुष्पलता र भीरमाया (समीक्षात्मक निबन्ध) : इन्दिरा प्रसाई
 ८६. शारदा ! (लामो कविता) : इन्दिरा प्रसाई
 ८७. भागीरथा प्रसाईको निर्वाण (जीवनगाथा निबन्ध) : इन्दिरा प्रसाई

२०७०

८८. फ्युजनको जगमा शिलान्यास (कथासङ्ग्रह) : यज्ञप्रसाद आचार्य
 ८९. बितेका ती दिनहरू (आत्मकथा) : लक्ष्मणप्रसाद रिमाल

९०. बेलाको बोली बखतको इतिहास : आरडी प्रभास चटौत तथा राजलक्ष्मी चटौत
९१. उनैको माया (कवितासङ्ग्रह) : दुर्गादेवी नेपाल
९२. अन्तिम आकाश (नियान्त्रासङ्ग्रह) प्रा.डा.रामप्रसाद उप्रेती
९३. आँगनदेखि (कवितासङ्ग्रह) : राधिका दाहाल
९४. आमा हुन् आमा (कवितासङ्ग्रह) : गीता खत्री
९५. फूलको रङ (कवितासङ्ग्रह) : ईश्वरी गौतम
९६. छायामा तिमी (कवितासङ्ग्रह) : लक्ष्मी अप्सरा पाण्डे
९७. राप्तीका छालहरू (कवितासङ्ग्रह) : गायत्री घर्तीमगर
९८. जानीनजानी (कवितासङ्ग्रह) : सुनिता कार्की
९९. प्रेमदह (मुक्तकसङ्ग्रह) : भगवती बस्नेत
१००. त्रिनारी रत्न (जीवनीसङ्ग्रह) : नरेन्द्रराज प्रसाई
१०१. मेरो साथी देवकोटा (निबन्धसङ्ग्रह) : चन्द्रबहादुर श्रेष्ठ, अनुवादक, अनुकृतिका

२०७१

१०२. ढुकुटी (उपन्यास) : सुमन वर्षा
१०३. प्रेमा शाहको जीवनी र व्यक्तित्व (जीवनी) : लक्ष्मीकुमारी घिमिरे
१०४. भानुभक्त आचार्यको जीवनवृत्त (जीवनी) : नरेन्द्रराज प्रसाई
१०५. हिमवत्खण्ड (हिमालयको पौराणिक इतिहास) : योगी नरहरिनाथ

२०७२

१०६. हरिचरण सिटौलाको सुकीर्ति (संस्मरणसङ्ग्रह) : गङ्गाप्रसाद उप्रेती र राधिका दाहाल
१०७. मर्दको माया (कथासङ्ग्रह) : भगवती बस्नेत
१०८. बगेको खोला (आत्मकथा) : दुर्गादेवी नेपाल
१०९. भानु विमर्श (विश्लेषणात्मक अध्ययन) : नरेन्द्रराज प्रसाई, प्रा.डा.महादेव अवस्थी

११०. भानुसन्दर्भ र नरेन्द्रराज प्रसाईकृत भानुजीवनी : समीक्षात्मक अभिमत (समालोचना) : प्रा.डा.वासुदेव त्रिपाठी
 १११. वधूशिक्षा : विश्लेषण र मूल्याङ्कन (समालोचना) : रजनी ढकाल
 ११२. कवितामा भानु (कवितासङ्ग्रह) : प्रा.डा.उषा ठाकुर
 ११३. निबन्धमा भानु (निबन्धसङ्ग्रह) : श्रीओम श्रेष्ठ रोदन
 ११४. भानुभक्त दुई सय वर्ष (अभिलेख) : इन्दिरा प्रसाई र प्रा.डा.महादेव अवस्थी

११५. Bhanu Bhakta's Ramayana : Keshab Sigdel
 ११६. विश्व योगदिवस र डा.हरिप्रसाद (अन्तर्वार्ता) : इन्दिरा प्रसाई
 ११७. उषा शेरचनको शङ्खघोष (समालोचना) : इन्दिरा प्रसाई

२०७३

११८. नरेन्द्रराज प्रसाईकृत भानु जीवनी : मूल्य र मान्यता (समालोचनासङ्ग्रह) : इन्दिरा प्रसाई
 ११९. हिउँको पर्दा : (कवितासङ्ग्रह) : उमा कार्की
 १२०. नाट्यभूषण मदनदास श्रेष्ठ (संस्मरणसङ्ग्रह) : कृष्ण शाह यात्री र ललिता दोषी
 १२१. मृत सागरमा म (कवितासङ्ग्रह) : भगवती बस्नेत
 १२२. हाम्रो संस्कृति र जीवनपद्धति (प्रबन्धसङ्ग्रह) : मनिराज जोशी
 १२३. फुस्रो सिउँदो (कथासङ्ग्रह) : माधवराज आचार्य
 १२४. नरेन्द्रराज प्रसाईकृत एकल जीवनीको विश्लेषण (समालोचना) : प्रा.राजेन्द्र सुवेदी
 १२५. शान्तिकुमारी राईको यात्रा (जीवनी र कृतित्व) : निर्मला ज्ञवाली

२०७४

१२६. मेरो चित्रकारिता (चित्रसङ्ग्रह) : डा.मोदनाथ प्रश्रित
 १२७. Scaling Thange : Narendra Raj Prasai, Translated by Namita Singh, Edited by Anu Raj Joshi

१२८. Being of you (Long Poem) : Indira Prasai,
Translated by Mohan Sitoula

१२९. कलङ्की समाज (नाटक) : सावित्री पोखरेल
१३०. वधशालाको डिस्को धुन (निबन्धसङ्ग्रह) : सुरेन उप्रेती
१३१. हरिमाया (खण्डकाव्य) : इन्दिरा प्रसाई
१३२. कवितामा घटराज (कवितासङ्ग्रह) : नइ प्रसाई
१३३. अविश्रान्त साधक घटराज भट्टराई (निबन्धसङ्ग्रह) : नइ प्रसाई
१३४. वीर पुरुष (कवितासङ्ग्रह) : सावित्री पोखरेल
१३५. आज्ञा (बालकथासङ्ग्रह) : राधिका दाहाल
१३६. मेरो कथा नलेखिदिनू (विज्ञान कथासङ्ग्रह) : इन्दिरा प्रसाई

२०७५

१३७. विद्रोही प्राज्ञ : प्रेमा शाह (जीवनी) : नरेन्द्रराज प्रसाई
१३८. एक भूल (आत्मकथा) : गायत्री घर्तीमगर
१३९. श्रीस्वस्थानी व्रतकथा (पुराण, सम्पादन) : डा.कञ्चनजङ्घा
प्रसाई
१४०. मनपोखरीमा अस्ट्रेलिया (खण्डकाव्य) : रुमु न्यौपाने

२०७६

१४१. मेरी आमा भागीरथा प्रसाई (जीवनी) : नरेन्द्रराज प्रसाई
१४२. शताब्दी पुरुषको सय वर्ष (जीवनी) : नरेन्द्रराज प्रसाई
१४३. नरेन्द्रराज प्रसाईको जीवनीकृति मेरी आमा भागीरथा प्रसाई :
समीक्षात्मक विमर्श (समालोचना) : प्रा.डा.वासुदेव त्रिपाठी
१४४. राष्ट्रकविको सय वर्ष (निबन्धसङ्ग्रह र समालोचना सम्पादन) :
नइ प्रसाई

२०७७

१४५. रूपवासन्ती (कवितासङ्ग्रह) : ओमकुमारी बन्जारा रानाभाट
१४६. गणेशदुर्गा (जीवनी) : कुलचन्द्र पुरी र रेखा खत्री

१४७. धिपधिप (अर्ग्यानिक कवितासङ्ग्रह) : इन्दिरा प्रसाई
१४८. तिम्रो म (उपन्यास) : सामु उप्रेती
१४९. मायालय (उपन्यास) : अज्ञात युवक
१५०. रङ (निबन्धसङ्ग्रह) : अजिता सिम्खडा
१५१. आख्यानकार इन्दिरा प्रसाई : सिर्जना र दृष्टि (समालोचना) :
प्रा.राजेन्द्र सुवेदी
१५२. पूर्वाञ्चलीय नारीस्रष्टा कोश (जीवनी) : प्रतिभा पौडेल
- २०७८
१५३. My Mother Bhagiratha Prasai (Biography) :
Narendra Raj Prasai; Translated by Dr.
Kanchanjunga Prasai
१५४. ढुङ्गाको कापमा ञ्ङ्गिएको पीपल : सहाना प्रधान :
(जीवनी) : नरेन्द्रराज प्रसाई
१५५. ञ्ङ्गा विद्रोहका एउटा नायक शिवप्रसाद शिवाकोटी :
(जीवनी) : नरेन्द्रराज प्रसाई
१५६. Banira Giri (Biography) : Narendra Raj Prasai;
Translated by Durga Banwasi
१५७. Century Person's 100 Years (Biography) :
Narendra Raj Prasai; Translated by Anu Raj Joshi
१५८. मानसाग्नी (निबन्धसङ्ग्रह) : डा.लेखप्रसाद निरौला र
डा.रत्नावली शर्मा
१५९. प्रिय इन्दिरा : (नियात्रा चिठी) : नरेन्द्रराज प्रसाई
१६०. DNA Damage Controlling Systems in
Mitochondria : Dr. Kanchanjunga Prasai
१६१. नइ रजत महोत्सव र मेरो नेपाली साहित्यसमालोचना साधना
(संस्मरण र समीक्षा) : प्रा.डा.वासुदेव त्रिपाठी
१६२. नइ अभिलेख (वार्षिक मुखपत्र) : डा. कञ्चनजङ्घा प्रसाई

नइ प्रकाशनको संयोजनमा प्रकाशित गीतिक्यासेट र सिडी

नइ प्रकाशनको संयोजनमा नेपाली भाषामा आधारित प्रकाशित गीतिक्यासेट र सिडी :

१. भिभिरेमा तिमिलार्ई (गीतकार : नरेन्द्रराज प्रसाई, क्यासेट : आरआरसी नेपाल : २०४७)
२. यो मनले रोजेको छ (गीतकार : नरेन्द्रराज प्रसाई, सिडी : मास्टर रेकर्डिङ : २०५०)
३. चाँदनी शाहका गीत; भाग १, २ र ३ (क्यासेट र सिडी : म्युजिक नेपाल : २०५५)
४. दीपक खरेलका गीत (सिडी : शीला खरेल : २०५५)
५. हाँसीहाँसी जलिरहेँ (गीतकार : नरेन्द्रराज प्रसाई, क्यासेट : म्युजिक नेपाल : २०५५)
६. कस्तो गरी माया बस्यो (गीतकार : नरेन्द्रराज प्रसाई, क्यासेट : मास्टर रेकर्डिङ : २०५६)
७. शिखा (गीतकार : नरेन्द्रराज प्रसाई, क्यासेट : म्युजिक नेपाल : २०५७)
८. जुनी (गीतकार : नरेन्द्रराज प्रसाई, सिडी : मुनलाइट रेकर्डिङ : २०५८ तथा काठमाडौँ म्युजिक सेन्टर : २०६६)

**नइ प्रकाशनबाट पुरस्कृत
प्रतिनिधि प्राज्ञका भाषण
(२०७४ सालदेखिका भाषण मात्र समाविष्ट छन्)**

नइ प्रकाशनको स्थापनाकालदेखि नै आयोजित समारोहहरूमा मौखिक भाषण मात्र हुने गरेको थियो । यसै कारण अभिलेख गर्नबाट संस्था वञ्चित भएको थियो । कतिकति वाङ्मयिक भाषणरूपी रचनाहरूले अभिलेखित नै हुन पाएका थिएनन् । दुई दशकसम्मका महत्त्वपूर्ण भाषणहरू त्यसै बिलाएर नै गएका थिए । त्यस्ता अमूल्य भाषणहरूको अभिलेख राख्ने सुन्दर अभिप्रायको संस्थाले २०७४ सालदेखि आरम्भ गरेको हो । हरेक वर्ष स्वदेशका एक जना र विदेशका एक जना प्राज्ञहरूका लिखित भाषण यस प्रकार रहेका छन् :

२०७४

१. श्रीमती विन्द्या सुब्बा (भारत)
२. डा.मोदनाथ प्रश्रित

२०७५

१. प्रा.डा.मानफ्रेद गेर्हार्द थ्रोई (जर्मनी)
२. संस्कृत विद्याशिरोमणि प्रा.डा.वेणीमाधव ढकाल

२०७६

१. प्रा.डा.चूडामणि बन्धु

२०७७-२०७८

१. श्री दुर्गाप्रसाद श्रेष्ठ (भारत)
२. महासमालोचक प्रा.डा.वासुदेव त्रिपाठी

नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कारबाट सठमानित श्रीमती विन्द्या सुब्बाको वक्तव्य

विविध विधागत हिसाबमा नइ प्रकाशन, काठमाडौँद्वारा विभिन्न तहका पुरस्कार अर्पण समारोहका सभाध्यक्ष महोदय, प्रमुख अतिथि, अतिथिगण तथा उपस्थित नेपाली भाषासाहित्यका साधकगण, स्रष्टागण, प्रेमीगण एवम् सम्पूर्ण साहित्यिक मित्रगण !

प्रथमतः नै यति उच्चकोटिको भाषासाहित्य सम्बन्धित कार्यक्रममा सहभागिता ग्रहण गर्न पाएकीमा आफूलाई धन्य ठानेकी कुरो जाहेर गर्दछु । कृतज्ञता जनाउँदछौँ नइ प्रकाशन र पुरस्कार चयन समितिप्रति, जसले मलाई योग्य ठानी 'नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार'का निमित्त चयन गरिदिए । यस प्रकारको उच्च मूल्याङ्कनद्वारा मलाई गौरवान्वित तुल्याइदिए । आफ्नो कर्मक्षेत्र, समर्पण क्षेत्र जुनसुकै पनि किन नहोस्, प्रत्येक मानिसको चाहना हुन्छ कि मैले गरेको काम मेरो वाङ्मयले बुद्धिदेवोस् जसद्वारा सकारात्मक प्रतिक्रिया, केही सराहना मिलोस् । कर्मक्षेत्रमा अरु अघि बढ्दै जानका लागि यी हाम्रा प्रोत्साहन र ऊर्जाका स्रोतहरू हुन् । यस्तो चाहना मसँग छैन भन्नु अस्वाभाविक हुन जानेछ, अछुतो छैन म पनि; स्वीकार गर्दछु । तर आफूप्रतिको मेरो धारणा र सोचाइभन्दा अति ठूलो हो यो 'नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार' । आफूलाई यतिसम्म योग्य र सक्षम छु भनी सम्झेकी थिइँनँ मैले । आफ्नै सन्तुष्टिका निमित्त होस्, नेपाली भाषासाहित्यको सेवाका निमित्त होस् या यस संसारमा मानिसको

रूपमा जन्म ग्रहण गरेपछि आफ्ना निमित्त मात्र होइन तर परार्थका निमित्त पनि केही काम गर्नुपर्छ भन्ने चेत पाएअनुसार होस्, जे गरें, गर्दै छु, सही काम गरेछु भन्ने बोध र बुझाइमा भावविभोर छु यतिखेर म । नइ प्रकाशनप्रति मेरो असीम आभारिता । आज सम्मानित हुनुहुने सम्पूर्ण स्रष्टागणमा, प्रतिभागणमा पनि ससम्मान बधाई प्रकट गर्न चाहन्छु ।

नेपाली भाषासाहित्यको श्रीवृद्धि, विस्तार र संवर्द्धनमा नइ प्रकाशनको योगदान अतुल्य छ । काठमाडौँ घट्टेकुलोस्थित प्रसाई निवास नइ प्रकाशन र त्रिमूर्ति निकेतनको मूल कार्यालय हो । अपरिमीत, उपादेयतामूलक परिकल्पना र योजनाहरू, भाषासाहित्यका समारोहहरू सम्पन्न गर्ने एक विशाल उद्योग केन्द्र, अनुसन्धान केन्द्र पनि हो नइनिवास । यतिका गुणात्मक र सङ्ख्यात्मक हिसाबमा अरू कसैबाट र कतैबाट पनि नेपाली भाषासाहित्यका निमित्त काम गरिनु असम्भव कुरो हो; तर नइ प्रकाशनबाट सम्भव भइरहेछ, जो देखेर वास्तवमा नै आश्चर्यचकित पनि छौं हामी । आफ्ना वाङ्मयका उत्थान र विस्तारका लागि एक अद्भुत सङ्कल्प, उत्साह र दायित्वबोध छ नइ प्रकाशनसँग, नइदम्पतीसँग, जो स्तुत्य छ, नमनीय छ ।

नेपालभरिकै सेवाका निमित्त त हुँदै हो तर नेपाली भाषासाहित्यलाई विश्वव्यापी बनाउन, नेपाली भाषाको अर्न्नाष्ट्रियकरण गर्न तथा विश्वभरिकै नेपाली स्रष्टाहरूको संवर्द्धन गर्नका लागि जति कामको विडो नइ प्रकाशनले उठाएको छ त्यस कर्म र योगदानलाई कम मूल्यमा आँकन मिल्दैन । सन् २०१४ को मई महिनामा सम्पन्न विश्व नारी नेपाली साहित्य सम्मेलनको अवसरमा संसारभरिकै देशहरूबाट नारीस्रष्टाहरूले आफू बास गरिरहेका देशहरूका साहित्यिक दूतका रूपमा समारोहमा अंश ग्रहण गरेका थिए; जुन समारोह तीन दिनसम्म चलेको थियो । अति बृहत् रूपमा भेला भएका ती नारी

स्रष्टाहरूसँग त्यसै समारोहमा मेरो भेट भएको थियो । यसबाहेक अगावै सन् २००९ को मार्च महिनामा नइ प्रकाशनकै अग्रसरतामा त्रिमूर्ति निकेतनको तत्त्वावधानमा सम्पन्न 'देवकोटा शताब्दी महोत्सव' समारोहका अवसरमा पाँच दिनव्यापी अन्तर्राष्ट्रिय नेपाली भाषासाहित्य सम्मेलनमा प्रायः ३५ जना भारतीय नेपाली स्रष्टाहरूलाई समेत जनाइएको सम्मान भुल्न सकिन्न । देवकोटा शताब्दी महोत्सव, विश्व नारी नेपाली साहित्य सम्मेलन, यी दुई ऐतिहासिक साहित्य समारोहमा मलाई पनि अंश ग्रहण गर्ने सौभाग्य जुरेको थियो भन्न पाउँदा गर्व लागेको छ मलाई ।

हालसाल भारतीय नेपाली साहित्यको गतिविधि पनि निकै सक्रिय छ । विधागत हिसाबले पनि असङ्ख्य र गुणस्तर सम्पन्न पुस्तकहरू प्रकाशित भइरहेछन् । कविता विधा निकै उचाइमा छ । नयाँ पिढीका स्रष्टाहरू अध्ययनशील, सृजनशील र समयसचेत छन् तथा लेखनमा निकै प्रयोग र आन्दोलनहरू पनि भित्र्याएका छन् । तर प्रकाशन, बिक्री, वितरणको दृष्टिकोणले सङ्घर्षमय पनि छ लेखकहरूका जीवन । एउटा अर्कै भाषा बोल्ने, हाम्रा निमित्त प्रतिकूल दृष्टिकोण र मानसिकता राखिदिने एउटा जाति र राज्यको अधीनमा भारतमा नेपाली जातिको मूलथलो, गढ भएको जिल्ला दार्जिलिङ तथा अन्य गोर्खाबहुल क्षेत्रमा परतन्त्र भई बसेर नेपाली भाषासाहित्यका लागि बृहत् सपना देख्ने, त्यसतर्फ कर्म र साधना गर्ने स्वप्नदर्शी हामी भारतीय नेपाली अझै पनि जातीय मुक्तिका निमित्त सङ्घर्षरत छौं । आफ्नै लगानी र बलबुतामा पुस्तकहरू प्रकाशित गरिरहेछौं । पाएजति, यतातिर आइपुगेजति पुस्तकहरू पढिदिनुहोला, यहाँहरूले त्यसप्रति आफ्ना मन्तव्य र प्रतिक्रियाहरू जाहेर गरिदिनुहोला । नेपालका पुस्तकहरू किन्न, खोज्न हामी काँकडभिट्टा, बिर्तामोडसम्म आइपुग्छौं । दार्जिलिङ र त्यसपछि सिलगढीमा साक्षात् प्रकाशनको पुस्तक पसल उठाएपछि सिलगढीमा नेपालबाट पुस्तकहरू ल्याउने

एउटै पुस्तक पसललाई आफूले चाहेका पुस्तकहरू फिकाइदिन अनुरोध गर्छौं । हाम्रा सृजनाहरूप्रति पनि यहाँहरूले यस्तै चाहना राखिदिनुभए हर्ष लाग्नेछ ।

सहुलियत र प्रेरणाका रूपमा भारत सरकारको साहित्य अकादमीले बर्सेनि मूल धाराको साहित्य अकादमी पुरस्कार, युवा पुरस्कार (४० वर्षदेखि तलका स्रष्टाहरूका निम्ति), अनुवाद पुरस्कार तथा बालसाहित्य पुरस्कार पनि प्रदान गरिन्छन् र यी विधाहरूसँग सम्बन्धित स्रष्टाहरू आफ्ना लेखनलाई लिएर उत्साहित भई उठेका छन् । यसबाहेक राज्य सरकारबाट खासै प्रकाशन सहूलियत, व्यवस्था, प्रोत्साहन र प्रेरणा छैन । क्षेत्रीय प्रशासनद्वारा दुईचार वर्षदेखि आरम्भ भएको पुरस्कार र सम्मानहरूको परम्पराले स्रष्टाहरूमा केही ऊर्जा थपिएको छ ।

अब आफ्नो बारेमा अलिकति भनूँ— सन् १९६७ (सं. २०२५) मा आफू सातौँ कक्षाकी विद्यार्थी छँदा, 'जीवनफूल' नामक एउटा छोटो कविता प्रकाशित भएथ्यो; मेरो जन्मथलो माइती गाउँ तीनधारे, दार्जिलिङबाट प्रकाशित 'सागर' नामक पत्रिकामा । मेरो लेखनयात्राको त्यस प्रारम्भिक बिन्दुलाई नै समाएर भन्ने हो भने ५० वर्षको कालखण्ड पूरा गर्दै छ मेरो लेखनले । त्यसपछि कथाहरूका पठन र लेखनप्रति रुचि बढेर गयो र प्रकाशनको हिसाबले मेरो प्रथम कथा 'जलन' काठमाडौँबाट नै 'दर्पण' पत्रिकामा प्रकाशित भएथ्यो; जुन बेला दसौँ कक्षा उक्लेकी विद्यार्थी थिएँ म । 'जीवनफूल' नामक त्यो कलिलो कविता होस् या 'जलन' शीर्षकको भावुक कथा, त्यो समयलाई समाएर भन्नुपर्दा पाँच दशकको मेरो लेखनयात्राले जीवनलाई नजिकबाट दर्शन गराइदियो मलाई, सूक्ष्मतम रूपमा जीवनलाई, जीवनहरूलाई आफ्नो अन्तरतममा अनुभव गराइदियो । कतिकति उकालीओह्यालीका सम्झनाहरू छन्, त्यस यात्राकालका । आफ्नो लेखनको 'स्वर्णजयन्ती' उत्सव मैले यो वर्षमा प्रायः तीनवटा कृतिहरूकै

लेखन र प्रकाशनद्वारा मनाउन चाहेकी छु, जो एउटा एकान्त खुसी हो मेरा निम्ति । मेरो पाँच दशकको यात्राको हिसाबकिताब साहित्य संसारसँग छ या छैन जान्दिनँ म, यसको हेक्कासमेत छ या छैन बेखबर छु आफैं । तर अञ्जानैमा पाँच दशकको मेरो लेखनको स्वर्णजयन्ती उत्सव नइ प्रकाशनले यति ठूलो उपहार प्रदान गरी मनाइदिएको महसुस गरिरहेछु म । नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार वास्तवमा नै मेरो पाँच दशकको लेखनयात्राको एकमुष्ठ मूल्याङ्कन हो, जीवनकालीन पुरस्कार । धेरैधेरै धन्यवाद नइ प्रकाशनलाई । मलाई आशीर्वाद, शुभकामना र प्रेम दिने साराका सारा मेरा श्रद्धेय र प्रियहरूलाई र असीम आभारिता मेरा आराध्य ती अदृश्य सत्तालाई जसबाट सदा कर्मका निम्ति म शिक्षा र प्रेरणा ग्रहण गर्दछु ।

आफ्नो बारेमा म अरू के भनूँ ? यति लामो लेखनयात्रामा मैले नछोएको विधा हो— आत्मसंस्मरण, आत्मकथा । कथा, कविता, उपन्यास र लेखहरूमा मैले सम्पूर्ण इमानदारिता र पारदर्शिता निर्वाह गरे पनि आत्मकथा लेख्ने सन्दर्भमा म अझै द्विविधामा छु । यहाँहरूका केँ मेरो जीवन पनि उज्यालो, अँध्यारो, आँसुहाँसो तथा उकालीओहालीले घेरिएको छ । ती सबै घामछायाहरू न म खुलेर बताउन सक्छु न विधागत धर्म र वैशिष्ट्यताको हिसाबले लुकाएर राख्न मिल्छ । नारीमुक्तिका यति धेरै वादविवाद, चर्चा, प्रयोग र आन्दोलन भइसकेर पनि पितृसत्तात्मक समाजको संस्कार मेरा रगत, अचेतन मन र शरीरका रोमरोममा छन्, अक्सम्म जुन संस्कारले मलाई आज पनि त्यतिसम्म खुल्ने अनुमति नदिएको महसुस गर्दछु । मेरा सन्दर्भमा, नितान्त व्यक्तिगत हिसाबमा साँचो हो यो कुरो, यही मेरो आत्मस्वीकृति ! सचेत तथा साहस सम्पन्न हुने नारीहरू मभन्दा धेरै अधि पुगिसकेका छन् । म छु अझै पनि दोसाँधमा । तर 'निर्गमन' उपन्यासमा नारी सम्बन्धित एउटा व्यावहारिक साहस देखाएकी थिएँ मैले र भर्खरै उपन्यास 'सीमान्त'मा नारीलाई नै लिएर एउटा वैचारिक क्रान्ति उक्लेकी छु ।

बाँकी लेखन मेरो कर्म र प्रिय विषय, नेपाली वाङ्मयप्रति दायित्वबोध र सेवाका माध्यम मात्र होइन यो तर मेरो बचाइको परिभाषा हो । मेरो जिउने कला र उद्देश्य पनि हो र हो मेरा लागि कदाचित् ईश्वरकै कर्म । मबाट साहित्य सन्दर्भलाई फिकेर अलग राखिदिए फगत एक शून्य हुँ म, प्रायः जीवनहीन पनि । लेखन नै अब जीवन हो मेरो, जीवन जसलाई कस्तै परिस्थितिमा पनि स्याहारैँ, लेखनद्वारा नै सदैव यसलाई एउटा अर्थ दिने चेष्टा गरैँ । यति कुरा जाहेर गरेपछि साहित्यसेवाप्रति आफ्नो अरू कुनै प्रतिबद्धता बुझाउनु परेन, यस्तै लाग्छ मलाई । यहाँहरू सम्पूर्णलाई म औधी श्रद्धा गर्छु किनकि मेरो सृजनसंसारको परिधिभित्र हुनुहुन्छ यहाँहरू, मेरो नजिक मेरै सृजनावरिपरि हुनुहुन्छ । नइ प्रकाशन, काठमाडौँले मलाई यति उच्च सम्मान प्रदान गरेको गर्वित क्षणमा मेरा साथमा हुनुहुन्छ तथा मेरो लेखनयात्राको यो स्वर्णजयन्ती यहाँहरूसँग मिलेर सहर्ष यसरी मनाइरहेछु आज म ।

पुनः हृदय सम्पूर्णबाट धन्यवाद नइ प्रकाशनलाई, यस संस्थसँग सम्बद्ध महानुभावहरूलाई । मेरो आभार अभिनन्दन उपस्थित आत्मीय जन र प्रियहरूलाई । आजका सम्पूर्ण सम्मानित स्रष्टाहरूलाई । धन्यवाद !

१२ मई २०१७
काठमाडौँ, नेपाल

पुरस्कृतहरूका तर्फबाट डा.मोदनाथ प्रश्रितको सठबोधन

समारोहका अध्यक्षज्यू,
'वाङ्मय शताब्दी पुरुष' डा.सत्यमोहन जोशीज्यू,
आज पुरस्कृत महानुभावहरू,
उपस्थित महिला तथा सज्जनवृन्द !

सर्वप्रथम आज यहाँ उपस्थित सम्पूर्ण पुरस्कृतहरूलाई हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दछु । साथै 'वाङ्मय शताब्दी पुरुष' डा.सत्यमोहन जोशी आजदेखि ९८ वर्ष प्रवेश गर्नुभएको छ । उहाँको सुस्वास्थ्यका साथै सुखमय जीवनका लागि शुभकामना अभिव्यक्त गर्दछु । साथै नेपाल सरकारबाट उहाँलाई वाङ्मय शताब्दी पुरुषको उपाधि प्रदान गरेकोमा उहाँलाई हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दछु ।

म जेलजीवनबाट बाहिरिएपछि धेरै साहित्यकारहरूसँगको सम्पर्कमा रहें । त्यही क्रममा साहित्यिक अभियन्ता नरेन्द्रराज प्रसाईंको लेखनसँग पनि क्रमशः परिचित हुन थालें । खास गरेर त्यस बेलादेखि नै उनले लेख्ने गरेका समाजमा विशेष कर्म गरेर पनि अँध्यारामा रहेका मानिसहरूका जीवनीले मलाई निकै प्रभाव पार्दै आएको थियो । किनभने कथा, कविता लेख्नेहरूको त हाम्रो साहित्यमा बाहुल्य नै छ तर अरूको कथा अर्थात् जीवनी साहित्यले भने अझै मौलाउने अवसर पाएको छैन । यसै फाँटका कामहरूमा अविश्रान्त लेखक नरेन्द्र लागिपरेका छन्, जुन समग्र साहित्यिक संसारका लागि नै उपलब्धिको कुरा हो ।

समयको एउटा विशेष परिस्थितिले साहित्यका दुई प्रतिभालाई जोडिदियो र साहित्यको व्यापक विकास गर्ने 'नइ प्रकाशन' जन्म्यो । नइमा विषयवस्तुलाई टप्प टिपेर सहज रूपमा साहित्यिक फूलबारी सजाउने अद्भुत क्षमता छ । नरेन्द्र र इन्दिराको जोडाका कारण एक सबल संस्थाको स्थापना भयो र अन्तर्राष्ट्रिय स्तरको साहित्यिक संस्था सञ्चालन र लेखनमा समेत नइ प्रखर र निरन्तर हुन सकेको देखिन्छ ।

नरेन्द्रराज प्रसाई र इन्दिरा प्रसाई दुवै जना सिर्जनात्मक रूपमा मात्र अग्रसर हुनुहुन्न; उहाँहरू संस्थागत रूपमा पनि त्यतिकै सक्रिय हुनुहुन्छ । नेपाली धरामा यसरी खटेर काम गर्ने मान्छे मैले विरलै देखेको छु । उहाँहरूद्वारा स्थापित 'नइ प्रकाशन' र 'त्रिमूर्ति निकेतन' आज देशको सामु थप ज्वलन्त उदाहरणका रूपमा देखा परेका छन् ।

नेपाली वाङ्मयको श्रीवृद्धिका लागि २०५२ सालमा 'नइ प्रकाशन'को स्थापना भएको हो । त्यसै गरेर २०५९ सालमा 'त्रिमूर्ति निकेतन'को संस्थागत आरम्भ भएको थियो । नेपाली भाषा संसारप्रतिको साधनाहेतु जन्मेका यी गैरराजनैतिक संस्था हुन् र यी दुवैले सांस्कृतिक मूल्य, मान्यता र धारणालाई सदैव शिरोपर गर्दै आएका छन् । विभिन्न राजनीतिक विचारकहरू यी दुवै संस्थामा आबद्ध देखिन्छन् तर यी संस्थाका कार्यहरू विशुद्ध साहित्यमा नै केन्द्रित छन् ।

नेपाली साहित्यमा त्रिमूर्तिका रूपमा प्रतिष्ठित कविशिरोमणि लेखनाथ पौड्याल, नाट्यसम्राट् बालकृष्ण सम र महाकवि लक्ष्मीप्रसाद देवकोटाका धातुमा कुँदिएका पूर्ण कदका सालिक निर्माण र प्रतिस्थापन गरी नइकै सक्रियता र नेतृत्वमा 'त्रिमूर्ति निकेतन' स्थापित भयो । साथै 'नइ प्रकाशन'को अहोरात्रको साहित्यिक तपस्याबाट प्रभावित आत्मिक कुबेरहरूबाट साहित्यिक पुरस्कारको व्यवस्थापनका अनुरोध पनि बढ्दै गयो ।

म पनि त्रिमूर्ति निकेतनका संस्थापकमध्येको एक हुँ । इन्दिरा प्रसाई निकेतनको अध्यक्ष भएपछि मैले एउटा प्रस्ताव राखें, 'तीन महान् पुरुष स्रष्टाको 'त्रिमूर्ति निकेतन' जस्तै विशिष्ट नारीस्रष्टाहरूको पनि त्रिमूर्ति सङ्गम बनाउन सके साहित्यिक क्षेत्रले नारीपुरुष समान मर्यादाको अनुभूति गर्नेछ ।' मेरो उक्त प्रस्तावलाई ध्यानमा राखी 'त्रिमूर्ति निकेतन'द्वारा मेरो कृति 'नारी, बन्धन र मुक्ति'मा उल्लिखित गोमा, प्रेमराजेश्वरी र पारिजात तीन नारीस्रष्टाको पूर्ण कदका मूर्ति कलाकार ओम खत्रीबाट बनिसकेका छन् । तिनलाई प्रतिष्ठापित गर्ने उपयुक्त स्थलको खोजी भइरहेका कारण अहिले पनि ती मूर्तिहरू कलाकार खत्रीकै कारखानामा उनकै जिम्मामा रहेका छन् । नारी र पुरुष स्रष्टाहरूलाई समान मर्यादा दिने यो कदम अत्यन्त स्वागतयोग्य कुरा हो ।

'महाकवि देवकोटा शताब्दी महोत्सव' त्रिमूर्ति निकेतनको अर्को विशेष कार्यक्रम हो । उक्त शताब्दी महोत्सवको अध्यक्षताको जिम्मेवारी मलाई मिलेको थियो । त्यो जिम्मेवारी मेरा निम्ति गौरवको विषय थियो । महोत्सवअन्तर्गत धेरै कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्दै जाँदा दुई वर्षसम्म विभिन्न कार्यक्रमहरूको आयोजना भएको थियो । अन्य कार्यक्रमका अतिरिक्त उक्त महोत्सवको समापनका अवसरमा शताब्दी पुरुष डा.सत्यमोहन जोशीको संयोजकत्वमा सञ्चालित पाँचदिने 'नेपाली भाषासाहित्यको प्रथम अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलन'को आयोजना विशेष रहेको थियो । तेह्र देशका प्रतिनिधि साहित्यकारद्वारा कार्यपत्र प्रस्तुत गरिएको सो सम्मेलनका अवसरमा विभिन्न देशका साधकहरूलाई सम्मान गरिएको थियो ।

देवकोटा महोत्सवजस्तै गरिमामय रूपमा सम्पन्न भएको त्रिमूर्ति निकेतनको अर्को महत्त्वपूर्ण आयोजना 'विश्व नारी नेपाली साहित्य सम्मेलन' थियो । त्रिमूर्ति निकेतनले नै मनाएको अर्को विशेष उत्सव 'सत्यमोहन जोशी शताब्दी महोत्सव' पनि नेपाली साहित्यमा महत्त्वपूर्ण

रूपले अङ्कित भइसकेको छ । कार्यहरूले नै व्यक्तिको पहिचान गर्छ भनेकै नेपाली साहित्यको पृष्ठभूमिमा नइ प्रकाशनको संयोजनमा त्रिमूर्ति निकेतनद्वारा सम्पादित विविध विशिष्ट कार्यहरूको महत्ता नेपाली साहित्यको इतिहासमा सुरक्षित भइसकेको विषय हो । साथै नइकै पहल र सक्रियतामा नेपाल सरकारले आदिकवि भानुभक्त आचार्य द्विशतवार्षिकी देशदेशान्तरमा भव्य रूपमा मनाएको प्रसङ्ग पनि नेपाली भाषासाहित्यको इतिहासमा सुरक्षित छँदै छ ।

महाकवि देवकोटा महोत्सवकै एउटा कार्यक्रमका रूपमा महाकवि देवकोटाको मुहार समाविष्ट चित्रकलाको देशव्यापी प्रतियोगितात्मक कार्यक्रम गरिएको सन्दर्भलाई भने यहाँनेरि मलाई फेरि सम्झन मन लागेको छ । उक्त कार्यक्रममा सहभागी कलाकारहरूका विविध चित्रकला प्रदर्शनी पनि गरिएको थियो । सो अवसरमा मैले पनि अप्रतियोगी रूपमा आफूद्वारा निर्माण गरिएको महाकविको एउटा चित्र प्रदर्शनीमा राखेर सहभागी भएको थिएँ । त्यस प्रदर्शनीमा मैले 'उद्देश्य के लिनु उडी छुनु चन्द्र एक' शीर्षक अनुरूप महाकवि देवकोटा रकेटसहित चन्द्रमामा पुगेर हाँसेका, तल आर्यघाटमा उनको चिता जलिरहेको चित्र प्रस्तुत गरेको थिएँ । उक्त चित्रका बारे धेरै दर्शकहरूको रुचि देखेपछि मलाई पनि आफ्ना चित्रावली पुस्तकाकारमा प्रकाशित गर्ने रहर जागेको थियो । तर दुःखको कुरा पञ्चायती निरङ्कुश व्यवस्थाले मलाई जेलमा जाकेपछि तत्कालीन प्रशासनले मेरा पुस्तकहरू लुट्ने क्रूर कर्मको अभियान थालेको थियो । त्यस बेला ती आततायीहरूले धेरै परिश्रमले बनाएका र विभिन्न ठाउँमा प्रदर्शन गरिएका मेरा चित्रहरू घरबाट लुटेर लगी जलाइदिनेसम्मका कुकर्म गरेका थिए । मेरो युवाकालका ती सिर्जनाहरूको हत्याले अहिलेसम्म पनि मेरो मन पोलिरहेको छ ।

पछिल्लो चरणमा मलाई पनि आफ्ना चित्रहरूको शृङ्खला प्रकाशित गर्ने रहर त बाँकी थियो । तर युवा उमेरमा जस्ता जीवन्त

चित्रहरू बनाउन नसके पनि केही बाँकीटाँकी पुराना र नयाँ चित्रहरूको चित्रावली मात्र प्रकाशित गर्न सकिन्थ्यो । नइ प्रकाशनले यसपालि मेरो चित्रावली प्रकाशन गरिदिएकोमा मेरो भत्केको सपना फेरि ब्यँफेको छ । यसनिमित्त म नइ प्रकाशनप्रति हार्दिक कृतज्ञता ज्ञापन गर्दछु ।

यस समारोहमा नेपाली साहित्य संसारमा नइले स्थापित गरेका केही विशिष्ट विषय सङ्क्षेपमा उल्लेख गर्नु मलाई सन्दर्भ लागेको छ । नइकै पहलमा राज्यले कविवर माधव घिमिरेलाई 'राष्ट्रकवि'को उपाधि प्रदान गरेको थियो । सम्माननीय प्रधानमन्त्री सुशील कोइरालामार्फत डा.वानीरा गिरीलाई 'नेपाली साहित्यका विश्व नारी रत्न'को उपाधि नइले नै समर्पण गरेको थियो । त्यसै गरी नेपाली वाङ्मयका विशिष्ट व्यक्तित्व डा.सत्यमोहन जोशीलाई नइकै पहलमा राज्यले 'वाङ्मय शताब्दी पुरुष' उपाधि प्रदान गर्‍यो । नइले भाषासाहित्यको मात्र सेवा गरेको छैन; नइले गैरराजनीतिक चिन्तन र दूरदृष्टि राखेर अमर प्राज्ञहरूको पनि संरक्षणका लागि घरीघरी काम गरिरहेको छ ।

आजको यस महत्त्वपूर्ण समारोहमा जेजति स्रष्टाहरू सम्मानित एवम् पुरस्कृत हुनुभएको छ, सबैलाई हार्दिक बधाईका साथै सबै पुरस्कृतहरूका तर्फबाट संस्था र आयोजकहरूप्रति धन्यवाद ज्ञापन गर्दछु । आज यस पुरस्कारबापत प्राप्त रकम म मेरा पिता र पितामहका नाउँमा मैले स्थापना गरेको 'श्याम शोभा पुस्तकालय'को व्यवस्थापनमा सदुपयोग गर्ने वचनबद्धता प्रकट गर्दै बिदा हुन्छु । जय नेपाली साहित्य !

२०७४ साल वैशाख २९ गते

नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कारबाट सम्मानित जर्मनीका प्रा.डा.मानफ्रेद गेर्हार्द थोईको वक्तव्य

आदरणीय सभापति, नइ प्रकाशनको अध्यक्ष इन्दिरा प्रसाईज्यू, प्रमुख अतिथि वाङ्मय शताब्दी पुरुष आदरणीय सत्यमोहन जोशीज्यू, साहित्यकार, प्राध्यापक, वैज्ञानिक, कलाकार, समाजसेवी, संवाददाता, उपस्थित आदरणीय महिला तथा सज्जनवृन्द !

नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार अहिलेसम्म पाँच चोटि प्रदान गरिएको छ । आज छैटौँ चोटि हो र यस वर्ष मेरो नाम छानिएको छ । त्यसका लागि मेरो असीम कृतज्ञता व्यक्त गर्न चाहन्छु । आजको दिन, गौरवको दिन हो । मेरो हातमा नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार आयो । मेरो खुसीको सिमाना छैन, दिलमा आनन्दको लहर बगिरहेको छ । मेरो समझमा थिएन, मेरो उद्देश्य पनि थिएन, मेरो सपनामा पनि थिएन । कसरी आयो त्यो अकल्पनीय भाग्य ? जर्मनेली मुखले भन्छ— 'कुमारीमा बच्चा आए जस्तो, अचम्मको कुरा ! तर म भन्छु— नेपालीहरू जादुमा विश्वास गर्छन् र यिनीहरू जादु पनि गर्छन् ।'

मेरो नेपालमा काम गर्ने मौका पनि यस्तै अदृश्य प्रकारको थियो । जर्मनीको Münster विश्वविद्यालयमा मेरो अध्ययन र संस्कृत विभागमा काम भइरहेको थियो । मैले हिन्दीको अध्ययनमा जोड दिएको थिएँ । आधुनिक भारतवर्ष, आधुनिक दक्षिण एसिया बुझ्ने मेरो उद्देश्य थियो । तर गुरुवर्गले भन्नुभयो— 'भारतवर्ष बुझ्नका लागि कुनै तरिकाले

हिन्दीले पुग्दैन, भारतको माता संस्कृत हो । आमाको भाषा संस्कृत हो । बिनासंस्कृत भारतवर्ष, त्यसको संस्कृति, त्यसको सोचाइ, त्यसको मन, त्यसको आत्मा बुझ्न सक्दैन । त्यस कारणले संस्कृत पढ्ने पछि, संस्कृतको परम्परा, त्यसको शास्त्र, इतिहास, सोचविचार पढ्ने पछि र बुझ्ने पछि । संस्कृत विषयमा अनुसन्धान गर्ने पछि ।' गुरुहरूको सल्लाह सुनेर त्यही बाटोमा लागेँ र संस्कृत, वैदिक संस्कृत, पाली, अर्ध मागधी, शौरसेनी प्राकृत, अपभ्रंश, ब्रज भाषा, अवधी, उर्दू, अलिकति डिङ्गल र पिङ्गल पनि पढेँ । Münster विश्वविद्यालयको संस्कृत विभागमा चार वर्ष काम गरेँ । त्यसपछि संस्कृत विभागको सिफारिसमा DFG अर्थात् Deutsche Forschungsgemeinschaft को सहयोगमार्फत नेपालमा नेपाली-जर्मनेली हस्तलिखित ग्रन्थ संरक्षण परियोजनामा काम गर्ने मौका पाएँ ।

सन् १९८० मा म नेपालमा आएँ: परियोजना प्रयोगका लागि सबै माइक्रो फिल्म गरेको ग्रन्थहरूको एउटा शीर्षक सूची बनाउने मेरो काम थियो । त्यसको सिलसिलामा मैले करिब ४० हजार हस्तलिखित ग्रन्थहरू कार्डको रूपमा चेक गरेँ र त्यसको शीर्षकको निर्णय र वर्गीकरण गरेँ, सङ्ख्या गनेर ।

बेलुका जान्थेँ काठमाडौँका गल्लीहरूमा अतीत र जिउँदो इतिहासको खोजीमा, कहिलेकहिले भजन मण्डलमा बस्थेँ, सङ्गीत भजन सुन्थेँ, कहिलेकहिले गाउँथेँ पनि, दिनमा लेख्थेँ बोल, रातिमा सुन्थेँ लय र धुन वा स्तुति, स्तोत्र, स्तवका पाठ । जान्थेँ पनि इतिहासको खोजीमा, धार्मिक बाटोहरूमा; जस्तो भाद्र शुक्ल द्वादशीको दिनमा नयराज पन्तका छोरो महेशराज पन्त, काशीनाथ तमोट र म 'उपाकु वनेगु' नाम भएको एउटा धार्मिक परम्परा अनुसन्धान गर्दा काठमाडौँ सहरको सिमानामा, पुराना काठमाडौँको विस्तार कस्तो थियो, नगरको पर्खाल थियो वा थिएन आदि प्रश्नका उत्तरको खोजीमा । त्यसको हस्तलिखित रेकर्ड मसँग छ तर आजसम्म प्रकाशित भएन । पुराना,

आविष्कार नभएको अवशेष र मूर्ति पनि आविष्कार भयो; तैपनि प्रशंसा पाए अर्काले । तर आँखाहरू रहेछन् सहस्र यस देशका महान् देव इन्द्रका पनि । अन्ततः मानफ्रेदको मान भयो दुईटा इन्द्र मिलेर, एउटा स्त्रीलिङ्गको रूपमा इन्दिरा, अर्को पुलिङ्गको रूपमा नरेन्द्र अर्थात् नइ प्रकाशनको रूपबाट । म गहिरोसम्म स्पर्शित छु श्री नइ प्रकाशनबाट मैले विदेशीको रूपमा एक प्रकारको सामाजिक मान्यता र व्यक्तिगत स्तरमा एक प्रकारको अभिज्ञान पाएकोमा । यस संस्थाको देनबाट म हर्षित र अल्हादित छु कृतज्ञतापूर्ण ।

हस्तलिखित ग्रन्थ संरक्षण प्रयोजनको काम सिद्धिएपछि मलाई काठमाडौँको Goethe-Institute को निर्देशन गर्ने प्रस्ताव भएको थियो र मैले जर्मनीबारे नेपालमा बुद्धि र अनुभव बढाउने, सेवा गर्ने अवसर पाएँ । यस अवधिमा ठूलाठूला सांस्कृतिक कार्यक्रमहरू प्रस्तुति गर्न पाएँ । मैले आफैँ सञ्चालन गरेको अहिलेसम्म सबैभन्दा ठूलो अर्थात् भरि दर्शकहरू भएको जर्मनेली कन्सर्ट एक हजार एक सय जनासँग नेपाल एकेडेमीको अडिटोरियममा OREXIS समूहको Jazz Fusion Music हो । उत्तम श्रेणीका प्राज्ञ, कलाकार, वैज्ञानिकका प्रवचन, गोष्ठी, कार्यशालाहरू सञ्चालन गरें, जस्तो Prof.Dr. Günter Lehner RECAST मा Solar Energy बारे, वरिष्ठ इतिहासविद् Prof.Dr. Thomas Nipperdey दोस्रो विश्वयुद्धबारे, इतिहासविद् र समाजशास्त्री विश्वका महान् Max Weber का विशेषज्ञ Prof.Dr. Wolfgang Mommsen, महान् Educationist र त्यस बेलाका विश्वप्रसिद्ध Socialist नेता र पश्चिम जर्मनीको चान्सलर Willy Brandt का पूर्व सल्लाहकार, Prof. Dr. Dietrich Goldschmidt, पश्चिमी शास्त्रीय सङ्गीतका Syrinx Quintett, NAFA मा UNESCO का फोटो प्रदर्शनी Children of the World लैनसिंह वाङ्गदेल् नेपाल राजकीय प्रज्ञाप्रतिष्ठानको उपकुलपति हुँदा, त्रिभुवन विश्वविद्यालयको ललितकला क्याम्पसको सहयोगमा Goethe Institute गणबहालमा Water Colour Paintings of

the Kathmandu Valley जसमा शशिकला तिवारी, प्रेममान चित्रकार, उत्तम नेपाली, मिलन शाक्य आदिको सहभागिता थियो । Nepal-Deutsch Klub का कोमल चित्रकार र नेपाल राजकीय प्रज्ञाप्रतिष्ठानका प्रचण्ड मल्लको सहयोगमा Berthold Brecht को एकाङ्की नाटक 'Die Kleinbuergerhochzeit' जर्मनेली भाषाबाट नेपालीमा अनुवाद गरेर Goethe Institute गणबहालको डबलीमा एक हप्तासम्मको फुल हाउसमा 'अब के बाँकी छ र ?' भन्ने शीर्षकमा उक्त नाटक मैले देखाएको थिएँ । Carl Duisberg Society Nepal र त्रिभुवन विश्वविद्यालयको नेपाली विभागका प्राध्यापक डा.चूडामणि बन्धुका सहयोगले मैले 'नेपाली भाषामा प्राविधिक शब्दको प्रयोग'का विषयमा कार्यशाला सञ्चालन गरें । जर्मनेली राजदूतावास र युरोपेली समूहको सहयोगले 'Visual Art' बारे दक्षिण एसियामा सबैभन्दा पहिला वृत्तचित्रको फिल्मी महोत्सव Goethe Institute Kathmandu ले मेरो पालोमा देखाइएको थियो । Michael Oppitz को नेपालमा बनेको चार घण्टा लामो सालिक रूपी Ethnographic वृत्तचित्र Shamans in Blind Country पश्चिमी दुनियाँमा अर्थात् मास्कोदेखि सेन्फ्रेन्सिस्कोसम्म एउटा ऐतिहासिक सांस्कृतिक घटना भएको फिल्म Goethe Institute Kathmandu बाट संसारको पहिलो Screening गरियो, मेरो निर्देशनमा ।

Goethe Institute Kathmandu को निर्देशक हुने अवधि सिद्धिएपश्चात् मेरो वैज्ञानिक अनुसन्धान गर्ने विषय अर्थात् लक्ष्मीप्रसाद देवकोटाको नेपाली 'शकुन्तला' महाकाव्यको अध्ययन गर्ने र वैदिक कालदेखि आधुनिक नेपाली साहित्यसम्म अन्य विषय र जीवनका बाटोहरू छोडेर, नेपाली शकुन्तला विषय मेरा लागि सबैभन्दा ठूलो महत्त्व भएको थियो । त्यस बेला, एकातर्फ शिक्षाक्षेत्रमा काम गर्ने र अन्यतर्फ अनुसन्धान गर्ने मेरो निर्णय भएको थियो ।

नेपाली विद्यार्थीसँगैको पढाइ मलाई राम्रो लागेको थियो, कहिले पनि थकाइ नलाग्ने, जहिले पनि नौलो, ताजा । मैले काम गर्न थालेको तीनचार वर्षभित्र त्रिभुवन विश्वविद्यालयको शिक्षा पदक पनि पाएँ । सरकारी छात्रवृत्तिमा जर्मनी गएको विद्यार्थी हीरामणि घिमिरेले मास्टर गरेर र Sponsor पाएपछि जर्मनेली भाषामा थेसिस लेखेर मानवशास्त्रमा जर्मनीको विश्वविद्यालयबाट PhD पाउनुभएको हो, त्रिभुवन विश्वविद्यालयको विश्वभाषा क्याम्पसको दुई वर्ष जर्मनेली कोर्स सिध्याएको आधारमा ।

भर्खरै भक्तपुरको राम आवालले मसँग तीन वर्ष अध्ययन र तीनचार वर्ष जर्मनेली विभागमा पढाइको आधारमा DAAD का छात्रवृत्तिमा Ph.D. गरेर जर्मनीको Bayreuth विश्वविद्यालयको Micro-biological विभागमा जागिर पाउनुभएको छ । अर्का तर्फ मेरा विद्यार्थी गोकर्ण ढुङ्गेलले महान् जर्मनेली कवि फ्री दिख सिलेरको प्रसिद्ध लयबद्ध गीत Die Buergschaft अर्थात् 'जमानत' मूल जर्मनेलीबाट नेपालीमा अनुवाद गरेका छन् ।

मेरा विद्यार्थीमध्ये पहिलो प्रजातान्त्रिक प्रक्रियाबाट बनेको नेपाल सरकारको मन्त्री महेश आचार्य, जर्मनीका लागि नेपालका राजदूत डा.नोबेलकिशोर राई, राष्ट्रिय योजना आयोगका अध्यक्ष डा.गोविन्द पोखरेल, पुरातत्त्व विभागका निर्देशक प्रकाश दर्नाल र अन्य विशिष्ट व्यक्तिहरू रहेका छन् ।

देवकोटाको नेपाली शकुन्तला महाकाव्यको अध्ययनमा मैले अन्य शकुन्तला नाम भएका कृतिहरू र उनका लेखकहरूको परिचय गरें । त्यसैले मेरो विषयको विस्तार भयो र अन्त्यमा थेसिसको रूपमा शीर्षक भयो । 'Sakuntala complex : The development of the Sakuntala theme in Sanskrit and Nepalese literature with special reference to the Sakuntalopakhyana of

the Mahabharata'. यी सिलसिलामा नेपाली कवि मोतीराम भट्ट, शम्भुप्रसाद ढुङ्गेल, पहलमानसिंह स्वाँर, चक्रपाणि चालिसे, शिवप्रतापशमशेर थापा, हर्षबहादुर शाही, खड्गमान मल्ल, लेखनाथ पौडेल, माधवप्रसाद घिमिरे र अन्य लेखकका कृतिहरूको मैले अनुसन्धान र समीक्षा गरें ।

आफ्नो समाज र परम्पराबाहिरका अन्य देश, मुलुक, समूह, व्यक्तिहरू र उनीहरूको भाषा, धर्म, इतिहास, संस्कृति, सिद्धान्तहरू, कला, सङ्घर्षहरूलाई वाङ्मयको माध्यमबाट बुझ्न र व्याख्या गर्ने मेरो कामको मुटु र उद्देश्य हो । आखिरीमा अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा पनि यस धर्तीमा सबै मानिसहरू आफ्नो स्वस्थ र सन्तोषी जीवन चलाउन सक्छन्, जसमा शान्ति र मैत्री भावको फैलावट हुन्छ र नेपाली साहित्यको स्वाद सबैले चाख्ने सामर्थ्यताको स्थिति व्यापक होस् । यो मेरो साहित्यिक र शैक्षिक कामको प्रतीकात्मक गन्तव्य हो ।

सांस्कृतिक लेनदेनको काममा मैले जर्मनेली वाङ्मयलाई भूमिका, टीका वा व्याख्यासहित नेपाली वा अङ्ग्रेजी भाषामा अनुवाद गरेर नेपाली साहित्य अङ्ग्रेजी वा जर्मनेली भाषामा अनुवाद गरें । संस्कृत वाङ्मयका टुक्राबाहेक त्यसमा छ लोककथा, व्यङ्ग्य, शृङ्गार, समालोचना, निबन्ध, गीतिनाटक, जीवनी, साहित्यिक सिद्धान्त, ऐतिहासिक विहङ्गावलोकन, सांस्कृतिक चर्चा, किताब विमोचनको भाषण, कविता, गीत, पर्यटकीय मार्गदर्शक किताब, ब्रोस्युर र लिफलेट, पत्रिका, रेडियो, टिभीका संवाद, पर्वतारोहण कथा आदि वा लेखन वा भाषणको रूपमा प्रस्तुत गरेको छु । अहिलेसम्म मेरा लगभग पचासवटा लेख प्रकाशित भएका छन् ।

अन्त्यमा, एउटा नौलो उपलब्धिको कुरा भन्न चाहन्छु; केही हप्ताअघि, Mountain Literature वा मानिस र पर्वत शीर्षक भएको LAN को कार्यक्रम थियो र त्यसमा प्रश्न उठ्यो के पश्चिमी देशमा जस्तो आफ्नो शौखले प्रेरित गरेका पर्वतारोहण र

त्यसबारे लेखेको वाङ्मय नेपालमा पनि छ ? त्यस्तो छैन भन्ने जबाफ आएको छ । पासाङल्हामु शेर्पा र दीक्षित दाजुभाइका बाहेक कुनै यस्तो लेख छैनको निर्णय र विचार फेला पऱ्यो । त्यस सम्मेलनको पछाडिका दिनमा नरेन्द्रराज प्रसाईले मूल नेपालीमा लेखेको 'ठाँगे उक्लेपछि' Scaling Thange शीर्षक भएको अङ्ग्रेजी अनुवाद पढेँ । लगभग छ हजार मिटर उचाइमा सुदूर पश्चिम नेपालको ठाँगे पर्वतीय क्षेत्रमा भ्रमण र पर्वतारोहणको र त्यसको सिलसिलामा लेखकले अनुभव गरेका घटनाहरूका रोचक ढङ्गले लेखेको यो एउटा कथा हो । अरे, मेरो मनमा आयो, यो त पर्वत आरोहण कथा अर्थात् Mountain literature को धेरै लक्षण भएको साहित्यिक नमुना हो । त्यसैले नेपाली वाङ्मयमा पर्वत आरोहण कथा उल्लेख भएका लेखकका बाहेक पूर्व थियो, छैन भन्न मिल्दैन । वि.सं.२०३५ सालमा यात्रा गरी नेपालीमा यात्रा साहित्यमा नरेन्द्रराज प्रसाईले रचना गरेको ठाँगे आरोहण कथा पहिलो पर्वतारोहण किताब हो भनेर राम्ररी अनुसन्धान नगरी अहिले नै भन्न मिल्दैन; तर यस पद पाउनका लागि अति बलियो उमेद्वार नरेन्द्रराज प्रसाई नै हुन् भन्नचाहिँ सकिन्छ । यस सानो र नौलो नेपाली यात्रासाहित्यको आविष्कारको वर्णनका साथसाथै मेरो यो वक्तव्य यही टुङ्ग्याउँदै सबैमा मुरीमुरी धन्यवाद दिन चाहन्छु । श्री नइ प्रकाशनको अमर जय होस् । धन्यवाद !

मई १३, २०१८ : काठमाडौं, नेपाल

पुरस्कृतहरूका तर्फबाट संस्कृत विद्याशिरोमणि
प्रा.डा.वेणीमाधव ढकालको सठबोधन

ॐ

यस भव्य समारोहका सभापतिज्यू !
आजका प्रमुख अतिथि वाङ्मय शताब्दी पुरुष आदरणीय
डा.सत्यमोहन जोशीज्यू,
अतिथिहरू !
साहित्य र संस्कृतिका साधक मनीषीहरू !
आज पुरस्कृत हुनुभएका विविध विधाका राष्ट्रिय एवम्
अन्तर्राष्ट्रिय प्रकाशपुञ्ज महानुभावहरू !
उपस्थित महिलावृन्द एवम् सज्जनवृन्द !
सादर अभिनन्दन !

अहिले सर्वप्रथम म यहाँ उपस्थित हुनुभएका सम्पूर्ण पुरस्कृत
सज्जनवृन्द एवम् महिलावृन्दलाई हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दछु ।
आजैदेखि वाङ्मय शताब्दी पुरुष डा.सत्यमोहन जोशीज्यू ९९ वर्षमा
प्रवेश गर्नुभएकोमा उहाँको सुस्वास्थ्य र आनन्दमय जीवनका
लागि राष्ट्रदेव भगवान् पशुपतिनाथ एवम् भगवती गुह्यकालीसँग
प्रार्थना गर्दछु ।

यस अवसरमा 'नइ चन्द्रधन पुरस्कार'का लागि मलाई चयन
गर्नुहुने नइ प्रकाशन तथा चयन समितिमा रहनुभएका प्राज्ञहरूप्रति
कृतज्ञताका शब्दसुमन अर्पण गर्दछु ।

साहित्यकारद्वय श्री नरेन्द्रराज प्रसाई र श्री इन्दिरा प्रसाईको ओजस्वी इच्छाशक्ति, लक्ष्यभेदी क्रियाशक्ति र अमोघ प्रज्ञाशक्तिको त्रिवेणीका रूपमा उदाएको नइ प्रकाशन एउटा प्रसिद्ध राष्ट्रिय एवम् अन्तर्राष्ट्रिय साहित्यिक तथा सांस्कृतिक प्रतिष्ठानको रूपमा गौरवगरिमाका साथ सुहाएको छ ।

नेपाली भाषासाहित्य, संस्कृति, कलाकौशल एवम् ज्ञानविज्ञानको श्रीवृद्धि गराई नेपाली जनमानस एवम् विश्वमा 'सत्यम् शिवम् सुन्दरम्'का दिव्य भाव फैलाउँदै उदात्त मानवजीवनको प्रतिष्ठा गरी समाजको रूपान्तरण गर्ने आफ्नो उद्देश्यमा नइ प्रकाशन निरन्तर क्रियाशील रहेको छ । फलस्वरूप नइकै विशिष्ट पहलमा नेपाली भाषासाहित्य, नेपाली संस्कृति, नेपाली कलाकौशल, नेपाली ज्ञानविज्ञान र नेपाली राष्ट्रिय स्वाभिमान मुखरित र प्रद्योतित हुँदै गइरहेका छन् ।

महाकवि कालिदासले आफ्नो 'रघुवंश' महाकाव्यको मङ्गलाचरण गर्दै भनेका थिए—

वागर्थाशिव सम्पृक्तौ वागर्थप्रतिपत्तये ।

जगतः पितरौ वन्दे पार्वतीपरमेश्वरौ ॥

'वाणी र अर्थको छैं नित्य सम्बन्ध भएका संसारका मातापिता पार्वती र परमेश्वरलाई वाणी र अर्थको पूर्ण तत्त्वबोध प्राप्त गर्न वन्दना गर्दछु ।'

यस पद्यमा प्रयुक्त 'वाक्' शब्द भगवती पार्वतीको प्रतीक हो भने 'अर्थ' शब्द भगवान् शिवको प्रतीक हो । वाणी र अर्थद्वारा यद्वा पार्वती र परमेश्वरद्वारा समस्त वाङ्मयप्रपञ्च र जगत्प्रपञ्चको विस्तार भएको छ । शक्तिरूपा श्री इन्दिरा प्रसाई र शङ्करस्वरूप श्री नरेन्द्रराज प्रसाईको एकात्म भावबाट नरेन्द्र शब्दको 'न' र इन्दिरा शब्दको 'इ' लाई संयुक्त गराई २०५२ सालमा 'नइ प्रकाशन' स्थापना हुनु नेपाल र नेपाली वाङ्मयका लागि शिवशक्तिको वरदान सिद्ध भएको छ ।

नइबाट प्रदत्त पुराना उल्लेखनीय कुराहरू म पनि दोहोर्‍याउन चाहन्छु— प्राज्ञ घटराज भट्टराईसहित नइकै प्रयासमा कविशिरोमणि लेखनाथ पौड्याल, नाट्यसम्राट् बालकृष्ण सम र महाकवि लक्ष्मीप्रसाद देवकोटाका तीनवटा धातुमण्डित मूर्ति रहेको 'त्रिमूर्ति निकेतन' नामक संस्था तयार भयो । नइकै पहलमा त्रिमूर्ति निकेतनले 'त्रिनारीरत्न' गोमा, प्रेमराजेश्वरी थापा र पारिजातका पूर्ण कदका सालिक तयार पारेको छ । नइकै सक्रियता र संयोजनमा डा.मोदनाथ प्रश्रितको अध्यक्षतामा 'महाकवि देवकोटा शताब्दी महोत्सव' सम्पन्न गर्‍यो र उक्त महोत्सवको समाप्तिको अवसरमा वाङ्मय शताब्दी पुरुष सत्यमोहन जोशीको संयोजकत्वमा तेह्र राष्ट्रका स्रष्टा सम्मिलित पाँचदिने 'अन्तर्राष्ट्रिय नेपाली भाषासाहित्य सम्मेलन'को आयोजना गर्‍यो । त्यसपछि नइले त्रिमूर्ति निकेतनमार्फत २२ देशका नेपाली नारीस्रष्टाको सहभागितामा 'विश्व नारी नेपाली साहित्य सम्मेलन' सम्पन्न गर्‍यो । फेरि पनि नइकै सोच र व्यवस्थापनमा 'सत्यमोहन जोशी शताब्दी महोत्सव' मनाइयो । नइकै पहलमा राज्यले कविवर माधव घिमिरेलाई 'राष्ट्रकवि'को उपाधि प्रदान गरेको थियो । यसै गरी नइकै आयोजना र संयोजनमा प्रधानमन्त्री सुशील कोइरालाद्वारा डा.वानीरा गिरीलाई 'नेपाली साहित्य विश्व नारी रत्न' उपाधि प्रदान गरियो ।

यसरी नै नेपाली वाङ्मयका विशिष्ट व्यक्तित्व डा. सत्यमोहन जोशीलाई नइकै पहलमा राज्यले 'वाङ्मय शताब्दी पुरुष' उपाधि प्रदान गरेको थियो । यति मात्र होइन, नइ प्रकाशनले राष्ट्रका अमर प्राज्ञहरूको संरक्षणका साथ राजनीतिनिरपेक्ष भई 'वसुधैव कुटुम्बकम्'को सिद्धान्त अँगालेर साहित्य, सङ्गीत, कला र संस्कृतिको क्षेत्रमा अविस्मरणीय योगदान गर्दै आएको छ । अर्कातर्फ नइ प्रकाशनको आफ्नै साहित्यिक प्रकाशन गतिविधि पनि तीव्र रूपमा चलेकै छ । यी सबै कुरा हेर्दा नइ प्रकाशनले जे गर्‍यो र जे गरिरहेको छ त्यो सबै अकल्पनीय छ, अविश्वसनीय छ, अननुमेय छ र अविस्मरणीय छ ।

अब म आफ्नो साधनाको विषयमा पनि सङ्क्षिप्त चर्चा गर्ने अनुमति माग्दछु । म एउटा एकान्त साधक हुँ । आफ्नो साधनालाई प्रचारमा ल्याई आत्मप्रचार गर्ने र प्राप्तिसापेक्ष भई दौडधूप गर्ने मेरो प्रवृत्ति कहिल्यै पनि रहेन । म नइ प्रकाशनका गतिविधिहरूको प्रशंसक र तटस्थ द्रष्टा थिएँ । आज अप्रत्याशित रूपमा पुरस्कारको लागि चुनिँदा म चकित भएको छु । यस्तो होला भन्ने मेरो प्राक्कल्पना थिएन ।

किशोरवयमा वाराणसीलगायत भारतीय विद्याकेन्द्रहरूमा अध्ययनको क्रममा प्रथम र सर्वप्रथम हुने होडबाजीका साथ संस्कृत, नेपाली र हिन्दीमा कविता, लेख, निबन्ध र काव्यमा हात चलाउने अभ्यास भइसकेको थियो । फलस्वरूप छात्रावस्थामा हिमालयको महिमा गान गर्ने 'शैलेश' खण्डकाव्य र नेपालआमाको महिमागान गर्ने 'ज्योतिष्मती' खण्डकाव्य भारतमै प्रकाशित भए । भारतमै योगी नरहरिनाथज्यूको सान्निध्यमा रहने सौभाग्य जुदा उहाँबाट मैले काव्यकला र शास्त्रार्थकलाबारे गहन ज्ञान प्राप्त गर्ने अवसर पाएको थिएँ ।

नेपाल फर्केपछि विश्वविद्यालय सेवामा प्रवेश गर्दा सर्वप्रथम खप्तड बाबाद्वारा हिन्दीमा रचित धर्मविज्ञानका चारवटै खण्डको संयुक्तानुवादमा कठोर मिहिनेत गरेको थिएँ । स्वर्गद्वारी महाप्रभु, उहाँका गुरुभाइ, नेपाली संस्कृत महाविद्यालयका संस्थापक सिद्धयोगी श्री अनन्तानन्द स्वामीजी महाराज, महापण्डित दधिराम मरासिनी, मेरा गुरु शास्त्रार्थमहारथी पं.मीनप्रसाद नेपाल, कविमणि माधवप्रसाद देवकोटा, महाकवि सुकृतिदत्त पन्त, कविकुलगुरु कुलचन्द्र गौतम, आबाल ब्रह्मचारी षडानन्द, बृहत् संस्कृत नेपाली शब्दकोशका स्रष्टा पं.फणीन्द्र पाण्डेय, अन्नपानीबिना ध्यान समाधिमा तत्पर भई लोककल्याण र विश्वशान्तिका लागि हजारौं यज्ञयाग गर्नुहुने जीवन्त देवी शक्तिमाता लीलादेवीज्यूजस्ता नेपाल आमाका सपूत महापुरुष र महाशक्तिका जीवनी, योगदान र कृतिविश्लेषणजस्ता कार्य गरी स्वर्गद्वारीका महाप्रभु सिद्धयोगी अनन्तानन्द स्वामी र शक्तिमाताको

महिमागान गर्ने काव्यहरूको रचना गरेर मैले नेपालको गौरव बढाउने महनीय कर्म गर्ने सौभाग्य पाएँ । यसरी मैले नेपाली माटोका उपज मनीषी र सतीहरूको गुणगान गरी नेपाली माटाको गौरवलाई मुखरित गर्दा अपूर्व तृप्ति र आनन्दको अनुभूति गरेको छु । मलाई लाग्छ उहाँहरूको आशीर्वाद मेरा लागि ऊर्जा बन्थो र कतै पनि मेरो कलम रोकिएन ।

विश्वविद्यालयको प्राज्ञिक अनुष्ठान गर्दै गर्दा नेपाल र भारतमा आयोजित प्राज्ञिक गोष्ठी र सेमिनारहरूमा प्रस्तुत कार्यपत्रहरूमा पनि मैले नेपाली माटाको गौरव, महक र चहक बढाउने सामग्री पस्केर नेपाल राष्ट्रको शान र स्वाभिमान बढाउने कार्य गरेको हुँ ।

नेपालको पौराणिक कालको दुर्लभ रचना हिमवत्खण्ड, लिच्छविकालका दुई सयजति शिलालेख, मल्लकालका सयभन्दा बढी नाटक र शाहकालका काव्य एवम् महाकाव्यहरूको वीक्षा, अन्तर्वीक्षा र विश्लेषण गर्ने जटिल कार्यमा पनि नियतिले मलाई नै खटायो । फलस्वरूप शोधसमीक्षासम्बन्धी अनेक ग्रन्थ प्रकाशित भए । अनुसन्धान कार्यका साथै संस्कृत, नेपाली र हिन्दीमा काव्य, महाकाव्य एवम् प्रबन्धरचना पनि हुँदै गए । फलस्वरूप, नेपाल सरकार एवम् सम्मानित संस्थाहरूबाट सम्मान एवम् पुरस्कार पनि प्राप्त हुँदै गए ।

काव्यकलागुरु योगी नरहरिनाथ, दर्शनगुरु पं.मीनप्रसाद नेपाल र शक्तिप्रदायिनी जगदम्बा शक्तिमाता श्री लीलादेवीको प्रेरणाबाट नै म वैदिक सनातन धर्म, संस्कृति र हिमवत्संस्कृतिका मुहान श्रीगणेशपुराण, श्रीनिर्णयसिन्धु, श्रीआह्निकसूत्रावली एवम् श्रीमद्देवीभागवतमहापुराणजस्ता विपुल गुणवत्ता र कलेवरीय महत्ता भएका ग्रन्थहरूको नेपाली भाषामा व्याख्या, टीकाटिप्पणी एवम् अनुवाद गर्न सफल भएको छु । उक्त ग्रन्थहरू प्रकाशित हुँदा महापुरुष र मनीषीवर्गका साथै सर्वसाधारण धर्मप्राण जनताले खुसी भएर दिएको न्यानो माया र आशीर्वाद पाएर म गद्गद भएको छु ।

ठूलाठूला प्राज्ञिक संस्थाहरूले विद्वान्हरूको समिति बनाई वर्षौं लगाएर पनि सम्पन्न गर्न नसकिने यस्ता कार्य मबाट एकलै कसरी सम्पन्न भए भनी फर्केर हेर्दा म आफैं छक्क पर्ने गरेको छु । महापुरुष र भगवती त्रिशक्तिका वरदहस्तहरू मेरो शिरमा नपरेका भए मबाट यो काम पटकै सम्भव थिएन । उहाँहरूकै आशीर्वादस्वरूप सम्मानित संस्था नइ प्रकाशनको ममाथि अप्रत्याशित रूपमा दृष्टि पर्न गयो र मैले 'चन्द्रधन पुरस्कार' प्राप्त गर्ने सौभाग्य पाएँ । यसबाट म कृतकृत्य भएको छु र कृतज्ञताका भाव प्रसारित गरिरहेको छु । मलाई लाग्छ आआफ्ना विधाहरूमा उत्कृष्ट योगदान दिएबापत आज पुरस्कृत हुनुभएका राष्ट्रिय एवम् अन्तर्राष्ट्रिय विद्वान् एवम् विदुषीहरूलाई पनि यस्तै सन्तुष्टि र सन्तृप्तिको अनुभूति भएको हुनुपर्छ ।

म अहिले नेपालको पौराणिक, धार्मिक, सांस्कृतिक, ऐतिहासिक गौरवबोध गराउने दुर्लभ कृति हिमवत्खण्डको परिष्कार अभिनव अनुवाद र समीक्षाका कार्य पूरा गरी नेपालका राष्ट्रदेव भगवान् पशुपतिको महिमा र उच्च ज्ञानराशिको संवाहक शिवमहापुराणको व्याख्या टीका, टिप्पणी र अनुवादमा तल्लीन छु ।

मैले आज प्राप्त गरेको पुरस्कार श्रद्धेय पूर्वप्रधानमन्त्री कीर्तिनिधि विष्टका पिताश्री चन्द्रप्रसाद विष्ट र माताश्री धनकुमारी विष्टको नाममा स्थापित 'चन्द्रधन पुरस्कार' हो । आज म कृतज्ञता व्यक्त गर्दै कीर्तिबाबु र उहाँका मातापिताको शाश्वत आत्मशान्ति र उत्तम गतिका लागि प्रार्थना गर्दछु । नैतिकता, राष्ट्रिय स्वाभिमान र सरल जीवनशैलीका दृष्टान्त कीर्तिबाबुले नेपाली भूमिमा रहेका भारतीय चेकपोस्ट हटाउनुभयो र भारतले अनेकौं पटक हस्तक्षेप गर्दा चीनसँग सम्बन्ध बढाएर नेपाल राष्ट्रको अस्मिताको रक्षा गर्नुभयो । वि.सं. २०३० मा सिंहदरबारमा अग्निकाण्ड हुँदा तत्कालीन महाराजाधिराज श्री ५ वीरेन्द्रबाट 'तिमीले राजीनामा नदेऊ' भनी आग्रह गर्दा पनि नैतिकताको कारण देखाई उहाँले त्यो कुरा मान्नुभएन । यस्ता

आदर्श पुरुषद्वारा स्थापित पुरस्कार ग्रहण गर्ने सौभाग्य पाउँदा म स्वयम् पनि गौरवान्वित भएको छु ।

उत्तम साहित्यको रचना गर्ने साधक प्रतिक्षण आफ्ना रचनाजन्य सन्तुष्टिलाई नै पुरस्कार मानेर गौरवसाथ बाँचिरहेकै हुन्छ । त्यसमाथि राष्ट्रिय महत्त्वका संस्थाहरूले पुरस्कृत गर्दा उनीहरूको जीवनमा सुनमा सुगन्ध थपिएको हुन्छ । राष्ट्रले गर्न नसक्ने यस प्रकृतिका काम गरेर राष्ट्रिय दायित्व निर्वाह गर्ने संस्था नइ प्रकाशनप्रति हाम्रो अगाध आस्था र सम्मान छ । यस संस्थाले जसरी स्वदेश र विदेशमा रहेका प्रतिभाशाली मनीषीहरूलाई सम्मान दिँदै आएको छ, यो राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय जगत्लाई समेत सत्कर्म र सन्मार्ग प्रदर्शन गर्ने सारस्वत यज्ञ हो । प्रतिवर्ष पुस्तक प्रकाशन गरी अहोरात्र ज्ञान र प्रज्ञा वितरण गर्दै आएको यस संस्थाले प्रत्येक वर्ष प्रदान गर्ने पुरस्कारले राष्ट्र र राष्ट्रान्तरका विद्वान्हरूको सम्मान र पूजा गरेको छ । आज प्राप्त गरेको पुरस्कारबाट सम्पूर्ण पुरस्कृत महानुभावहरूमा आफ्नो साधनाप्रति दायित्ववृद्धि भएको अनुभूति भएको छ । यतिखेर म आफ्नो सामर्थ्यले भ्याएसम्म वाङ्मयसेवामार्फत राष्ट्रसेवामा लागि रहने वचनबद्धता प्रकट गर्दछु ।

पर्यन्तमा विद्वान्, साहित्यकार, कलाकार, ज्ञानविज्ञानको क्षेत्रमा क्रियाशील मनीषी र राष्ट्रिय सम्मानका लागि क्रियाशील महामनाहरूलाई सम्मान र पुरस्कार प्रदान गरेर राष्ट्रको अर्चना गर्ने लब्धप्रतिष्ठ यशस्वी संस्था नइ प्रकाशनको 'असतोमा सद्गमय, मृत्योर्मा अमृतम् गमय, तमसोमा ज्योतिर्गमय' जस्ता वैदिक सन्देशअनुसार 'सत्यम् शिवम् सुन्दरम्'मा आधारित वाङ्मय सृष्टिका लागि प्रेरणाको मुहानको रूपमा गुरुगहन भूमिका सधैं रहनेछ भन्ने विश्वासका साथ नइ प्रकाशनको ज्योतिर्मय भविष्यका लागि राष्ट्रदेव भगवान् पशुपतिनाथसँग बिन्ती गर्दै मेरो मन्तव्य यहीँ टुङ्ग्याउँछु ।

२०७५ वैशाख ३० गते, आइतबार
काठमाडौं, नेपाल

पुरस्कृतहरूका तर्फबाट प्रा.डा.चूडामणि बन्धुबाट सम्बोधन

यस भव्य समारोहका आदरणीय सभाध्यक्षज्यू,
आदरणीय प्रमुख अतिथि शताब्दी पुरुष सत्यमोहन जोशीज्यू,
आजै सम्मानित र पुरस्कृत हुनुहुने श्रेष्ठ स्रष्टाहरू,
नइ प्रकाशनका समस्त मान्यजन तथा दाजुभाइ, दिदीबहिनीहरू !
सबैमा सादर यथायोग्य अभिवादन ।

आजको यस भव्य समारोहमा पुरस्कृत र सम्मानित हुनुहुने स्रष्टाहरूमा हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दछु । साथै आफ्ना तर्फबाट केही बोल्ने अवसर प्रदान गर्नुभएकोमा पुरस्कृतहरूका तर्फबाट समेत नइ प्रकाशनप्रति कृतज्ञता प्रकट गर्दछु ।

वाङ्मय शताब्दी पुरुष श्री सत्यमोहन जोशीले सय वर्षमा प्रवेश गर्नुहुने यस ऐतिहासिक अवसरमा उहाँलाई श्रद्धापूर्वक अभिनन्दन गर्दै उहाँको सुस्वास्थ्य र सुखमय भविष्यका लागि हार्दिक कामना गर्दछु । उहाँ हामी सबैका लागि प्रेरणाका स्रोत हुनुहुन्छ ।

नेपाली भाषासाहित्य, बालसाहित्य, धर्मसंस्कृति, इतिहास, ज्ञानविज्ञान, सङ्गीत, कला, खेलकुद आदि विविध क्षेत्रका अढाई दर्जनजति पुरस्कारहरूको संयोजन गरेर नइ प्रकाशनले स्रष्टा, साधक र अनुसन्धाताहरूलाई प्रेरणा दिइरहेको छ । राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार र सम्मान कार्यक्रमहरूको भव्य आयोजना गरी नइले नेपालभरिका र नेपालबाहिरका स्रष्टाहरूलाई समेत सम्मानित र पुरस्कृत गर्ने प्रशंसनीय कार्य गरेको छ । यसबाट नेपाली स्रष्टा र

अनुसन्धाताहरूलाई प्रेरणा र प्रोत्साहन मिलेको छ र नेपाल र नेपाली संस्कृतिलाई माया गर्ने विदेशी मित्रहरूलाई समेत सम्मानित र पुरस्कृत गर्ने अद्वितीय कार्यले देशमा नेपाली संस्कृति, भाषा र साहित्यको प्रवर्द्धन भई देशान्तरमा समेत नेपाली संस्कृतिको चिनारीमा ऋण्ण वृद्धि भइरहेछ । नइको यस कार्यबाट नेपाली समाज र राष्ट्र नै गौरवान्वित भएको छ । यस्तो पुनीत कार्यमा निरन्तर अग्रसर रहने अविश्रान्त कर्मयोगी साहित्यकार दम्पती श्री नरेन्द्रराज प्रसाई र श्रीमती इन्दिरा प्रसाईलाई थप लक्ष्यप्राप्तिका शुभदिनहरू आइरहून् भनी हार्दिक कामना गर्दछु ।

नेपाली साहित्यका विकासमा २०५२ मा स्थापित नइ प्रकाशन र २०५९ मा स्थापित त्रिमूर्ति निकेतनको विशेष योगदान रहेको छ । २०५२ सालदेखि कृतिहरूसमेत प्रकाशन गर्न थालेको नइ प्रकाशनको परिमाणमा भन्दा गुणलाई महत्त्व दिने विशेषता रहेको छ । यसरी नै त्रिमूर्ति निकेतनले पनि राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलनहरूको आयोजना गर्दै आएको छ । यस सन्दर्भमा त्रिमूर्ति निकेतनले नइको संयोजनमा मनाएको महाकवि देवकोटा शताब्दी महोत्सव, अन्तर्राष्ट्रिय नेपाली भाषासाहित्य सम्मेलन र विश्वनारी नेपाली साहित्य सम्मेलन तथा नेपाल सरकारले समेत नइकै संयोजनमा नेपालभरि र विदेशका २५ देशमा मनाएको आदिकवि भानुभक्त द्विशतवार्षिकी समारोह उल्लेख्य छन् । यसरी नइको नेपाली साहित्यको विकासमा अतुलनीय योगदान रहेको छ ।

भाषासाहित्यसेवीका साथै नेपाली साहित्यमा स्रष्टाका रूपमा नरेन्द्र र इन्दिरा प्रसाई सुपरिचित नाम हुन् । नरेन्द्रराज प्रसाईको निबन्ध, समालोचना, गीतिकविता र जीवनीका विविध क्षेत्रमा योगदान रहेको छ । खास गरेर जीवनी लेखनका क्षेत्रमा उहाँ अद्वितीय हुनुहुन्छ । विशेष गरी नारी स्रष्टाहरूलाई चुलीमा उचालेर स्थापित गर्नका निम्ति उहाँले गरेको साधना अत्यन्त प्रशंसनीय छ ।

यसरी नै इन्दिरा प्रसाईको लेखनमा पनि विविधता छ । अहिलेसम्म उहाँका कविता, कथा, निबन्ध, समालोचना, उपन्यास र जीवनीहरू प्रकाशित छन् । इन्दिराको गद्यलेखन कविताको कोमलता र लालित्यले पूर्ण छ भने आख्यानमा मानवीय संवेदनाको सुन्दर अभिव्यक्ति छ ।

उठेर उचाइ लिनु अथवा फैलेर सबैतिर व्याप्त हुनु व्यक्तिको रुचि र परिवेशको परिणाम होला । आफ्नै कुरा गर्ने हो भने साहित्यको पाठकका रूपमा देवकोटाका कृतिहरूले मलाई प्रभावित गरेका हुन् । बालबालिकाका निमित्त उनको जीवनी लेखेर बालसाहित्य र जीवनीकारका रूपमा म भित्रिएँ । देवकोटाका कृतिहरूको सङ्कलन र सम्पादन गर्दै जीवनी र समालोचना विधालाई मिसाइएको जीवनीपरक समालोचना 'देवकोटा' तयार भयो । नेपाली भाषाको अनुसन्धानमा लाग्दा भाषाविज्ञानमा घोट्लिनुपऱ्यो र लोकसंस्कृतितिरको रुचिले नेपालका डाँडाकाँडा र खोलानाला डुलायो । अनि बालबालिकाहरूप्रतिको स्नेहले बालसाहित्यतिर आकृष्ट गर्‱यो । शिक्षकको दायित्व बहन गर्दै विभिन्न संस्थाहरूको स्थापना र विकासमा समय बाँड्नुपर्दा चाहेर पनि एकान्त सिर्जनामा लाग्न पर्याप्त समय नभएको अनुभव भने हुँदै छ । यति हुँदाहुँदै पनि मैले आफूले गर्ने कृत्यबारे तपस्या गर्न छाडिनँ । सक्रिय रूपमा बाङ्मयको सेवामा म आबद्ध भइरहेको छु भन्दा मलाई गौरवीबोध हुन जान्छ । मेरा जीवनका ती सबै बेहोराहरू जोडिँदै जाँदा म फेरि आज नइ प्रकाशनको मञ्चमा उभिएको छु ।

नइ अर्थात् नरेन्द्रराज प्रसाई र इन्दिरा प्रसाईका कार्य र कृतिले दुवैलाई चुलीतिरको यात्रामा सफल बनाएको छ । नइ प्रकाशन र त्रिमूर्ति निकेतनका माध्यमबाट प्रसाईदम्पतीले नेपाली भाषा र साहित्यको अतुलनीय सेवा गर्नुभएको छ । नइ प्रकाशनबाट स्रष्टाहरूलाई सम्मान गर्ने चाहना भएका दाताहरूको इच्छाअनुसार अढाई दर्जनजति पुरस्कारहरूको सफलतापूर्वक संयोजन भएको छ ।

त्यति मात्र नभएर कविवर श्री माधवप्रसाद घिमिरेलाई नेपालका राष्ट्रकविका रूपमा र श्री सत्यमोहन जोशीलाई यस शताब्दीको शताब्दी पुरुषका रूपमा राज्यबाट नै मान्यता दिलाउनसमेत नइले गरेको पहल अत्यन्तै प्रशंसनीय छ । नइकै संयोजनमा त्रिमूर्ति निकेतनले तत्कालीन प्रधानमन्त्री सुशील कोइरालामार्फत डा. वानीरा गिरीलाई विश्वनारी नेपाली साहित्यरत्नको उपाधि प्रदान गरेर पनि स्तुत्य काम गरेको छ । साथै २०७२ सालको महाभूकम्पबाट पीडित भएकाहरूलाई राहत दिने सामाजिक कार्यहरूमा समेत नइ प्रकाशनको समन्वयकारी भूमिका प्रशंसनीय छ ।

अन्त्यमा आजका सम्पूर्ण सम्मानित र पुरस्कृत स्रष्टा र मेरा तर्फबाट ती दानवीरहरूलाई प्रशंसासहितको धन्यवाद अर्पण गर्दछु; जसले यी पुरस्कारहरूको स्थापनामा योगदान गर्नुभयो । यी पुरस्कारहरूको परिकल्पना र संयोजनमा सक्रिय नइ प्रकाशन परिवारलाई पनि हार्दिक धन्यवाद ज्ञापन गर्दछु, जसले हामीहरूलाई चयन गरेर यस भव्य समारोहमा सम्मानित र पुरस्कृत हुने अवसर प्रदान गरेको छ । धन्यवाद !

२०७६ साल वैशाख २८ गते

नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कारवाट सम्मानित
भारतका श्री दुर्गाप्रसाद श्रेष्ठको वक्तव्य

आदरणीय शताब्दी पुरुष सत्यमोहन जोशीज्यू,
महासमालोचक प्रा.डा.वासुदेव त्रिपाठीज्यू,
'नइ'का दुवै मान्यवरहरू तथा
आदरणीय साहित्यिक महानुभावहरू
मेरो यथायोग्य अभिवादन !

सर्वप्रथम म 'नइ प्रकाशन' जसको स्थापना २०५२ साल माघ १५ गते 'नेपाली वाङ्मयको श्रीवृद्धिका लागि' भएको थियो, त्यसका अधिष्ठाताद्वय नरेन्द्रराज प्रसाई तथा इन्दिरा प्रसाईलाई हार्दिक आभार प्रकट गर्दछु, मलाई यसरी सम्मानित गर्नुभएकोमा ।

यी युगल साहित्यप्रेमीसँग दस वर्षअगाडि भेट 'देवकोटा शताब्दी महोत्सव' समारोहमा भएको थियो । त्यही बेला म उहाँहरूको साहित्यिक आयोजनाको क्षमता देखेर मन्त्रमुग्ध भएको थिएँ । नेपाल, भारतका मात्र होइन, विश्वमा छरिएर बसेका साहित्यकारहरू पनि भेला भएको त्यो समारोह मेरा लागि चिरस्मरणीय रहेको छ, रहनेछ सदासदाका लागि ।

आदरणीय सत्यमोहनजीसँग लगभग चार दशकअगाडि 'आथर्स गिल्ड अफ इन्डिया'ले 'विश्व पुस्तक भेलाको अवसरमा आयोजित गरेको 'साहित्य सम्मेलन'मा भेट भएको थियो । त्यस बेलादेखि आजसम्म उहाँको स्नेहले म आप्लावित भइरहेछु । उहाँ 'शताब्दी पुरुष', म भर्खर

दुईवटा 'जन्को' सिध्याएको व्यक्ति । जुनसुकै साहित्यिक समारोहमा भेटे पनि उहाँले मूदुल मुस्कानमा साथ 'म्हफूला ?' भनी भलाकुसारी गर्नुहुन्छ । स्नेहको यस्तो वचन सुनेपछि म मन्त्रमुग्ध हुन्छु । को हुँदैन ?

मेरो साहित्यिक जीवनयात्रा 'वीरबलको खिचडी' जस्तो छ । विभिन्न भाषामा विभिन्न विधाका लगभग एक दर्जन कृतिहरू प्रकाशित छन् । अरु मलाई धेरैले साहित्यकारभन्दा 'साहित्य समारोह' आयोजकको रूपमा चिन्छन् । 'बी.पी. कोइराला नेपालभारत फाउन्डेसन'को तत्वावधानमा मैले लगभग आधा दर्जन कार्यक्रमहरू गराइसकेको छु । दिल्लीमा नेपाली राजदूतावासद्वारा आयोजित 'भानु जयन्ती समारोह'मा आदरणीय नरेन्द्रराज प्रसाईंले 'मलाई पनि कहिलेकाहीं बोलाउने गर्नुस् न' भनेदेखि विच्छुक लागेर हो कि के हो, त्यसपछि मैले एउटा पनि कार्यक्रम गराउन पाइँनँ ।

म जनकपुरको सबेलाबजार भन्ने गाउँमा जन्में र पाँच वर्षको आयुमा बनारस पुगें । पिताजी प्रातःस्मरणीय काशीबहादुरजी 'उदय' पत्रिका निकाल्नुहुन्थ्यो । त्यस बेलामा मेरा हजुरबा गाउँका मुखिया हुनुहुन्थ्यो । त्यसो हुनाले पाँच वर्षको मेरो बाल्यकाल बडो सुखमय थियो ।

बनारस आएपछि 'बालनिकेतन' प्राइमरी पाठशालामा भर्ना भएँ । त्यो बेला पाँच कक्षामा अङ्ग्रेजी पढाइँदैन थियो । त्यसपछि अग्रवाल समाज महाजनी हायर सेकेन्डरी स्कुलमा पढें । यहाँ आएर 'ए बी सी डी' पढ्न थालें । कक्षा आठमा छँदा एक पटक हिन्दी भाषाको मासिक परीक्षामा मेरो एउटा निबन्ध 'वर्षात्' पढेपछि हिन्दीमा गुरुले 'तुम में लेखक बननेका गुण है' भनेपछि म उत्साहित भएको थिएँ ।

वि.सं.२०१३ सालमा 'उदय'मा मेरो एउटा कविता छापियो 'जीवन ध्येय' । पढाइमा कक्षा चढ्दै गएसँगै मेरो साहित्यिक लेखन भन्नु वा लेखन मात्र भन्नु, मेरो झुकाउ बढ्दै गयो । बनारसबाट

प्रकाशित हुने दैनिक 'आज'मा हरेक हप्ता 'बालसंसद्'नामक परिशिष्ट निस्कन्थ्यो । मैले त्यसमा पनि कविता, निबन्ध आदि लेखेर छपाएँ । हरेक हप्ता निस्कने आदि तथा नेपालसम्बन्धी लेखहरू लेख्थेँ । छापेपछि दसपन्ध्र रुपियाँ पारिश्रमिक पाउँथेँ । यसले मेरो महिनाभरको पकेट खर्च निस्कन्थ्यो ।

पत्रिका निकाल्नुहुने भएकाले पिताज्यूले नाम त खूबै कमाइराख्नुभएको थियो, तर 'दाम' कमाउन सक्नुभएन । उहाँ वर्षको एक पटक काठमाडौँ जानुहुन्थ्यो— भीमफेदी, अमलेखगन्जको बाटो भएर । काठमाडौँमा उहाँलाई सहयोगीको रूपमा हृदयचन्द्रसिंह प्रधान, सिद्धिचरण श्रेष्ठ आदिले पैसा उठाउन मद्दत गर्नुहुन्थ्यो । उहाँ काठमाडौँ गएको बेला हामीलाई बनारसमा छाक टार्न धौधौ पर्थ्यो । कुनै बेला तीन रुपियाँ ('उदय'को वार्षिक ग्राहक शुल्क) कतैबाट आयो भने भात पाक्थ्यो, नत्र चनाभुजा खाएर निर्वाह गर्नुपर्थ्यो, हामी चार जना दाजुभाइ तथा बहिनीहरूले ।

म बीएमा पुग्दा त्यस बखत बनारस नेपाली छात्रहरूको केन्द्र भएको थियो । त्यस बेला छात्रहरू तीन गुटमा विभक्त थिए । काङ्ग्रेस, कम्युनिस्ट र संस्कृत पढ्नेहरू । त्यसो भएकाले छात्र सङ्घ पनि तीनोटा थिए । बालकृष्ण पोखरेल, तानासर्मा, कोशराज रेग्मी, चूडामणि 'बन्धु' आदि कैयौँ छात्रहरू साहित्यिक जागरण जगाउँदै थिए भने भरतमोहन अधिकारी, कमल कोइराला आदि साम्यवादी चेतना फैलाउँदै थिए । एक वर्ष अखिल बनारस नेपाली छात्र सङ्घको साहित्य मन्त्री भएर 'छात्रवाणी' पत्रिकाको सम्पादक हुने सौभाग्य पनि मलाई प्राप्त भयो ।

पृथ्वीनारायण शाहको ससुराली बनारस, भानुभक्तले प्रथम शिक्षा पाएको थलो बनारस, मोतीराम भट्टले गद्य साहित्यको सुरुआत गरेको बनारस, नेपाली पुस्तक प्रकाशनको केन्द्र बनारस, विश्वमा एक मात्र नेपाली स्वामित्वको मन्दिर भएको ठाउँ बनारस, नेपाली वृद्धाहरूको 'काशीवास' गर्ने ठाउँ बनारस; काशी हिन्दू विश्वविद्यालयमा

छुट्टै 'नेपाली विभाग भएको बनारस, नेपाली राजनीतिक कार्यकर्ताहरूको शरणास्थली बनारस जहाँ बी.पी. कोइराला, पुष्पलाल तथा मदन भण्डारीहरू कुनै जमानामा शरणार्थी भएर बसेका थिए । अझ पनि बनारस नेपालीहरूको आकर्षणको केन्द्र छ— जाडो छल्न आउनेहरू रानी जगदम्बाले बनाइदिएको नेपाली धर्मशालामा शरण पाउँछन् ।

बनारसमा पढ्दा नेपालका नेपाली छात्रहरू गर्मी महिनाको दुई महिने बिदामा घर जाँदा मलाई पनि लैजान्थे । यसरी पूर्वतिर विराटनगर, धरान, धनकुटा, तेह्रथुम, चैनपुर र पश्चिममा भैरहवा, लुम्बिनी, बुटवल, पाल्पा, गुल्मी, प्यूठानसम्म पैदलै भ्रमण गरें ।

धनकुटा र चैनपुरमा बस्दा मैले एउटा कथासङ्ग्रह 'सम्झनाको बादल' लेखें । बुबा काशीबहादुर एक पटक काठमाडौँ आउँदा राजा महेन्द्रबाट 'तिमीलाई केही चाहिन्छ' भनी सोध्दा, 'अरू केही होइन सरकार, 'उदय'लाई विज्ञापन र छोराको कथासङ्ग्रह प्रकाशित गर्न मद्दत' भन्दा भा.र. १२००।— बक्स भएछ ।

पछि मैले 'प्रगति'का सम्पादक नारायणप्रसाद बाँस्कोटाको सहयोगले दस वर्ष नेपालमा सरकारी जागिर खाएँ र उनी प्रचार विभाग (हाल सूचना विभाग)बाट निस्केपछि मलाई पनि टिक्न गाह्रो भयो र फेरि बनारसै फर्के ।

बनारस फर्केपछि मेरो साहित्यिक यात्रा फेरि सुरु भयो । मैले लेखेका किताबहरूले सम्मान पाउँदै गए । म साहित्य अकादेमीको नेपाली विभागमा परामर्श मण्डलको सचिव पनि भएँ । 'अथर्स गिल्ड अफ इन्डिया'को वार्षिक सम्मेलन हरेक वर्ष भारतका विभिन्न प्रान्तको राजधानीहरूमा हुँदा मैले भारतका प्रमुख सहरहरू भ्रमण गर्ने र अन्य भाषाका साहित्यकारहरूसँग परिचित हुने मौका पाएँ । मेरा कथाहरू अन्य भाषाका पत्रिकाहरूमा अनूदित भएर छापिन लाग्यो । तेलुगु भाषाको प्रसिद्ध पत्रिका 'इनाडु'मा पनि छापियो । 'सम्झनाको बादल'

मराठी भाषामा अनूदित भई 'आठवमेपन' शीर्षकले छापियो ।

दिल्ली जाँदा नेपाली राजदूतावासमा राजदूत भेषबहादुर थापाज्यूसँग भेट भयो र उहाँले बनारसमा प्रथम 'नेपालभारत साहित्यकार सम्मेलन' गराउने जिम्मा दिनुभयो । दोस्रो पटक देहरादून भारत नेपाल कवि सम्मेलन गराउने जिम्मा पाएँ जसमा नेपालबाट उषा शेरचन, मञ्जुल र बिर्खे नगर्चीका कवि (नाउँ बिर्सै) सहित प्रा.राजेन्द्र सुवेदी पनि सहभागी थिए ।

पिताजीको देहावसानपछि 'उदय' बन्द भयो । महानन्द सापकोटाज्यूले घचघच्याएपछि पुनः प्रकाशन आरम्भ गरेँ । देहरादून र सिक्किमका 'उदय' प्रेमीहरूले बेलाबखत आर्थिक सहयोग पनि गरे । 'उदय' नपुग्ने ठाउँ अहिले कहीं छैन । 'उदय' बन्द भयो भने 'दीक्षित परिवारलाई दुःख होला' भनेर कमलमणि दीक्षितजीले दस हजार भा.रु. सहयोग गर्नुभयो । देहरादूनका अवकाशप्राप्त गोर्खा सैनिकहरूले बेलाबेलामा चन्दा सङ्कलन गरी सहयोग गर्छन् ।

जीविकाका लागि मैले छद्म नाउँले जासुस हिन्दी उपन्यासहरू इलाहाबादका एक जना 'पकेट बुक' प्रकाशकलाई दिन्थेँ । एउटा हिन्दी दैनिक सत्मार्ग हिन्दीका प्रकाशक हिन्दी प्रचारक संस्थान र रत्न पुस्तक भण्डारको बनारस अफिसमा काम गरेर जीविका चलाउँथेँ र जहान-छोराछोरी पाल्थेँ । छोराछोरीहरू ठूला भएपछि उनीहरूको शिक्षाको खर्च पनि थपियो । 'उदय' निकाल्ने जिम्मेवारी सर्वोपरि थियो ।

मेरो यस दुःखसुखमा सधैं साथ दिने मैले लक्ष्मणजस्तो भाइ विजय पाएको छु । म आभार प्रकट गर्दिनँ, किनभने यो धृष्टता हुनेछ । बरु म प्रसन्नता व्यक्त गर्दछु ।

अन्तमा एक पटक फेरि नइ प्रकाशन र नइ पुरस्कारका सर्वेसर्वा प्रसाईदम्पतीलाई हृदयदेखि आभार व्यक्त गर्न चाहन्छु । आदरणीय सत्यमोहन जोशी र उपस्थित सबै साहित्यप्रेमीहरूप्रति हार्दिक धन्यवाद अर्पण गर्छु ।

२०७८ साल असोज २३ गते

नइ प्रकाशन • ८९

पुरस्कृतहरूका तर्फबाट महासमालोचक
प्रा.डा.वासुदेव त्रिपाठीबाट सठबोधन

सभाध्यक्षा, नइ प्रकाशनकी संस्थापक अध्यक्षा एवम् वरिष्ठ नेपाली साहित्यकार इन्दिरा प्रसाईज्यू, प्रमुख अतिथि संस्कृतिविद् तथा वरिष्ठ साहित्यकार वाङ्मय शताब्दी पुरुष सत्यमोहन जोशीज्यू, बहु प्रज्ञाक्षेत्रका आज सम्मानित हुने प्रतिष्ठित साधकसाधिकाज्यूहरू, नइ प्रकाशन तथा त्रिमूर्ति निकेतन संस्थाका रचनाकार वरिष्ठ साहित्यकार नरेन्द्रराज प्रसाईज्यू तथा यस सभामा समुपस्थित वरिष्ठ साहित्यकार, कलाकार र विद्वज्जन एवम् समादरणीय सहभागी सबै सभासदज्यूहरूमा मेरो विनीत अभिवादन !

नेपाली वाङ्मय र साहित्य तथा कलाका विभिन्न क्षेत्रका यति सम्मान्य सुधी साधकहरूको अनि नेपाली कला र साहित्यका पारखी र प्रेमी अनेक जनको विशिष्ट समागम भएको यो सभा, यो शुभ दिन स्वयम्मा प्रिय छ र प्रेरणादायी पनि छ— हाम्रा निमित्त । हामी यस अवसरमा नइ प्रकाशन परिवारसँगै यसका मूल ऊर्जाकेन्द्र नइ (नरेन्द्र, इन्दिरा) दुवैप्रति हार्दिक आभार व्यक्त गर्दछौं— यसरी यहाँहरूले विभिन्न भूमिकामा हामीलाई सादर सम्झी सम्मानित र पुरस्कृत गरेकामा हामी कृतज्ञ र अनुगृहीत छौं ।

यहाँ नेपाली भाषासाहित्य, कला, संस्कृति तथा विद्या एवम् वाङ्मयका बहु प्रज्ञाक्षेत्रको प्रवर्द्धनका निमित्त ऐतिहासिक महिमायुक्त उच्च योगदान गर्दै आएको यस जीवन्त र जाग्रत संस्था नइ

प्रकाशनको स्थापनाको पच्चिस वर्ष पूरा भएको रजत महोत्सवको यो गरिमामय प्राज्ञिक समागम सम्पन्न भइरहेको छ । यस उल्लासमय अवसरमा यति बृहत् उच्च ध्येय भएको नइ प्रकाशन संस्थाको परिकल्पनाकार र अथक परिचालक नइ (नरेन्द्र इन्दिरा) एवम् नइ प्रकाशनको सम्पूर्ण प्राज्ञिक परिवारप्रति म मेरातर्फबाट हार्दिक बधाई र संस्थागत दिगोपनका निमित्त शुभेच्छासमेत व्यक्त गर्दछु ।

नेपाली भाषासाहित्य साहित्येतर वाङ्मय एवं कला र संस्कृतिको बहुआयामिक प्रवर्द्धनका अनुष्ठानमा विगत पच्चिस वर्षबीच निष्ठापूर्वक क्रियाशील रही विशिष्ट कीर्तिमान कायम गर्दै आएको नइ प्रकाशनका यस उल्लासमय रजत महोत्सवका अवसरमा यहाँहरूले स्नेहपूर्वक मलाई यति उच्च पुरस्कार तथा सम्मानद्वारा पुरस्कृत र सम्मानित गर्नुभयो; यो मेरा निमित्त सधैं स्मरणीय विशेष उत्प्रेरक क्षणका रूपमा रहनेछ । यहाँहरूद्वारा मलाई २०७६ सालको प्रतिष्ठित 'नइ ईश्वर बराल' पुरस्कारबाट सम्मानित गर्दै अहिले रु. पाँच लाख रकमको 'नइ प्रकाशन रजत महोत्सव पुरस्कार' (२०७७) एवम् नेपाली साहित्यको महासमालोचकको गुरुतर उच्च सम्मान प्रदान गर्ने यति भव्य उपक्रम गरिएकोमा म कृतज्ञ छु । यस अवसरमा नेपाली साहित्यजगत्मा सुप्रतिष्ठित नइ प्रकाशन संस्थाका आमन्त्रणमा यहाँ यस साहित्यिक अनुष्ठानमा समुपस्थित तथा सहभागी भई मलाई समेत विशेष प्रोत्साहित गर्नुभएकामा सम्पूर्ण आदरणीय विद्वत्समुदायमा पनि सविनय आभार व्यक्त गर्दछु । यिनै परिसन्दर्भमा गरिएको आभार ज्ञापनप्रति मूलतः लक्षित मेरो यस मन्तव्यको आधारभूत संरचनाअन्तर्गत नेपाली जगत्का सुप्रतिष्ठित यी दुई जोर जनस्तरीय प्राज्ञिक संस्था नइ प्रकाशन (वि.सं. २०५२) र त्रिमूर्ति निकेतन (वि.सं. २०५९) को बहुआयामिक प्राज्ञिक प्रवर्द्धन एवम् समुन्नयनको अभियानको बृहत् मूल वृत्तको परिमित चर्चासँगै हाम्रा वरिष्ठ अग्रज तथा पारखी साहित्यवेत्ता महान् समालोचक स्वर्गीय

प्रा.डा.ईश्वर बरालको समालोचकीय योगदानबारे पनि सादर उल्लेखसहित उहाँप्रति सम्फनाका श्रद्धासुमन चढाउने र मेरो आफ्नै छ दशकजति लामो अद्यावधिक नेपाली साहित्यिक समालोचनायात्राको प्रस्फुटन (वि.सं.२०१८-२०२०-२०२३) का र प्राथमिक प्रतिष्ठापनका प्रक्रिया (२०२४-२०२७, २०२८-२०३१-२०३४-२०३५) का सुरुवाती डेढ दशकजति समयका प्रयास र प्राप्तिबारेको एक ऋको सम्फना पनि म यहाँहरूसमक्ष प्रस्तुत गर्दै छु जसअन्तर्गत मेरो नेपाली भाषासाहित्यको चार दशक लामो प्राध्यापन यात्राको २०२४ सालदेखि २०३४-२०३५ सालसम्मको सुरुवाती एक दशकको अवधि पनि पर्दछ ।

नेपाली भाषा र साहित्यका मूल केन्द्रबाट नेपाली कला, संस्कृति र बहुविध वाङ्मयिक क्षेत्रको स्रष्टा साधक अभ्यर्चनामा मेरो जीवनको पनि स्वप्निल ध्येय रह्यो । तर आज म भिन्नै परिस्थितिमा छु । यहाँ म स्वयम् उनासी वर्षका गोधूलि वयमा नेपाली भाषा र साहित्यका अनुरागी र पारखी यहाँहरूजस्ता प्राज्ञिक जनहरूका तर्फबाट पाएको यस्तो अपार स्नेह, सद्भाव, सौजन्य, सौहार्द र यति उच्च पुरस्कार एवम् महासमालोचकजस्तो गरिमामय सम्मानका निम्ति यहाँहरूप्रति हृदयदेखि नै विनीत कृतज्ञता र आभार अभिव्यक्त गर्दछु । नेपाली साहित्यिक समाजको यति उच्च स्नेह र सम्मान पाएको आजको यस सुखद ऐतिहासिक समयसन्दर्भले नेपाली भाषा तथा साहित्यका समृद्धि र श्रीवृद्धिका निम्ति शेष जीवनमा पनि थप साधनारत रहने मलाई ठूलो रचनात्मक उत्प्रेरणा प्राप्त भएको छ र त्यो मेरो सारस्वत साधनाशील जीवनको नव उत्प्रेरणाबिन्दुसमेत हुन पुगेको छ भनी यहाँहरूसमक्ष सादर निवेदन गर्दछु ।

म प्रसङ्गवश अब यहाँ नइ (नरेन्द्र इन्दिराका) अग्रसरतामा संस्थापित दुई संस्थामध्ये प्रथमतः नइ प्रकाशन (२०५२) का सम्बन्धमा र त्यसपछि यसैको सहोदर संस्थातुल्य त्रिमूर्ति निकेतन (२०५९) का

बारेमा केही सान्दर्भिक चर्चा गर्दै प्रस्तुत मन्तव्यलाई अगि बढाउने उपक्रम गर्दै छु— आज हामीलाई यहाँ सम्मानपूर्वक पुरस्कृत गर्ने प्रतिष्ठित दातृसंस्थाप्रति संस्थागत कृतज्ञताका अभिव्यक्तिकै क्रममा । यहाँ सुरुमा नै भनौं— नेपाली समाज र संस्कृतिमा पुण्यमय दानशीलता प्राचीन कालदेखि वर्तमान कालसम्मकै एक सम्मानित सांस्कृतिक सत्प्रवृत्तिका रूपमा रहँदै आएको छ र सार्वजनिक महत्त्वका सत्कार्यका निमित्त सत्पात्रमा दान दिनु उत्तम दान हुँदै हो अनि हिन्दू र बौद्ध संस्कृतिमा दानपतिको दानगाथा चर्चित नै रहेका छन् ।

वि.सं.२०५० का दशकमा नेपाली मध्यमवर्गी परिवारका युवा शिक्षित पुस्ताका प्रतिभासम्पन्न तथा केही गरेर देखाऊ भन्ने आँट, अठोट र ऊर्जाका धनी साहित्यकार नरेन्द्रराज प्रसाई र इन्दिरा प्रसाई परिस्थितिवश जुटे, जो नेपाली भाषा, साहित्य, संस्कृति आदि क्षेत्रको प्रवर्द्धनका निमित्त केही गर्ने उम्मेद राख्दथे । यिनले सीताराम प्रज्ञाप्रतिष्ठान (२०४९) र भूपालमानसिंह कार्की प्रज्ञापरिषद् (२०५२) को विशेष आश्रय र माध्यम पाउँदा धेरैको सद्भाव र सहयोग परिचालन गरी निकै ठूलठूला साहित्यिक सम्मानका कामसमेत गरेर देखाए । यी विभिन्न अनुभववृत्तबाट पनि उत्प्रेरित रही यिनले आफ्ना विशेष क्रियाशीलतामा नेपाली भाषा, साहित्य, वाङ्मय, संस्कृति आदिको समुन्नयनका निमित्त सोधखोज र पुस्तक प्रकाशन गर्ने अनि स्रष्टा र विद्वज्जनका सम्मानका निमित्त पुरस्कारको व्यवस्था गर्नेलगायतका पुनीत भाव र ध्येयबाट उत्प्रेरित रही आफ्ना र अनेकौं उदारहृदयी र दानशील महानुभावहरूका पुण्यमय दानको सञ्चयनसमेत गरी २०५२ साल माघ १५ गते स्थापित गरेको नइ प्रकाशनको अद्यावधिक अक्षयकोष मूलधन कुल रु. २ करोड ५० लाखजति पुगेको जानकारी पाइन्छ र यसका मुख्य दाताहरूमध्ये दानवीर खनूपुरदे (रामबाबू), कीर्तिनिधि विष्ट, विष्णुभक्त प्रसाई, दुर्गादेवी नेपाल, भरत रूपा प्रसाई तथा नरेन्द्र इन्दिरा प्रसाई र

डा.कञ्चनजङ्घा प्रसाई, बुलु शर्मा, यज्ञप्रसाद उमा आचार्य र ज्योति जुनु निरौला, प्रा.डा.रामप्रसाद उप्रेती र लक्ष्मी उप्रेती, रानू बराल, इ.दीपकराज र जुली प्रसाई, प्रा.डा.शशि शर्मा र प्रा.डा.ज्योति शर्मा, उन्नति बोहरा 'शीला', प्रा.डा.उषा ठाकुर, उषा शेरचन आदि विशेष उल्लेख्य रहेको देखिन्छ । नइ प्रकाशनबाट हालसम्म विभिन्न लेखकका डेढ सयभन्दा बढी विशिष्ट ग्रन्थ प्रकाशित छन् । यी विविध विषयक्षेत्रका छन्- नेपाली भाषा, साहित्य, समालोचना, वाङ्मय, ज्ञानविज्ञान, कला (सङ्गीत, गायन, चित्र, नृत्य), धर्मसंस्कृति, खेलकुद, समाजसेवा, राष्ट्रिय चिन्तन र प्राज्ञिक जनका बहुपक्षीय वा बहुआयामिक विशिष्ट योगदान आदिसँग सम्बन्धित । राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय स्तरका साथै मुलुकवासी र बहिर्वासी गोरखाली-नेपाली समुदायका स्तरमा समेत दिइने यी नइ शृङ्खलाका पुरस्कार सम्बन्धित दाताका सङ्क्षिप्त नामबाट नामाङ्कितसमेत हुने गरेका छन् । नरनारी दुवै तथा युवा र बालप्रतिभाका साथै यौनिक तथा लैङ्गिक अल्पसङ्ख्यक प्रतिभालाई पनि समेट्ने यी पुरस्कार रकमका दृष्टिले चाहिँ २०७६ सालसम्म नइ देखि अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार र नइ देखि अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार क्रमशः रु. तीन र दुई लाख रकमका छन् भने रु. एक लाख रकममा तेह्रवटा रु. साठी हजार रकमका दुईवटा पुरस्कार रु. पचास हजार रकमका तीनवटा पुरस्कार र अरू पुरस्कार पच्चिस, दस, सात र पाँच हजार रकमका छन् । नइ शृङ्खलाका यी विभिन्न पुरस्कारमध्ये केही २०६६ सालभन्दा अगिदेखिका नै र धेरैजसो २०६६ सालदेखि यता सुरु भएका देखिन्छन् भने २०७७ सालसम्ममा २८० जना साधकसाधिका उपर्युक्त विभिन्न पुरस्कारले पुरस्कृत भइसकेको देखिन्छ । यसरी नइ शृङ्खलाका उपर्युक्त विभिन्न तीस पुरस्कारका विषयक्षेत्र, प्राप्तकर्ता र रकमलगायतको सापेक्ष स्थिति प्रतिवर्ष पर्याप्त विस्तारित हुँदो क्रममा रहेको देखिन आउँछ । साथै नइ प्रकाशनबाट २०५६ सालदेखि २०६४ सालका बीच नइ शृङ्खलाका नइ सुर पुरस्कार, नइ माधव

धिमिरे पुरस्कार, नइ नातिकाजी पुरस्कार, नइ तारादेवी पुरस्कार, नइ कलानिधि पुरस्कार, नइ शिखासुर पुरस्कार, नइ इरा पुरस्कार र नइ सुर बाल पुरस्कारबाट गीतसङ्गीत क्षेत्रका एकतिस जना साधकसाधिका पुरस्कृत भएको र नइ अरनिको सम्मानबाट दुई जना कलाकारको सम्मान भएको अनि २०५५-२०६६ बीच छ जना विशिष्ट व्यक्तिहरूको अभिनन्दनसमेत भएको देखिन्छ ।

नइ प्रकाशनकै एक सगर्भ संस्थाका रूपमा त्रिमूर्ति निकेतन आधुनिक नेपाली साहित्यका अग्रणी प्रतिष्ठापकत्रय कविशिरोमणि लेखनाथ पौड्याल, महानाटककार बालकृष्ण सम र महाकवि लक्ष्मीप्रसाद देवकोटाजस्ता नेपाली साहित्यका त्रिरत्न पनि भनिने श्रद्धेय त्रिमूर्तिका संयुक्त सम्झना र सम्मानमा २०५९ साल असार १३ गते सङ्गठित र संस्थापित भएको हो र काठमाडौंको सञ्चारग्रामका विशिष्ट भूमिमा २०६१ साल भदौ १ गते यस संस्थाको भवनको औपचारिक उद्घाटन र त्रिमूर्तिका छल्ल फिटका पूर्ण कदका ढलौटे सालिकको सार्वजनिकीकरणसमेत सम्पन्न भएको हो अनि त्यहाँ त्रिमूर्ति पुस्तकालयको स्थापनासमेत गरिएको हो । नइ प्रकाशनकै संयोजनमा मुख्यतः साहित्यकार घटाराज भट्टराई (स्वर्गीय), नरेन्द्रराज प्रसाई र इन्दिरा प्रसाईका विशेष सक्रियतामा सम्बन्धित सबका सहयोगबाट यी कार्य सम्पन्न भएका हुन् (त्रिमूर्ति अभिलेख २०७६, पृ.३४) र यस निकेतनलाई नइ प्रकाशनकै स्वतन्त्र संस्थागत विस्तार भन्न पनि मिल्ने देखिन्छ । यस निकेतनअन्तर्गतका यिनै त्रिमूर्तिका नामबाट नामाकरण भएका तीन साहित्यिक आधुनिक नेपाली संस्थामध्ये दुई संस्था पूर्वअस्तित्वमा नै थिए (बालकृष्ण सम फाउन्डेसन, वि.सं.२०५२ र लक्ष्मीप्रसाद देवकोटा प्रतिष्ठान, वि.सं.२०५३) भने साहित्यकार लेखनाथ पौड्याल काव्यसभा (२०६२) पछि थपियो । त्रिमूर्ति निकेतनको अध्यक्षता वरिष्ठ साहित्यकार इन्दिरा प्रसाईबाट गरिएको छ र त्रिरत्नसम्बन्धी उपर्युक्त तीन संस्थाका वर्तमान

संयोजक क्रमशः वरिष्ठ साहित्यकार प्रा.राजेन्द्र सुवेदी (स्वर्गीय), वरिष्ठ कलाकार नाट्यभूषण मदनदास श्रेष्ठ र वरिष्ठ साहित्यकार प्रा.ठाकुरप्रसाद पराजुली रही तिनमा अरू विभिन्न विशिष्ट व्यक्तिहरूको सहभागितासँगै वरिष्ठ साहित्यकार नरेन्द्रराज प्रसाईबाट सदस्यसचिवको कार्यभार वहन गरिँदै आएको देखिन्छ । नेपाली साहित्यका त्रिरत्न मानिने यी तीन जना अग्रज महान् स्रष्टाका नाममा पुरस्कारहरू स्थापित गरी सो प्रदान गर्ने व्यवस्था मिलाउनु यस निकेतनको प्रथम दायित्व रह्यो । यस सन्दर्भमा २०५७ सालदेखिकै बालकृष्ण सम पुरस्कार र २०५८ सालदेखिकै लक्ष्मीप्रसाद देवकोटा पुरस्कार हुन् र २०६१ सालदेखि लेखनाथ पौड्याल पुरस्कारको थालनी भई तिनको सुरु रकम पाँचपाँच हजारको थियो भने ती सबैको पुरस्कार हाल रकम एकएक लाख रुपियाँ पुगेको छ । त्रिमूर्ति अभिलेख (२०४७ माघ २४, पृ.९-११) अनुसार क्रमशः तेह्र, सोह्र र अठार जना विशिष्ट स्रष्टा (साहित्यकार र कलाकार) हरू हालसम्म यी तीन विशिष्ट पुरस्कारबाट पुरस्कृत तथा सम्मानित भइसकेको देखिन्छ ।

त्रिमूर्ति निकेतनले यी तीन मूल पुरस्कारको व्यवस्थासँगै सुरतिरै खास गरी देवकोटा सम्मान र देवकोटा विद्वद्वृत्ति दिएको देखिन्छ भने २०६७ सालदेखि छुट्टै एकएक लाख रुपियाँका लेखनाथ पौड्याल काव्य पुरस्कार, बालकृष्ण सम पुरस्कार र महाकवि देवकोटा पुरस्कार, त्रिरत्न पुरस्कारको स्थापना गरी ताम्रपत्र र नगद राशिसहित सो पुरस्कार नेपाली भाषा र साहित्यका स्रष्टा र साधकलाई दिने व्यवस्थासमेत गरेको देखिन्छ । अनि २०७४ सालसम्ममा ७० जनाजति स्रष्टासाधक यसरी सम्मानित हुन पुगेका छन् । त्यस्तै यस निकेतनबाट २०७२ सालदेखि एक जना नारी साहित्यकारलाई रु. एक लाखको नेपाली साहित्य नारीरत्न पुरस्कार स्थापना गरी सो २०७६ सालसम्म चार जना नेपाली नारी साहित्यकारलाई दिइएको

पाइन्छ । त्यस्तै यस निकेतनबाट प्रशस्तिपत्र र नगदसहित त्रिमूर्ति पदक पनि दिने गरिएको देखिन्छ— नेपाली भाषा र साहित्यका सेवकहरूलाई । त्यस्तै २०७१ सालका विश्व नारी नेपाली साहित्य सम्मेलनका क्रममा पनि चार जना नेपाली नारी प्रतिभाहरूलाई त्रिमूर्ति पुरस्कार र अरूलाई त्रिमूर्ति पदक र त्रिमूर्ति सेवा पदक प्रदान गरिएको देखिन्छ । २०६५–२०६६ सालमा महाकवि देवकोटा जन्मशताब्दी महोत्सव र त्यसका अन्तिमतिर २०६६ सालमै अन्तर्राष्ट्रिय नेपाली भाषा सम्मेलनको भव्य आयोजना गरेर संस्थागत प्राज्ञिक राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय पहिचानको विशेष अभिवृद्धि हुन आयो ।

त्रिमूर्ति निकेतन संस्थाबाट २०५९ सालमा बालकृष्ण सम जन्मशताब्दी महोत्सवको आयोजना भयो र त्यस अवसरमा पन्ध्र जना विशिष्ट नाट्यकामी कलाकारहरूलाई बालकृष्ण सम शताब्दी सम्मान अर्पण गरिएको थियो । डा.मोदनाथ प्रश्रितका अध्यक्षतामा समारोह समिति गठन भई २०६५–२०६६ सालमा महाकवि लक्ष्मीप्रसाद देवकोटाको जन्म शताब्दी महोत्सव विभिन्न कार्यक्रमसहित सम्पन्न भई महत्त्वपूर्ण ग्रन्थहरूको प्रकाशन र बाह्र जना विशिष्ट व्यक्तिलाई महाकवि देवकोटा शताब्दी महासम्मान, २००० सालपूर्व जन्मेका सय जना साहित्यसाधकलाई देवकोटा शताब्दी सम्मान पुरस्कार र अरू स्रष्टा, शोधकर्ता, कलाकार, साहित्यिक पत्रकार अनि नेपालबाहिरका नेपाली भाषाका साहित्यकार र साहित्यप्रवर्द्धकलाई समेत उक्त शताब्दी सम्मान प्रदान गरिएको थियो र उक्त अवसरमा विभिन्न पुरस्कार, स्वर्णपदक, कदरपत्र आदिसमेत प्रदान गरिएको थियो । यसै देवकोटा जन्म शताब्दी समारोह कार्यक्रमका अन्तिम चरणमा प्राज्ञ सत्यमोहन जोशीको संयोजकत्वमा आयोजित भई काठमाडौँमा २०६६ चैत ५–९ गतेका बीच विश्वका तेह्र राष्ट्रका त्यहीँका मूलका नेपाली स्रष्टा र

भाषासाधकका प्रत्यक्ष सहभागितामा जुन पाँचदिने अन्तर्राष्ट्रिय नेपाली भाषासाहित्य सम्मेलन सम्पन्न भयो त्यो विशिष्ट ऐतिहासिक महत्त्वको रह्यो । यस देवकोटा शताब्दी महोत्सवका अवसरमा र पछिसमेत चौधवटा विशिष्ट ग्रन्थसमेत प्रकाशित भएका छन् । यस निकेतनका आयोजनमा प्रा.डा.गार्गी शर्माका अध्यक्षतामा विश्व नारी नेपाली साहित्यसम्मेलन केन्द्रीय समारोह समितिको गठन भई काठमाडौँमा २०७१ जेठ १५-१७ मा सम्पन्न भएको र पाँच महादेशका बीस राष्ट्रका र नेपालका ७१ जिल्लाका नेपाली नारी स्रष्टाहरू सहभागी भएको सम्मेलन पनि ऐतिहासिक महत्त्वको रह्यो । यसमा वरिष्ठ नेपाली नारी साहित्यस्रष्टा डा.वानीरा गिरीलाई नेपाली साहित्यका विश्व नारी रत्नको सम्मान र रु.पाँच लाख नगदको भेटसँगै विभिन्न नेपाली नारी साहित्यकारलाई विश्व नारी नेपाली साहित्यसम्मान, त्रिमूर्ति पुरस्कार र विश्व नारी नेपाली साहित्यपदकको प्रदानसमेत गरिएको थियो । त्यस्तै त्रिमूर्ति निकेतनबाट प्रा.डा.उषा ठाकुरका संयोजकत्वमा वरिष्ठ संस्कृतिविद्, नेपाली लोकसाहित्यका अध्येता र नेपाली भाषाका विशिष्ट साहित्यकार तथा नेपालभाषा (नेवारी भाषा) का महान् साहित्यस्रष्टा सत्यमोहन जोशीलाई शताब्दी पुरुष सम्मान रु.पाँच लाख नगदभेटसहित अर्पण गर्ने शताब्दी महोत्सव २०७१ साल मङ्सिर १५ गते सम्पन्न भई पछि उहाँलाई नेपाल सरकारबाट वाङ्मय शताब्दी पुरुषको उपाधिसमेत अर्पण गरियो । यी विभिन्न स्मरणीय क्रियाकलापहरूबाट पनि यस निकेतनको प्रतिष्ठा वृद्धि भएको छ ।

नङ्को परिकल्पना र सक्रिय प्रबन्धनसमेतको विशेष सहयोग लिई बृहत् स्तरमा नेपाल सरकार, संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन मन्त्रालयले २०७० सालदेखि २०७२ सालसम्म भानुभक्त द्विशतवार्षिकी समारोहको मूल परिचालन गरेको थियो । नेपाल राष्ट्रका १४ अञ्चल र विश्वका २५ राष्ट्रमा समेत सम्बन्धित

समारोह समितिको गठन गरेर मनाइएको यस भानु द्विशतवार्षिकीका कार्यक्रम नेपाली साहित्यका सन्दर्भमा अहिलेसम्मको सबैभन्दा ठूलो संस्थागत सञ्जाल परिचालित भएको कार्यक्रम देखिन्छ । जे होस्, आदिकवि भानुभक्त आचार्यका जन्मका द्विशतवार्षिकी समारोहमा प्रत्यक्ष रूपमा नेपाल सरकार सक्रिय हुनु र अरू संस्थालाई पनि संस्थागत सहयोग गर्नु भने विशेष महत्त्वपूर्ण सन्दर्भ हुँदै हो ।

२०५२ सालमा नइ प्रकाशनको र २०५९ सालमा त्रिमूर्ति निकेतनको संस्थापन भई तिनमा नइद्वय संस्थापक र मूल प्रेरक ऊर्जा रही विभिन्न प्रतिष्ठित नेपाली विद्वान् र स्रष्टा तथा वाङ्मयसेवीहरूको विशिष्ट सहभागितासमेत जुटी क्रमशः नेपाली भाषासाहित्य, कला, वाङ्मय, धर्मसंस्कृति आदिका क्षेत्रको प्राज्ञिक प्रवर्द्धन र यिनका स्रष्टा, साधकसाधिका र विद्वत्वर्गको सम्मान र प्रतिष्ठाका प्रवर्द्धनका जेजस्ता पूर्वोक्त उत्प्रेरक सत्कार्यको सिलसिला विस्तारित हुँदै छ त्यो हाम्रा समयुगीन वाङ्मयिक स्मृतिपटलमा ताजै छ भने यी युगल जनसंस्थाले अब क्रमशः अढाई दशक (एक चौथाइ शताब्दी) र दुई दशक पुगनपुगको विशेष क्रियाशील र गौरवपूर्ण समय सेरोफेरोबीच यात्रा गर्दै नेपाली भाषासाहित्य, वाङ्मयभण्डार, कला, संस्कृति आदि विभिन्न प्राज्ञिक क्षेत्रको र तिनका स्रष्टा तथा साधकसाधिकाहरूको सम्मानको अरु थप प्रवर्द्धन र समुन्नयनमा नियमित रूपमा उल्लेख्य योगदान दिनाका साथै बेलाबखत कतिपय मानक चिरस्मरणीय ऐतिहासिक महत्त्वका सुकर्महरू पनि सम्पन्न गरी आफ्नो युगीन सार्थकता सिद्ध गरिसकेका छन् । यी जोडी संस्थाले नेपाली भाषा, साहित्य, कला, वाङ्मय र संस्कृति आदि प्रज्ञाक्षेत्रका संवर्धन र तिनका साधकसाधिकाका सार्थक सम्मान र अर्चनाका क्रममा प्रादेशिक, राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय आयामसमेतलाई दृष्टिगत गर्दै नेपालभित्रको र नेपालबाहिरको समुच्चा नेपाली जगत्लाई जसरी समेट्ने प्रचेष्टा गर्दै आएको

पाइन्छ त्यो विशेष उल्लेख्य छँदै छ । यी दुई जनस्तरीय जोर प्रज्ञासंस्थाले बडो मिहिनेतपूर्वक विशेषतः जनस्तरबाट र केही मात्रामा सरकारी स्तरबाट पनि साधनस्रोत जुटाई निरन्तर खटी अनेक रचनात्मक नयाँ कार्यक्रमका माध्यमबाट अधिकाधिक सहभागी र सहयोगीहरूको विश्वास तथा सद्भावसमेत आर्जन गरी क्रमशः आफ्नो संस्थागत भौतिक पूर्वाधारको उल्लेख्य सुदृढीकरणसँगै प्राज्ञिक पर्याधार र परम्पराको थप समुन्नयन र प्रतिष्ठापन तथा विस्तारका कार्यका दृष्टिले पनि उल्लेख्य ऐतिहासिक योगदान गरेका छन् । नेपाली प्रज्ञाजगत्का प्रवर्द्धनका समयुगीन मानचित्रमा यिनको प्रतिष्ठित उपस्थिति तथा अवस्थिति समयसमयमा प्रमाणित भइसकेको छ ।

नेपालका पुरस्कारसंस्थाहरूमध्ये जेठो जनस्तरको प्रज्ञासंस्था मदनपुरस्कार गुठी (वि.सं. २०१३) को साढे छ दशकको ऐतिहासिक प्रतिष्ठासँगै सुयश र महिमा पनि छँदै छ र मदन पुरस्कार पुस्तकालय नेपाल र नेपालीको महत्त्वपूर्ण वाङ्मयिक मन्दिर र पुस्तक सम्पदा भण्डार सिद्ध भइसकेको छ र क. दी. (विशिष्ट वरिष्ठ नेपाली स्रष्टा र नेपाली भाषासाहित्य तथा वाङ्मयका महान् प्रेमी तथा प्रवर्द्धक एवम् संरक्षक कमलमणि दीक्षित) को नेपाली जातिप्रतिको उत्कृष्ट भेटस्वरूप राष्ट्रोपहार हुँदै हो भने त्यसभन्दा क्रमशः चार वा साढे चार दशक जतिपछि स्थापित नइ प्रकाशन (२०५२) र त्रिमूर्ति निकेतन (२०५९) का जोर जनस्तरीय उत्कृष्ट प्रज्ञासंस्थाको संयुक्त भावमूर्ति चाहिँ त्यही उन्नत मदन पुरस्कार परम्पराका ध्येयका प्रेरणाप्रदीपबाट क्रमशः उत्प्रेरित भई प्रज्वलित समयक्रमिक अर्को नवदीप जोडी जस्तो पनि प्रतीत हुन्छ । तर यी जोर संस्था आफ्नै ढङ्गले सङ्गठित र पर्याप्त पृथक ढाँचामै आफ्नै अनुभवले र ऊर्जाले हुर्केको समयुगीन महत्त्वको परवर्ती अर्को जनस्तरीय नेपाली प्राज्ञिक समवेत संरचनाका रूपमा खडा हुन आएका हुँदै हुन् । यिनको दिगो अस्तित्व र निरन्तरित सेवाप्रवाहको सुव्यवस्था अब साझा नेपाली सरोकारको विषयसमेत हुनुपर्छ भन्ने मलाई लाग्छ ।

यहाँ मेरो एक विशेष कामना पनि छ— त्रिमूर्ति पुस्तकालय र नइ पुस्तकालय पनि फस्टाउँदै जाओस् ।

पहिले हामी आदरणीय कमलमणि दीक्षितलाई भन्ने गर्थ्यौं— नेपाली साहित्यका नयाँ मोतीराम; भाद्रकृष्ण गोकर्णै औंसीमै जन्मेका, उच्च स्रष्टासँगै नेपाल भाषा र साहित्यका महान् प्रेमी र प्रवर्द्धक । नरेन्द्रचाहिँ नेपाली भाषा र साहित्यका समयुगीन संवर्द्धक अर्का आफ्नै ढपढङ्गका नयाँ मोतीराम; सामाजिक विप्लवी तर नेपाली भाषासाहित्यका परम सेवक । नइ जोडीका जोर संस्थाबाट विगत अढाई दशकबीच सयौँ साहित्यिक सभाअनुष्ठान सम्पन्न भइसकेका छन् र दुई सयभन्दा बढी विशिष्ट नेपाली ग्रन्थ प्रकाशित छन् अनि नेपाली सभ्यता र संस्कृतिका संवाहक र सेवी एवम् नेपाली वाङ्मयिक मनीषी र कृतिहरू हजार जनाभन्दा बढी २०७६ सालसम्मकै समयसन्दर्भमा पनि विविध ढङ्गले सम्मानित भइसकेको देखिन्छ जुन जनस्तरीय प्रतिमानमा निकै ठूलो वाङ्मयिक सेवा र योगदान हुँदै हो ।

सम्मानित नइ प्रकाशनका तर्फबाट यहाँ मलाई रु. एक लाखको २०७६ सालको समालोचना (समालोचना, सम्पादन र अन्वेषण) क्षेत्रको नइ ईश्वर बराल पुरस्कार प्रदान गरिएकोमा यस गौरवी संस्थाप्रति (र नइद्वयसँगै नइ प्रकाशन परिवारप्रति) एवम् श्रीमती रानू बराल, डा.शशि शर्मा, डा.ज्योति शर्माप्रति हार्दिक आभार व्यक्त गर्दै आधुनिक नेपाली साहित्यिक समालोचनाका एक प्रतिष्ठापक र महान् यशस्वी अग्रणी पथनिर्माता तथा मेरा श्रद्धेय अग्रज स्वर्गीय प्रा.डा. ईश्वर बराल (जन्म वि.सं.१९८०, बस्तीपुर, सिराहा र देहावसान वि.सं.१९५४, काठमाडौँ) का पुण्य स्मृतिमा म ससम्मान हार्दिक नमन गर्दछु र यी शाब्दिक श्रद्धासुमनसमेत अर्पण गर्दछु । डा.ईश्वर बरालको सुनाम र पुण्य स्मृतिसँगै जोडिएको यस विशिष्ट पुरस्कारबाट सम्मानित हुन पाउँदा म आफूलाई अत्यन्तै गौरवान्वित अनुभव गर्दछु ।

अन्त्यमा पुनः आज हामीहरूलाई यसरी सम्मानित र पुरस्कृत गर्ने नेपाली साहित्यजगतको सुप्रतिष्ठित संस्था नइ प्रकाशनलाई यस उल्लासमय ऐतिहासिक रजत महोत्सवका क्षणमा हामी सबैका तर्फबाट हार्दिक बधाई र हामीलाई प्रदान गरिएको यस उच्च स्नेहसम्मान, पुरस्कार र स्नेहोपहारनिम्ति हाम्रातर्फबाट साझा हार्दिक कृतज्ञता ज्ञापन गर्दछु । साथै नेपाली भाषा र साहित्यका नीलकण्ठ साधनामा निरन्तर लागी साहित्यामृतका सिर्जनामा र समालोचना विद्यालाई साहित्यिक कृतिपरक शोधपरक र वस्तुनिष्ठ, निर्विष एवम् र आत्मानुशासित तथा गुणग्राही, पारखपूर्ण र गहिराइपूर्ण शालीन प्राज्ञिक अध्ययनका रूपमा सुविकसित गर्न पनि आजीवन नै म लागि रहनेछु ।

सृजनात्मक मनोविज्ञानका वेत्ताहरूका भनाइमा पनि प्रोत्साहन र प्रशंसाले मानिसलाई रचनात्मक ऊर्जा तथा उत्प्रेरणा प्रदान गर्दछन् अनि हप्काइ र गालीले मानिसलाई नकारात्मक रूपमा कुण्ठित र हतोत्साहित तुल्याउँछन् भने यी विपरीत खाले प्रवृत्तिले त्यस्तै किसिमले पार्ने अनुकूल र प्रतिकूल असर बालमनोविज्ञानका सन्दर्भमै पनि प्रमाणित नै छ भनिन्छ । कुनै साहित्यस्रष्टा र साहित्यद्रष्टाका तथा पारखी समालोचकका मानसिक सृजनात्मक जीवनमा पनि कुनै प्रशंसावचन र सम्मान तथा स्नेहपूर्ण व्यवहारले चिरकालसम्म रचनात्मक ऊर्जा दिइराख्दछ भने कुनै दुर्वचन, गाली वा निन्दाका नकारात्मक व्यवहारले चाहिँ चिरकालसम्म बिछी डम्बरे काँडाले फैं घोचिराख्छ भनी स्थापितै छ । आज यहाँहरूले मलाई यस उनासीबसेँ गोधूलि वयमा स्नेहपूर्ण रूपमा सम्झी यतिको उच्च महासमालोचक सम्मान र पूर्वोक्त नइ ईश्वर बराल पुरस्कार (२०७६) का अतिरिक्त रु पाँच लाख रकमको उच्च रकम राशिको नइ प्रकाशन रजत महोत्सव पुरस्कार (२०७७) को नगद रकम पुरस्कार प्रदान गरी जुन रचनात्मक जीवनऊर्जा थपिदिनुभएको छ त्यसमार्फत मलाई समुच्चा जीवनभर साहित्यसाधनाका पथमा निरन्तर

खटिरहन ठूलो रचनात्मक ऊर्जासमेत प्रदान गर्नुभएको छ र म
त्यसप्रति अत्यन्त आभारी छु ।

•

नइ प्रकाशन नेपाली भाषा र साहित्यका साथै साहित्येतर
वाङ्मयका प्रवर्द्धनमा अविच्छिन्न साधनारत एक अग्रणी संस्था हो ।
यसको योगदान समकालिक नेपाली वाङ्मयको श्रीवृद्धिमा विशेष
व्यापक र बहुआयामिक पनि छ । नइ प्रकाशनलाई नेपाली जीवन र
जगत्को आँखाको नानीजस्तो प्रिय तुल्याई ठेट नेपाली ढङ्गले नेपालको
गौरव वृद्धिका अनुष्ठानको अभिन्न अङ्गका स्वरूपमा हुर्काउन आफ्ना
गाँससमेत काटी दृढ रूपमा साधनारत 'नइ'द्वयको म सहनी गर्दछु ।

यो सुन्ने पढ्ने सबैलाई सादर धन्यवाद !

२०७८ साल असोज २३ गते

(नइ प्रकाशनको रजत महोत्सवका अवसरमा महासमालोचक प्रा.डा.वासुदेव
त्रिपाठीद्वारा लिखित संस्मरण र समीक्षा 'नइ रजत महोत्सव र मेरो नेपाली
साहित्यसमालोचना साधना' (२०७८) नामक कृतिबाट सारसङ्क्षेप ।)

नई प्रकाशनबीट पुरस्कृतको
परिचय : २०७६

श्री दुर्गाप्रसाद श्रेष्ठ

(लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, रुद्रकुमारी प्रसाई, नीलिम प्रसाई र खनूप्रुदे 'रामबाबू'का नाउँमा स्थापित दुई लाख रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : सन् १९३५ जनवरी १०; **बुबाआमा** : काशीबहादुर श्रेष्ठ, सुवर्णकुमारी; **शिक्षा** : स्नातक; **पुरस्कार** : लक्ष्मीनारायण दुवे हिन्दी सेवक सम्मान (हरियाणा), जय स्मारक सम्मान (सिक्किम), सृजना सम्मान (नेपाल), साहित्य सम्मान (भारत), दियालो पुरस्कार (भारत), मातृभूमि राष्ट्रिय सम्मान (नेपाल), पारसमणि पुरस्कार (भारत), साहित्य एकादमी पुरस्कार (भारत), सत्तारे मौसी (उ.प्र. भारत), भानु पुरस्कार (देहरादून), कुसुमकुमारी अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार (भारत), सहस्राब्दी हिन्दी लेखक सम्मान (भारत), देवकोटा शताब्दी सम्मान (नेपाल), नइ देरुनीख अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार (नेपाल) र नइ रजत महोत्सव पदक; **अनुभव** : सूचना अधिकारी (नेपाल सरकार : १९६२); **कृति** : १७ पुस्तक नेपाली, हिन्दी, अङ्ग्रेजी (कविता, कथा, उपन्यास, समालोचना तथा अनुवाद आदि) नेपालमा निर्मित प्रथम नेपाली फिल्म आमाका कथा तथा संवाद लेखक तथा सहनिर्देशक; **सम्पादक तथा प्रकाशक** : 'उदय' (१९८७ पछि काशी, भारत)

प्रा.डा.सोमप्रसाद खतिवडा

(चन्द्रनिधि विष्ट र धनकुमारी विष्टका नाउँमा स्थापित
एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ चन्द्रधन पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २०१८ चैत २० (तेह्रथुम); **बुबाआमा** : षडानन्द खतिवडा, नैनकला खतिवडा; **शिक्षा** : एमए, पिएचडी; **कृति** : १९ (धर्मसंस्कृति, पर्यटन आदि) साथै धर्मसंस्कृतिबारे दर्जनौं लेख प्रकाशित, केही पत्रिका र जर्नलका सम्पादक; **पुरस्कार** : देवकृष्ण मुन्दडा धर्मसंस्कृति चेतना पुरस्कार, राष्ट्रिय प्रतिभा पुरस्कार (नेपाल सरकार), गोकुलचन्द्र शास्त्री स्वर्णपदक (त्रिभुवन विश्वविद्यालय), महेन्द्र विद्याभूषण (क र ख : नेपाल सरकार), नइ चन्द्रधन पुरस्कार र नइ रजत महोत्सव पदक; **अनुभव** : प्राध्यापक, संस्कृति विभाग, त्रिभुवन विश्वविद्यालय ।

श्री शङ्करनाथ रिमाल

(पूर्वप्रधानमन्त्री राजनेता कीर्तिनिधि विष्टका नाउँमा स्थापित
एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ कीर्तिनिधि पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : १९९१ साल फागुन १८ गते; **बुबाआमा** : देवेन्द्रनाथ रिमाल, सीतादेवी रिमाल; **शिक्षा** : बीई (कलकत्ता विश्वविद्यालय); **कृति** : लुम्बिनीचक्र (१९९८), लुम्बिनी क्षेत्रको शोधपत्र; **पुरस्कार** : नेता जीवनपर्यन्त साधक पुरस्कार (स्वर्णपदकसहित), प्रबल गोरखादक्षिणबाहु, आर्किटेक्चर एन्ड डिजाइनमा स्वर्णपदक (भारत), नइ कीर्तिनिधि पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौँ सम्मान र अभिनन्दन; **अनुभव** : अध्यक्ष, नेपाल इन्जिनियर्स एसोसिएसन (सन् १९७० देखि १९९५ सम्म ९ पटक), नेपाल सरकारको इन्जिनियर (२०१३), शङ्करनाथ रिमाल इन्जिनियर्सको स्थापना (२०१७), नारायणहिटी राजदरबारको सम्पूर्ण निर्माणको प्रमुख निर्देशक र प्राविधिक (२०१७-२०२८), सहिद ढोकाको नक्सा डिजाइन र निर्माण (२०१४) र श्री ५ महेन्द्रबाट उद्घाटन (२०१८), लुम्बिनी विकास गुठी (बुद्धको जन्मगृह निर्माणको डिजाइनर

र निर्माण (१९८१-१९८५), होटल सोल्टी, नेपाल राजकीय प्रज्ञाप्रतिष्ठानको नक्सा निर्माण, राष्ट्रिय ऋन्डाका मानक निर्माता (२०१८) र २०१९ सालको संविधानमा सो समाविष्ट, होटल एभरेस्ट, टीकापुर सहरी विकास योजना, नेपाल औद्योगिक विकास कर्पोरेसन भवन, जैन भवन, उन्मत्त भैरव पशुपतिनाथ, विष्णु मन्दिर (सिंहापुर), भालेश्वर महादेव चन्द्रागिरी, रमानन्दद्वार जनकपुर, पशुपतिनाथ यज्ञशाला, नर्वदेश्वर मन्दिर देवघाट, खम्बू क्षेत्र, दियालो बङ्गाला, प्रथम परराष्ट्र मन्त्रालय (सिंहदरबार), थापाथली क्याम्पस, जनकपुर चुरोट कारखाना, नेसनल टेड्रिड लिमिटेड (भैरहवा), खड्गबहादुर सिंह गुड्ने घर (पाटनढोका), शान्तिकुन्ज, शारदा सदन र शोभा गृह (कमलादी), अमृत साइन्स क्याम्पस, नेपाल रेयुकाई (कमलपोखरी) आदिको डिजाइनर; **चित्र निर्माण** : ५०० जति; कार्यालय, मन्दिर र घरको नक्सा : दुई हजारभन्दा धेरै **भ्रमण** : १४ अञ्चलका प्रायः सबै जिल्ला र २८ वटा देश ।

श्री मदनकृष्ण श्रेष्ठ

(लफ्टन देवीप्रसाद प्रसाई, रुद्रकुमारी प्रसाई, खनूपुख्दे 'रामबाबू' र नीलिम प्रसाईका नाउँमा स्थापित एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीख सुकीर्ति पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २००७ वैशाख ७ गते; **बुबाआमा** : रामकृष्णलाल श्रेष्ठ तथा लक्ष्मी श्रेष्ठ; **शिक्षा** : बिक्रम अध्ययन; **पत्नी** : यशोदा सुवेदी; **कला** : २०१५ सालदेखि रङ्गमञ्चको आरम्भ र २०२३ सालमा रेडियो नेपालमा गायन आरम्भ; **कृति** : सयौँ रङ्गमञ्च र टेलिशृङ्खला तथा चलचित्र; **पुरस्कार** : नेवारी गीतमा प्रथम (२०२६) जगदम्बाश्री पुरस्कार, पदमश्री पुरस्कार, नइ देरुनीख सुकीर्ति पुरस्कार (संयुक्त), गोरखादक्षिणबाहु, जेसिस स्वर्ण पदक, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौँ सम्मान र अभिनन्दन; **अनुभव** : सचिव : मुनस्व (अवाजको जमघट), १६ वर्षको उमेरदेखि जागिरको आरम्भ, २०३५ सालदेखि २०४० सालसम्म रसरङ्ग कार्यक्रममा अभिनय । राजा वीरेन्द्रको प्रमुख आतिथ्यमा 'थमलोक'को प्रदर्शन तथा बीपी कोइराला र मनमोहन अधिकारी पनि प्रशंसक; **भ्रमण** : नेपालका अधिकांश जिल्लाहरू र संसारका मुख्य देशहरू, **संस्थापक** : मह सञ्चार ।

श्री हरिवंश आचार्य

(लफ्टन देवीप्रसाद प्रसाई, रुद्रकुमारी प्रसाई, नीलिम प्रसाई र खनूपरुदे 'रामबाबू'का नाउँमा स्थापित एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीख सुकीर्ति पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २०१४ साल कात्तिक २७ गते (काठमाडौं); **बुबाआमा** : होमञ्जय आचार्य र गणेशकुमारी; **प्रेरक** : लक्ष्मीप्रसाद अधिकारी; **कृति** : चिना हराएको मान्छे, हरिबहादुर; **विवाह** : मीरा आचार्य (स्वर्गीय), रमिला पाठक; **अभिनय** : सैयौं नाटक तथा टेलिचलचित्र प्रस्तुतिबाट जनचेतना, चलचित्र : लोभीपापी, फिलिम, राजामती, जे भो राम्रै भो, तँ त साह्रै नै बिग्रिस् नि बट्टी, वासुदेव, के घर के डेरा, ट्रक ड्राइभर, बलिदान, कुमारी, सिन्दूर, जीवनरेखा आदि थुप्रै चलचित्रमा अभिनयका साथै टेलिचित्र निर्माण; **पुरस्कार** : गोरखादक्षिणबाहु, जेसिस स्वर्ण पदक, राष्ट्रिय गौरव युवा सम्मान, हरिततारा पुरस्कार, जगदम्बाश्री पुरस्कार, नइ देरुनीख सुकीर्ति पुरस्कार (संयुक्त), नइ रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौं सम्मान र अभिनन्दन ।

मनीषा कोइराला

(जनरल भूपालमानसिंह कार्की र दुर्गाकुमारी कार्कीका नाउँमा स्थापित
एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ भूपालदुर्गा पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २०२७ साल साउन ३२ गते, काठमाडौँ ; **बुबाआमा** :
प्रकाश कोइराला तथा सुषमा कोइराला; **कृति** : सन् १९८९ मा
नेपाली सिनेमा 'फेरि भेटौँला'बाट अभिनय प्रारम्भ गरेपछि सैयौँ
हिन्दी चलचित्रहरूकी शीर्षस्थ बलिउड नायिका, हिल्ड (अङ्ग्रेजी
भाषामा पुस्तक लेखन : २०१८), जीजिविषा (नेपाली अनुवाद :
२०२०); **पुरस्कार** : फिल्मफेयर एवार्ड (भारत), फिल्मफेयर
क्रिटिक्स एवार्ड, (भारत), उत्कृष्ट अभिनयमा स्टार स्क्रिन एवार्ड
(भारत), प्रबल गोरखादक्षिणबाहु (श्री ५ बाट), इन्डिया टुडे उमन
अफ द इयर एवार्ड (सन् २०१४) (भारत), दादासाहेब फाल्के ब्रेभ
एन्ड ब्युटिफुल एवार्ड (भारत), नवभारत टाइम्स एवार्डलगायत
विविध पुरस्कार तथा सम्मान, नइ भूपालदुर्गा पुरस्कार, नइ रजत
महोत्सव पदकका साथै दर्जनौँ सम्मान र अभिनन्दन ।

श्रीमती गीता खत्री

(प्रा.गणेशप्रसाद शर्मा र दुर्गादेवी नेपालका नाउँमा स्थापित
एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ गणेशदुर्गा अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २०२० साल चैत; **बुबाआमा** : कमलबहादुर खड्का तथा मखमली खड्का; **शिक्षा** : बिए; **कृति** : आठ पुस्तक (कथा, कविता, निबन्ध, जीवनी) तथा पाँच गीति सिडी; **पुरस्कार** : सर्वदा वाङ्मय पुरस्कार, सरस्वती सङ्गीत निकेतन पुरस्कार, विश्व नारी साहित्य पदक, सत्यमोहन जोशी शताब्दी पदक, भानुभक्त स्वर्ण पदक, गङ्गादेवी चौधरी पुरस्कार, नइ गणेशदुर्गा अन्तर्राष्ट्रिय पुरस्कार र नइ रजत महोत्सव पदक; **भ्रमण** : एसिया, युरोप र अमेरिकाका विभिन्न मुलुक; **अनुभव** : अन्तर्राष्ट्रिय नेपाली साहित्य समाजकी केन्द्रीय अध्यक्ष लगायत विविध सङ्घ संस्थामा आबद्ध ।

श्री चूडामणि रेग्मी

(भागीरथा प्रसाई, जयप्रसाद प्रसाई र पद्मराज प्रसाईका नाउँमा स्थापित
एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ भाजप पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : १९९३ साल चैत २९ गते, सङ्खुवासभा; **बुबाआमा** : पीताम्बर रेग्मी तथा खिलेश्वरीदेवी; **शिक्षा** : एमए; **कृति** : २९ पुस्तक (कविता, कथा, निबन्ध, हास्यव्यङ्ग्य, समलोचना, भाषा तथा व्याकरण, सम्पादन); **सम्पादक** : जुही (द्वैमासिक) जुहीबाट ६२ वटा पुस्तक प्रकाशित; **पुरस्कार** : पत्रकारिता पुरस्कार (शिक्षा मन्त्रालय), राष्ट्रिय शिक्षा पुरस्कार (शिक्षा मन्त्रालय), त्रिवि सेवा पदक, महानन्द पुरस्कार, राष्ट्रिय प्रतिभा पुरस्कार (नेपाल सरकार), गणेश दुवाल खिलकुमारी पुरस्कार, प्रेस काउन्सिल पुरस्कार, भैरव पुरस्कार, दीपेश पुरस्कार, नरेन्द्र चापागाई पुरस्कार, सेतुली माया शाक्य पुरस्कार, देवीप्रसाद उप्रेती पुरस्कार, लक्ष्मी कार्की पत्रकारिता पुरस्कार, रमेश विकल वाङ्मय पुरस्कार, भानुभक्त पुरस्कार (नेपाल सरकार), महाकवि देवकोटा पुरस्कार, दीनबन्धु उषादेवी गोयल प्रतिभा पुरस्कार, रूपात्रेय शान्ता पुरस्कार, नइ भाजप पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौं सम्मान र अभिनन्दन । दर्जनौं साहित्यिक तथा पत्रकारितासम्बन्धी संस्थामा आबद्ध; **अनुभव** : सहप्राध्यापक, त्रिभुवन विश्वविद्यालय (२०२१-२०५५)

डा. गौरीशङ्करलाल दास

(भागीरथा प्रसाई तथा विष्णुभक्त प्रसाईका नाउँमा स्थापित
एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ भावि पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : १९८२ असोज ११ गते, सिराहा; **बुबाआमा** : जनार्दनलाल दास, भवानीदेवी; **शिक्षा** : एम्बिबिएस, (पटना), आइडिडी, डिटिएम् एन्ड एच (बेलायत) **पुरस्कार** : प्रसिद्ध गोरखादक्षिण बाहु, सुविख्यात त्रिशक्ति पट्ट, लक्ष्मीनारायणप्रसाद पुरस्कार, नइ भावि पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौँ सम्मान र अभिनन्दन; **अनुभव** : सदस्य, मानव अधिकार आयोग; सदस्य, लोकसेवा आयोग; स्वास्थ्य सेवा विभागको महानिर्देशक; प्रमुख योजना अधिकारी, स्वास्थ्य मन्त्रालय; नेपाल रेडक्रस सोसाइटी, विश्व स्वास्थ्य सङ्घका सल्लाहकार, नेपाल कुष्ठरोग निवारण संस्थाका संस्थापक उपाध्यक्ष तथा अध्यक्ष, राष्ट्रिय जेष्ठ नागरिक सङ्घको अध्यक्ष, चित्रगुप्त फाउन्डेसनका अध्यक्ष, टिबी तथा छाती रोग सङ्गठनका संस्थापक अध्यक्ष, विश्व स्वास्थ्य सङ्घको सभामा चार पटक सहभागी ।

प्रा.डा.वासुदेव त्रिपाठी

(एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ ईश्वर बराल पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : १९९९ चैत १३ (तनहुँ); **बुबाआमा** : प्रेमदत्त त्रिपाठी, गोमादेवी त्रिपाठी; **शिक्षा** : एमए (नेपाली) : प्रथम श्रेणीमा प्रथम, त्रिभुवन विश्वविद्यालय), विद्यावारिधि (नेपाली विषयमा प्रथम विद्यावारिधि); **कृति** : २८ पुस्तक (समालोचना, प्रबन्ध, कविता, सम्पादन); **पुरस्कार** : भानुभक्त प्रज्ञापुरस्कार (नेपाल सरकार), भानुभक्त पुरस्कार (नेपाल सरकार), आदिकवि भानुभक्त पुरस्कार, भानुभक्त स्वर्ण पदक (नेपाल सरकार), सुप्रसिद्ध गोरखादक्षिणबाहु, महेन्द्रविद्याभूषण (तीन पटक), रत्नश्री स्वर्ण पदक, वीरेन्द्र ऐश्वर्य सेवा पदक, मदन पुरस्कार, भूपालमानसिंह कार्की पुरस्कार, ऋषट पुरस्कार, भारती खरेल व्याख्यान पुरस्कार, गुणराज स्मारक पुरस्कार, उदयानन्द पुरस्कार, लेखनाथ साहित्य पुरस्कार, महाकवि देवकोटा पुरस्कार; राष्ट्रकवि माधव घिमिरे पुरस्कार, महाकवि देवकोटा पुरस्कार (नेपाल सरकार), सिद्धिचरण पुरस्कार र नइ ईश्वर बराल पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौं सम्मान र अभिनन्दन;

भ्रमण : भारत, चीन, बङ्गलादेश, थाइल्यान्ड, मलेसिया, सिङ्गापुर, जापान, कुबेत, कतार, बेलायत, जर्मनी, संयुक्त राज्य अमेरिका;
अनुभव : पूर्व उपकुलपति, नेपाल राजकीय प्रज्ञाप्रतिष्ठान, पूर्व डीन, मानविकी तथा सामाजिक शास्त्र अध्ययन सङ्काय त्रिभुवन विश्वविद्यालय) र पूर्व प्रमुख नेपाली केन्द्रीय विभाग, त्रिभुवन विश्वविद्यालय ।

प्रादीपक जङ्गम

(एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ कोइलीदेवी पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २०१० माघ स्वस्थानी पूर्णिमा (भक्तपुर); **बुबाआमा** : गोविन्दहरि जङ्गम जमुनादेवी जङ्गम; **शिक्षा** : स्नातकोत्तर; **कृति** : सात पुस्तक; १७ वटा एकल सङ्गीतबद्ध डिस्क, क्यासेट र सि.डी; चलचित्र एल्बमहरू, १६ वटा व्याले तथा नाटक भारत, पाकिस्तान, बङ्गलादेश, श्रीलङ्का, हङ्कङ, थाइल्यान्ड, कोरिया आदि मुलुकमा गायक कलाकारका हैसियतले भाग लिई नेपाली आधुनिक गीत, नेपाली लोकगीत तथा शास्त्रीय गायन प्रस्तुत गरी प्रतिनिधित्व गरेको। **पुरस्कार** : प्रतिभाको खोजी (प्रथम), सर्वश्रेष्ठ गीतकार (प्रथम), छिन्नलता पुरस्कार र सिप्पल सम्मान, गद्दीआरोहण रजत महोत्सव पदक, सुप्रबल गोरखा दक्षिणबाहु, शुभराज्याभिषेक पदक, तथा वीरेन्द्र ऐश्वर्य सेवा पदक, दीर्घ सेवा पदक (त्रिभुवन विश्वविद्यालय) मोतीराम सेतुराम गजल सङ्गीत पुरस्कार, इमेज लाइफ टाइम अचिभमेन्ट अवार्ड, नेसनल गजल अवार्ड, लाइफ टाइम एचिभमेन्ट अवार्ड, नइ कोइलीदेवी पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदक,

बी.बी.सी.लन्डनको 'नेपाली सेवाले' गरेको नेपाली गीतको विश्वव्यापी सर्वेक्षणमा दीपक जङ्गमको सङ्गीत, चाँदनी शाहको रचना र नारायण गोपालको स्वर रहेको 'एउटा मान्छेको मायाले' गीत सर्वश्रेष्ठ भएको घोषणालगायत दर्जनौँ सम्मान र अभिनन्दन । **विदेश भ्रमण :** भारत, जापान, चीन, पाकिस्तान, बङ्गलादेश, श्रीलङ्का, हङकङ, थाइल्यान्ड, कोरिया आदि; **अनुभव :** प्राध्यापन (पद्मकन्या बहुमुखी क्याम्पस, त्रिभुवन विश्वविद्यालय), रत्न रेकर्डिङ संस्थानको पूर्व अध्यक्ष तथा महाप्रबन्धक ।

श्री हिरण्यलाल श्रेष्ठ

(लफ्टन देवीप्रसाद प्रसाई, स्त्रकुमारी प्रसाई, नीलिम प्रसाई र खनूपस्दे 'रामबाबू'का नाउँमा स्थापित साठी हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीख प्रदीप्ति पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : १९९८ असोज कृष्ण षष्ठी (मकवानपुर); **बुबाआमा** : कुशवलाल श्रेष्ठ तथा रामभक्ति श्रेष्ठ; **शिक्षा** : एम्.ए.(त्रिभुवन विश्वविद्यालय); **कृति** : पाँच पुस्तक; **पुरस्कार** : पुष्पलाल राष्ट्रिय पुरस्कार, प्रबल गोरखादक्षिण बाहु, नइ देरुनीख प्रदीप्ति पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौँ सम्मान र अभिनन्दन; **अनुभव** : रूसी महासङ्घका लागि शाही नेपाली राजदूत, पूर्व सांसद, अफ्रो एसियाली जनएकता सङ्गठनका वर्तमान अध्यक्ष; **भ्रमण** : भारत, चीन, बङ्गलादेश, पाकिस्तान, भुटान, संयुक्त राज्य अमेरिका, बेलायत, दक्षिण अफ्रिका, फ्रान्स, रूसलगायत ३३ देशहरू ।

श्रीमती लक्ष्मीदेवी राजभण्डारी

(सुश्री रेखा प्रसाईका नाउँमा स्थापित साठी हजार रुपियाँ राशिको
'नइ रेखा पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : सन् १९४३, जुलाई १५ (कालिम्पोङ, भारत); **बुबाआमा** :
खड्गबहादुर प्रधान तथा पदमकेशरी; **शिक्षा** : एमए (त्रिभुवन
विश्वविद्यालय); **कृति** : १८ पुस्तक (कविता, निबन्ध, एन्थोलजी)
(नेपाली भाषाका ८, अङ्ग्रेजी भाषाका १० र नेवारी भाषाका १)
पुरस्कार : नइ रेखा पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै
केही सम्मान र अभिनन्दन ।

श्रीमती दुर्गा पौडेल

(पचास हजार रुपियाँ राशिको 'नइ बुलु शर्मा पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २०१८ साल चैत २ गते; **बुबाआमा** : ऋषिराम ज्ञवाली तथा कुन्तादेवी ज्ञवाली; **शिक्षा** : आईए, आईएड. **कृति** : चार पुस्तक (कथा, निबन्ध बालसाहित्य); **पुरस्कार** : महिला अग्रज पत्रकार सम्मान, दीर्घ सेवा सम्मान (कालिका उच्चमाध्यामिक विद्यालय), विश्व नारी नेपाली साहित्य पदक, पारिजात स्मृति पुरस्कार, देवकोटा सम्मान, नइ बुलु शर्मा पुरस्कार र नइ रजत महोत्सव पदक; **अनुभव** : रेडियो लुम्बिनीको संस्थापक सदस्य एवम् कार्यक्रम प्रस्तोता, कोषाध्यक्ष नेपाल राष्ट्रिय शिक्षक सङ्गठन, सदस्य लेखनाथ स्मृति प्रतिष्ठान, शिक्षण पेसाबाट सेवा निवृत्त; **भ्रमण** : भारत तथा संयुक्त राज्य अमेरिका ।

सोफी सुनुवार (पूर्व नाउँ सुनील)

(प्रा.डा.रामप्रसाद उप्रेती र लक्ष्मी उप्रेतीका नाउँमा स्थापित पचास हजार रुपियाँ राशिको 'नइ रामलक्ष्मी पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २०४२ असोज १५; **बुबाआमा** : पूर्णबहादुर सुनुवार तथा लक्ष्मी सुनुवार; **शिक्षा** : एसएलसी; **पुरस्कार** : ब्राइडल मेकअप प्रतियोगितामा प्रथम, सनसिल्क एवार्ड, नइ रामलक्ष्मी पुरस्कार र नइ रजत महोत्सव पदक; **अनुभव** : नेपालको पहिलो तेस्रो लिङ्गी मेकअप आर्टिस्ट, तेस्रो लिङ्गीका जागरणका लागि समर्पित, नीलहीरा समाजको विकासमा योगदान, मिस नेपालमा आमन्त्रित मेकअप आर्टिस्ट, रिमिल मेकअप स्टुडियो स्थापना, मलेसियामा मिस मलेसिया मेकअप आर्टिस्ट घोषित ।

महेश थापा

(लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, रुद्रकुमारी प्रसाई, नीलिम प्रसाई र खनूप्रदे 'रामबाबू'का नाउँमा स्थापित पचास हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीख गौरव पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २०३४ पुस ९ गते (सर्लाही); **बुबाआमा** : भरतबहादुर थापा, शान्तिदेवी थापा; **कृति** : मरीचिका (कथासङ्ग्रह), २०७५, नमोनमः (व्यङ्ग्यसङ्ग्रह), २०७४, अल्पविराम (आत्मकथा), २०७०; **पुरस्कार** : कर्णाली साहित्य समाज कृति पुरस्कार, कविडाँडा राष्ट्रिय आख्यान पुरस्कार, तरेली मसी सृजना पुरस्कार, बाह्रखरी कथा प्रतियोगितामा उत्कृष्ट कथा २०७६, नइ देरुनीख गौरव पुरस्कार र नइ रजत महोत्सव पदक; **भिन्न परेको अन्य** : विश्व बुद्धिचाल महासङ्घबाट रेटिड प्राप्त अन्तर्राष्ट्रिय चेस खेलाडी- (मोटर न्युरोन डिजिज'नामक गम्भीर रोगका कारण पूर्ण अशक्त अपाङ्गताको अवस्थामा रही हिँड्न, बोल्न, समाउन समस्या भएकाले आंशिक रूपमा चलने दाहिने हातको दुई औंलाद्वारा अनस्क्रिन किबोर्ड'को सहयोगमा लेखनलाई निरन्तरता दिइरहेको ।)

सिबिरा लामा

(लप्टन देवीप्रसाद प्रसाई, रुद्रकुमारी प्रसाई, नीलिम प्रसाई र खनूप्रदे 'रामबाबू'का नाउँमा स्थापित पच्चिस हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीख पौरख पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : सन् १९९४ मार्च २०; **बुबाआमा** : लोजक लामा तथा सुधा लामा; **शिक्षा** : बिक्रम, चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट; **पुरस्कार** : मिस मङ्गोल (२०७७), भोलिको नेपाल इन्टर स्कूल प्रतियोगितामा प्रथम, नइ देरुनीख पौरख पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदक आदि; **अनुभव** : चार्टर्ड एकाउन्टेन्टका रूपमा कार्यरत ।

नई देरुनीखपू बाल पुरस्कारबाट पुरस्कृत प्रतिभाहरू : २०७६

(लफ्टन देवीप्रसाद प्रसाई, रुद्रकुमारी प्रसाई, नीलिम प्रसाई, खनूप्रदे 'रामबाबू' र पूनावती प्रसाईका नाउँमा स्थापित (बाल पुरस्कार दस हजार रुपियाँ राशि, कोपिला पुरस्कार सात हजार रुपियाँ राशि र चिचिला पुरस्कार पाँच हजार रुपियाँ राशि) 'नई देरुनीखपू बाल पुरस्कार' तथा 'नई रजत महोत्सव पदक'द्वारा सम्मानित)

श्री विनम पोखरेल (बहुआयामिक) जन्म : २०६२ साल असार २२ गते (महोत्तरी); **बुबा :** तेजप्रसाद पोखरेल, **आमा:** विमला न्यौपाने पोखरेल; **शिक्षा :** आठ कक्षा; **स्कूल :** घटराज मेमोरियल स्कूल, काठमाडौँ; **विशेष :** वाइल्ड विज्डम क्विज, अन्तर्राष्ट्रिय प्रतियोगितामा तेस्रो तथा एसियामा प्रथम पुरस्कारद्वारा पुरस्कृत ।

सुश्री कृति पोखरेल (बहुआयामिक) जन्म : २०६५ साल चैत २६ गते (सुनसरी); **बुबा :** राममणि पोखरेल, **आमा :** लावा दाहाल पोखरेल; **शिक्षा :** सात कक्षा; **स्कूल :** घटराज मेमोरियल स्कूल, काठमाडौँ; **विशेष :** वाइल्ड विज्डम क्विज, अन्तर्राष्ट्रिय प्रतियोगितामा तेस्रो तथा एसियामा प्रथम पुरस्कारद्वारा पुरस्कृत ।

सुश्री आयुष्मा तिवारी (साहित्य) जन्म : २०६४ साल जेठ २६ (नवलपरासी); **बुबा :** आनन्द तिवारी, **आमा :** राधा

तिवारी; शिक्षा : नौ कक्षा; स्कुल: अक्सिडेन्टल पब्लिक स्कुल,
अनामनगर, काठमाडौं ।

सुश्री सन्ध्या खत्री (चित्रकला) जन्म : २०६१ साल साउन
३२ गते (बाग्लुङ); बुबा : इन्द्र खत्री, आमा : मीना खत्री;
शिक्षा: नौ कक्षा; स्कुल : प्यारागन स्कुल, तिलगङ्गा, काठमाडौं ।

श्री प्रोसेस पाण्डे (सङ्गीत) जन्म : २०६३ साल असार ३०
गते (धादिङ); बुबा : प्रकाशचन्द्र पाण्डे, आमा : सुभद्रा
पाण्डे; शिक्षा : नौ कक्षा; स्कुल : लेब्रोटरी आवासीय
माध्यामिक विद्यालय, कीर्तिपुर, काठमाडौं ।

सुश्री लुँस्वां मानन्धर (नृत्य) जन्म : २०६६ साल मङ्सिर
१७ गते (काठमाडौं); बुबा : रोशन मानन्धर, आमा :
सुनीता मानन्धर; शिक्षा : पाँच कक्षा; स्कुल: समृद्धि स्कुल,
बालाजु, काठमाडौं ।

सुश्री रेवती महर्जन (कोपिला) जन्म : २०६९ साल कात्तिक
१३ गते (नयाँबजार); बुबा : विजेन्द्र महर्जन, आमा :
प्रतिमा महर्जन; शिक्षा : दुई कक्षा; स्कुल : एटर्नल लाइभ
पब्लिक सेकेण्डरी, स्कुल, नयाँबजार, काठमाडौं ।

सुश्री सुप्रिया विष्ट (कोपिला नृत्य) जन्म : २०६७ साल
वैशाख १६ गते (ओखलढुङ्गा); बुबा : यादवकुमार विष्ट,
आमा : तुलसी कटुवाल; शिक्षा : छ कक्षा; स्कुल : आदर्श
ज्योति इङ्लिस सेकेण्डरी स्कुल, सूर्यविनायक, भक्तपुर ।

सुश्री कृति राई (चिचिला) जन्म : २०७२ साल चैत ७ गते
(काठमाडौं); बुबा : कृष्ण राई, आमा : सरु राई; शिक्षा :
नर्सरी कक्षा; स्कुल : किन्डर ज्वाई मिनी प्लानेट स्कुल,
टीकाथली, काठमाडौं ।

नई प्रकाशनबाट पुरस्कृतको
परिचय : २०७७

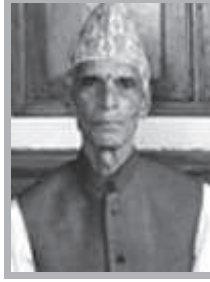

महासमालोचक प्रा.डा.वासुदेव त्रिपाठी

(पाँच लाख रुपियाँ राशिको नइ रजत महोत्सव पुरस्कारद्वारा पुरस्कृत)

जन्म : १९९९ चैत १३ (तनहु); **बुबाआमा** : प्रेमदत्त त्रिपाठी, गोमादेवी त्रिपाठी; **शिक्षा** : एमए (नेपाली : प्रथम श्रेणीमा प्रथम, त्रिभुवन विश्वविद्यालय), विद्यावारिधि (नेपाली विषयमा प्रथम विद्यावारिधि); **कृति** : २९ पुस्तक (समालोचना, प्रबन्ध, कविता, सम्पादन); **पुरस्कार** : भानुभक्त प्रज्ञापुरस्कार (नेपाल सरकार), भानुभक्त पुरस्कार (नेपाल सरकार), आदिकवि भानुभक्त पुरस्कार, भानुभक्त स्वर्ण पदक (नेपाल सरकार), सुप्रसिद्ध गोरखादक्षिणबाहु, महेन्द्रविद्याभूषण (तीन पटक), रत्नश्री स्वर्ण पदक, वीरेन्द्र ऐश्वर्य सेवा पदक, मदन पुरस्कार, भूपालमानसिंह कार्की पुरस्कार, ऋषट पुरस्कार, भारती खरेल व्याख्यान पुरस्कार, गुणराज स्मारक पुरस्कार, उदयानन्द पुरस्कार, लेखनाथ साहित्य पुरस्कार, महाकवि देवकोटा पुरस्कार; राष्ट्रकवि माधवप्रसाद घिमिरे पुरस्कार, महाकवि देवकोटा पुरस्कार (नेपाल सरकार), सिद्धिचरण पुरस्कार, नइ ईश्वर बराल पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पुरस्कार र नइ रजत महोत्सव पदक;

उपाधि : महासमालोचक; **भ्रमण** : भारत, चीन, बङ्गलादेश, थाइल्यान्ड, मलेसिया, सिङ्गापुर, जापान, कुबेत, कतार, बेलायत, जर्मनी, संयुक्त राज्य अमेरिका; **अनुभव** : पूर्व उपकुलपति, नेपाल राजकीय प्रज्ञाप्रतिष्ठान; पूर्व डीन, मानविकी तथा सामाजिक शास्त्र अध्ययन सङ्काय (त्रिभुवन विश्वविद्यालय), पूर्व प्रमुख, नेपाली केन्द्रीय विभाग, त्रिभुवन विश्वविद्यालय ।

प्रा.डा.दीर्घराज घिमिरे

(चन्द्रनिधि विष्ट र धनकुमारी विष्टका नाउँमा स्थापित
एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ चन्द्रधन पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : १९९८ साल फागुन १० गते; **बुबाआमा** : पं.हरिप्रसाद घिमिरे र योगमाया घिमिरे; **शिक्षा** : आचार्य, विद्यावारिधि; **कृति** : श्रीमद्भगवद्गीतातत्त्वप्रकाश (१-५ खण्ड) लगायत विविध राष्ट्रिय पत्रपत्रिकामा संस्कृति र दर्शनसम्बन्धी विभिन्न रचना प्रकाशित; **पुरस्कार** : शिक्षा पुरस्कार, नइ चन्द्रधन पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै विभिन्न सङ्घसंस्थाबाट सम्मान तथा अभिनन्दन; **अनुभव** : २०३५ सालदेखि नेपाल तथा भारतका विविध गोष्ठीहरूमा प्रतिनिधित्व तथा प्रवचन, पशुपतिपरिसरमा निरन्तर वेदान्त प्रवचन ।

श्री कमल थापा

(पूर्वप्रधानमन्त्री राजनेता कीर्तिनिधि विष्टका नाउँमा स्थापित
एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ कीर्तिनिधि पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २०१०; **बुबाआमा** : छत्रबहादुर थापा, विष्णुकुमारी थापा;
शिक्षा : एमए (त्रिभुवन विश्वविद्यालय), व्यवस्थापन र प्रशासन (संयुक्त अधिराज्य) ; **पत्नी** : प्रलिता थापा; **कृति** : नेपालमा द्वन्द्व व्यवस्थापनको चुनौतीका साथै विभिन्न पत्रपत्रिकामा विविध लेख रचनाहरू प्रकाशित **पुरस्कार** : सेवा पदक (२०३०), गद्दीआरोहण पदक (२०३१), गोरखादक्षिणबाहु (२०३७), त्रिशक्तिपट्ट (२०४३), नइ कीर्तिनिधि पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौं सम्मान र अभिनन्दन; **अनुभव** : विभिन्न मन्त्रालयमा मन्त्री हुनुका साथै पूर्व उपप्रधानमन्त्री, संस्थापक तथा सदस्यसचिव- राष्ट्रिय युवा सेवाकोष (युवावर्ष मोती पुरस्कार); **रुचि** : फुटबल तथा टेनिस, **भ्रमण** : एसिया, अफ्रिका, ओसिएनिया, युरोप तथा अमेरिकाका अधिकांश मुलुक; **अध्यक्ष**: राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी (२०६१ सालदेखि हालसम्म)

श्री नीर शाह

(लफ्टन देवीप्रसाद प्रसाई, रुद्रकुमारी प्रसाई, नीलिम प्रसाई र खनूपख्दे 'रामबाबू'का नाउँमा स्थापित एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीख सुकीर्ति पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २०१० साल; **बुबाआमा** : देवेन्द्रविक्रम शाह, बोधकुमारी शाह; **शिक्षा** : स्नातक (सेन्ट जोसेफ कलेज, दार्जिलिङ), टेलिभिजनका सन्दर्भमा संयुक्त राज्य अमेरिका र संयुक्त अधिराज्यबाट अध्ययन; **कृति** : आधा शताब्दीभित्र तीन सयभन्दा बढी सिनेमामा अभिनय, एक दर्जन बढी सिनेमा निर्देशन, दुई दर्जनबढी नेपाली सिनेमा निर्माण, **पुरस्कार** : गोरखादक्षिणबाहु, सुप्रबल जनसेवाश्री, शाही भिक्टोरियन अवार्ड (बेलायत), पञ्चायत रजत जयन्ती पदक, नेपाल जेसिस स्वर्ण पदक, सर्वनाम पुरस्कार, मुस्याचु पुरस्कार, जर्मनीबाट ब्लु क्रस मेडल, फिनल्यान्डबाट प्रेसिडेन्ट मेडल, जापानबाट टोयटा स्पेसल कन्ट्रिब्युसन एवार्ड, अमेरिकाबाट एएनए अवार्ड, भारतबाट गरिमा अन्तर्राष्ट्रिय अवार्ड, नेपालबाट अभिनय शिरोमणि, नाटक 'मसान'का लागि राष्ट्रिय पुरस्कार, ओस्कार अवार्डका लागि क्याराभानको मनोनयन, राजामती नेपालभाषामा सार्क महिला फिल्म

आयोजनाका लागि श्रीलङ्काबाट विशेष पुरस्कार र नइ देरुनीख सुकीर्ति पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौँ सम्मान र अभिनन्दन; **अनुभव** : संस्थापक अध्यक्ष, नेपाल टेलिभिजन, सदस्य- नेपाल प्रज्ञाप्रतिष्ठान, अध्यक्ष- चलचित्र विकास समिति, सल्लाहकार- चलचित्र विकास समिति, संरक्षक- नेपाल सिनेकलाकार सङ्घ, सदस्य- गणेशमान सिंह अध्ययन प्रतिष्ठान, सल्लाहकार- सीजेएमसी, अध्यक्ष- त्रिभुवन विश्वविद्यालयको चलचित्र अध्ययनका लागि संस्थापक फिजी टेलिभिजन इत्यादि; **भ्रमण** : विश्वका अधिकांश मुलुक, **संस्थापक** : नीर सिनेमा प्रा.लि. ।

प्रा.डा. राजेन्द्र विमल

(जनरल भूपालमानसिंह कार्की र दुर्गाकुमारी कार्कीका नाउँमा स्थापित
एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ भूपालदुर्गा पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २००३ चैत १३; **बुबाआमा** : कुशेश्वर लाभ तथा सुशीलादेवी;
शिक्षा : एमए अङ्ग्रेजी, पिएचडी (भाषाविज्ञान); **पत्नी** : वीणा
विमल; **कला** : फिल्म, टेलिशृङ्खला र नाटकमा अभिनय; **कृति** :
२७ ओटा (कथा, कविता, उपन्यास, बालसाहित्य, इतिहास आदिका
मौलिक तथा अनुवादका कृतिहरू); **पुरस्कार** : भानुभक्त पुरस्कार,
राष्ट्रिय प्रतिभा पुरस्कार, मैनाली कथा पुरस्कार, पुष्पलाल स्मृति
पुरस्कार, जगदम्बाश्री पुरस्कार, नइ भूपालदुर्गा पुरस्कार, नइ रजत
महोत्सव पदकलगायत एक दर्जन सम्मान; **अनुभव** : साहित्य,
पत्रकारिता र प्राध्यापन, अखिल भारतीय ऐतिहासिक एवम् तुलनात्मक
भाषाविज्ञान समिति वाराणसीका संस्थापक सदस्य, अफ्रो एसियाली
शान्ति सङ्गठनका केन्द्रीय सदस्य, जनकपुर साहित्य परिषद् आदि;
संस्थापक : विविध क्रियाकलापका लागि आफ्नै नाउँका पाँच
सङ्गठनका संरक्षक ।

श्री सन्तोष शर्मा

(भागीरथा प्रसाई, जयप्रसाद प्रसाई तथा पद्मराज प्रसाईका स्मृतिमा स्थापित एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ भाजप पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २००९ साल वैशाख ११; **बुबाआमा** : केशवकुमार शर्मा, सुशीला शर्मा; **शिक्षा** : एमएस (तथ्याङ्कशास्त्र र अर्थशास्त्र) दिल्ली विश्वविद्यालय; सियोल, जेनेभा, लन्डन, स्विडेन, सिङ्गापुर तथा जापान र भारतमा प्रतिलिपि अधिकारसम्बन्धी तालिम; **पत्नी** : कञ्चन शर्मा; **कृति** : प्रतिलिपि अधिकारका सन्दर्भ विभिन्न पत्रपत्रिकामा लेखरचनाहरू प्रकाशित; **अनुभव** : प्राध्यापन (त्रिभुवन विश्वविद्यालय १९७३-२०७४, संस्थापक निर्देशक म्युजिक नेपाल, संस्थापक सदस्यसचिव, नेपाल म्युजिक सेन्टर ट्रस्ट, संस्थापक सदस्यसचिव- सीपीएसएन; **पुरस्कार** : एनएचके जापान टेलिभिजनमा एसियाको 'हु इज हु' (अक्टुबर १९९८), बेलायत सरकारका लागि आईभीपी गेस्ट (१९९९), सर्वश्रेष्ठ रोटरी क्लबका सभापति (रोटरी इन्टरनेसनल डिस्ट्रिक्ट ३२९०, नइ भाजप पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदक; **संस्थापक** : म्युजिक नेपाल, नेपाल म्युजिक सेन्टर ट्रस्ट, नेपालमा प्रथम प्रतिलिपि रक्षा समाज ।

डा.मणिन्द्ररञ्जन बराल

(भागीरथा प्रसाई तथा विष्णुभक्त प्रसाईका नाउँमा स्थापित
एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ भावि पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : १९९३ साल वैशाख, बस्तीपुर, सिराहा ; **बुबाआमा** :
पं.देवराज बराल, भुवनेश्वरी बराल; **शिक्षा** : एम्बीबीएस, ग्वालियर,
बालविशेषज्ञता स्नातकोत्तर संयुक्त अधिराज्य बेलायत,
एफआरसीपीसीएच, बेलायत; **रुचि** : साहित्य र सङ्गीत; **कृति** :
नियति र अनुभूति (२०७५ : आत्मकथा) लगायत पत्रपत्रिकामा
विविध लेखरचना, **पुरस्कार** : गोरखादक्षिणबाहु, धर्म पहाडी स्वास्थ्य
सेवा पुरस्कार, अमर पहाडी पुरस्कार र नइ भावि पुरस्कार, नइ
रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौँ सम्मान र अभिनन्दन; **अनुभव** :
अध्यक्ष तथा निर्देशक, कान्ति बाल अस्पताल, अध्यक्ष- नेपाल
मेडिकल काउन्सिल; **भ्रमण** : संसारका धेरै मुलुक ।

सुश्री शशीकला तिवारी

(यज्ञप्रसाद आचार्य, उमा आचार्य तथा जाग्रव निरौलाका नाउँमा स्थापित
एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ यउजा पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

बुबाआमा : तेजराज तिवारी, प्रेमीदेवी तिवारी; **शिक्षा** : कलामा स्नातक (बरोधा, भारत), फ्रान्सेली भाषामा डिप्लोमा (त्रिभुवन विश्वविद्यालय); **कला** : सन् १९७३ देखि देशविदेशमा चित्रकलाका एकल तथा संयुक्त प्रदर्शनी र नेपाल तथा संसारका धेरै देशहरूमा कलाकृतिहरू सजाइएका; **पुरस्कार** : गोरखादक्षिणबाहु, वीरेन्द्र गद्दी आरोहण रजत महोत्सव पदक, वीरेन्द्रऐश्वर्य पदक, सार्क पदक, दीर्घ सेवा पदक, इन्द्रराज्यलक्ष्मी प्रज्ञापुरस्कार, राष्ट्रिय प्रतिभा पुरस्कार, भद्र घले पुरस्कार, नारायणबहादुर सिंह पुरस्कार, नइ यउजा पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौं सम्मान; **अनुभव** : सदस्य-नेपाल कलाकार सङ्घ, सदस्य- युवा कलाकार समूह, प्रतिनिधि-ढाकामा आयोजित एसियन चित्रकला प्रदर्शनी (सन् १९८१), सदस्य-नाफा सल्लाहकार समिति (सन् १९८१-१९९४), जापानमा आयोजित अन्तर्राष्ट्रिय कलाकार सम्मेलनमा नेपालको प्रतिनिधि (सन् १९९२), **भ्रमण** : भारत, बङ्गलादेश, जापान, संयुक्त अधिराज्य ।

श्री जङ्गबहादुर शाह

(धनमाया प्रसाई र रूपनारायण प्रसाईका नाउँमा स्थापित
एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ धनरूप पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : १९९३ साल माघ १२ (प्युठान, हाल बुटवल); **बुबाआमा** :
घनश्यामविक्रम शाह, योगमाया शाह; **शिक्षा** : बीए, (विशारद);
पत्नी : शेफाली शाह; **कृति** : विश्वामित्र (उपन्यास), शल्यक्रिया
(साहित्यिक चिरफार) तथा एक दर्जन बढी विविध विधाका पुस्तकहरू
प्रकाशोन्मुख; **पुरस्कार** : त्रिमूर्ति पुरस्कार, नइ धनरूप पुरस्कार, नइ
रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौँ सम्मान र अभिनन्दन ।

श्री वसन्तकुमार चौधरी

(एक लाख रुपियाँ राशिको 'नइ ईश्वरवल्लभ' पुरस्कारद्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २०१३ साल चैत २१; **बुबाआमा** : लूनकरणदास चौधरी, गङ्गादेवी चौधरी; **शिक्षा** : वाणिज्यशास्त्रमा स्नातक; **कृति** : नेपाली भाषामा पाँच पुस्तक, हिन्दी भाषामा दुई, नौ भाषामा एकैसाथ कवितासङ्ग्रह तथा नेपाली भाषामा छवटा र हिन्दी भाषामा दुईवटा गीतिसिडी; **पुरस्कार एवम् विभूषण** : मोरक्को सरकारद्वारा सम्मानित, सुप्रबल गोरखादक्षिणबाहु, प्रख्यात त्रिशक्तिपट्ट, दैवी प्रकोप पीडितोद्धार पदक, प्रबल गोरखादक्षिणबाहु, नइ ईश्वरवल्लभ पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौँ सम्मान र अभिनन्दन; **अनुभव** : सदस्य, सुरक्षा समन्वय समिति, स्वास्थ्य तथा जनसङ्ख्या मन्त्रालय (नेपाल सरकार), सन् २००७ देखि नेपालका लागि मोरक्कोको अवैतनिक महावाणिज्यदूत; **पूर्व सिनेट सदस्य** : त्रिभुवन विश्वविद्यालय, बीपी कोइराला स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान, पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालय, महेन्द्र संस्कृत विश्वविद्यालय; पूर्व सदस्यसचिव- पशुपति क्षेत्र विकास कोष, (पशुपति क्षेत्रका समष्टिगत

विकासका लागि बृहत्तर गुर्योजना तयार गरी लागू गरेको); पूर्व अध्यक्ष- अग्रवाल सेवा केन्द्र; पूर्व सदस्य- नेपाल लगानी बोर्ड, चार दशकदेखि निरन्तर रूपमा पचासभन्दा बढी सङ्घसंस्थामा संलग्न रही विविध सामाजिक क्रियाकलापमार्फत सामाजिक सेवामा कार्यरत, दुई दशकदेखि श्री लूनकरणदास गङ्गादेवी चौधरी साहित्यकला मन्दिरको स्थापना गरी महत्त्वपूर्ण साहित्यिक गतिविधि सञ्चालन एवम् विविध विधाका सर्जकहरूलाई सम्मान गर्दै आएको, एकल विश्वकाव्ययात्रा गर्दै हालसम्म दस देशका बीसवटा प्रमुख सहरहरूमा काव्यसभाको आयोजना गरेको; **भ्रमण** : विश्वका अधिकांश प्रमुख मुलुक; **संस्थापक** : वसन्त चौधरी फाउन्डेसन, श्री लूनकरणदास गङ्गादेवी चौधरी साहित्यकला मन्दिर, श्री लूनकरणदास गङ्गादेवी चौधरी च्यारिटी हस्पिटल ।

श्री घनश्याम राजकर्णिकार

(लफ्टन देवीप्रसाद प्रसाई, रुद्रकुमारी प्रसाई, नीलिम प्रसाई र खनूपरुदे 'रामबाबू'का नाउँमा स्थापित साठी हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीख प्रदीपित पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : १९९८ माघ ३ गते; **बुबाआमा** : कृष्णबहादुर राजकर्णिकार, प्राणमाया राजकर्णिकार; **पत्नी** : शान्ता राजकर्णिकार, **शिक्षा** : एमए (अर्थशास्त्र, त्रिभुवन विश्वविद्यालय), प्रोफेसनल एजुकेसन एन्ड एडभान्स ट्रेनिङ (जर्मनी); **कृति** : एक दर्जन बढी नियामा कृति तथा सम्पादनसमेत; **पुरस्कार** : भानुभक्त स्वर्ण पदक, महाकवि देवकोटा पुरस्कार, रत्नश्री सुवर्ण पदक, नइ देरुनीख प्रदीपित पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौँ सम्मान र अभिनन्दन; **अनुभव** : नेपाल विपश्यना समाज, नन्दीरात्रि माध्यमिक विद्यालय, पेन नेपाल, एक वडा जात्रा व्यवस्थापन तथा समाज सेवा समिति आदि संस्थाहरूमा क्रियाशील रहेको, **भ्रमण** : अमेरिका, संयुक्त अधिराज्य, फ्रान्स, जर्मनी, जापान, दक्षिण कोरिया आदि डेढ दर्जन मुलुकहरूको भ्रमण, **संस्थापक** : राजकर्णिकार समाज, बौद्ध प्रवचन समाज, नेपाल पाउरोटी उद्योग सङ्घ ।

श्री भवानी क्षत्री

(पचास हजार रुपियाँ राशिको नइ बुलु शर्मा पुरस्कारद्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २०१७ साउन २० गते, भोजपुर; **बुबाआमा** : चन्द्रबहादुर कार्की, उमा बस्नेत कार्की; **शिक्षा** : साहित्य अलङ्कार; **कृति** : उजेलीहरू (कथासङ्ग्रह), आमाहरू (निबन्धसङ्ग्रह); **पुरस्कार** : विश्व नारी साहित्य पदक, भानुभक्त स्वर्ण पदक, नइ बुलु शर्मा पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनों सम्मान र अभिनन्दन; **अनुभव** : संयोजक— विश्व नारी नेपाली साहित्य सम्मेलन, मेची अञ्चल, अध्यक्ष— नारी साहित्य सृजना प्रतिष्ठान तथा अन्य विविध सङ्घसंस्थाहरूमा सक्रिय सहभागिता; **भ्रमण** : नेपाल तथा भारतका विविध ठाउँ ।

भागवत मञ्जरी श्री राधिका दासी

(लफ्टन देवीप्रसाद प्रसाई, रुद्रकुमारी प्रसाई, नीलिम प्रसाई र खनूप्रदे 'रामबाबू'का नाउँमा स्थापित पचास हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीख गौरव पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २०४५, भदौ; **बुबाआमा** : तीर्थराज नेपाल, रमा नेपाल;
शिक्षा : स्नातकोत्तर अध्ययन (अङ्ग्रेजी तथा गणित); **पुरस्कार** : नइ देरुनीख गौरव पुरस्कार, नइ रजत महोत्सव पदकका साथै दर्जनौँ सम्मान र अभिनन्दन; **अनुभव** : अध्यापन (ग्यालेक्सी पब्लिक स्कूल, सेतो बङ्गला स्कूल, न्युटन स्कूलमा दस वर्षसम्म), भागवताचार्य श्री वनवारी धाम, गोपुली पुरम, वृन्दावन मथुरा, **संस्थापक** : माया घर नेपाल (एक हजार दुई सयभन्दा बढी सडक मानवहरूको उद्धार)

श्री युवराज अधिकारी 'स्मरण'

(लफ्टन देवीप्रसाद प्रसाई, रुद्रकुमारी प्रसाई, नीलिम प्रसाई र खनूप्रदे 'रामबाबू'का नाउँमा स्थापित पच्चिस हजार रुपियाँ राशिको 'नइ देरुनीख पौरख पुरस्कार'द्वारा पुरस्कृत)

जन्म : २०५७ साल मङ्सिर २२, कालीकोट; **बुबाआमा** : विष्णुप्रसाद अधिकारी, विमला आचार्य अधिकारी; **शिक्षा** : बीपी कोइराला अध्ययन प्रतिष्ठानमा दन्त्य शल्यचिकित्सामा स्नातक तहमा अध्ययनरत; **पुरस्कार** : धरान प्रज्ञाप्रतिष्ठानबाट लघु कथा लेखन प्रतियोगितामा पुरस्कृत, चितवनमा वादविवाद प्रतियोगितामा पुरस्कृत, नइ देरुनीख पौरख पुरस्कार र नइ रजत महोत्सव पदक; **रुचि** : फुटबल र टेबलटेनिस, कम्प्युटरमा प्रोग्रामिकमा विशेष क्षमता, सञ्चारका साधनहरूबाट कुटनैतिक सम्बन्ध कायम गर्न सिपालु, एवम् वक्तृत्वकलाले निपुण; **संलग्न** : सदस्य- परिक्रमा विद्यार्थी परिवार, बीपी केइएचएस, धरान, एम्ब्यासडर नेपाल स्वास्थ्य संस्था (२०२०-२०२१) र रोटचाक क्लब तथा लियो क्लब धरान ।

नइ देरुनीखपु बाल पुरस्कारबाट पुरस्कृत प्रतिभाहरू : २०७७

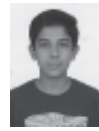
(लफ्टन देवीप्रसाद प्रसाई, रुद्रकुमारी प्रसाई, नीलिम प्रसाई, खनूप्रदे 'रामबाबू' र पूनावती प्रसाईका नाउँमा स्थापित (बाल पुरस्कार दस हजार रुपियाँ राशि, कोपिला पुरस्कार सात हजार रुपियाँ राशि र चिचिला पुरस्कार पाँच हजार रुपियाँ राशि) 'नइ देरुनीखपू बाल पुरस्कार' तथा 'नइ रजत महोत्सव पदक'द्वारा सम्मानित)

सुश्री सोइना दाहाल (बहुआयामिक) जन्म : २०६८ साल असार ३२ गते (काठमाडौं); **बुबा :** सोमनाथ दाहाल **आमा :** इन्दिरा अधिकारी; **शिक्षा :** पाँच कक्षा (मञ्जरी सेकेन्डरी स्कुल, गोलफुटार, काठमाडौं); **कृति :** मेरा दृष्टिमा एक्काइस बालकथा (बालसमीक्षा) : २०७७ ।

श्री सुविन रिमाल 'प्रशान्त' (साहित्य) जन्म : २०६२ साल फागुन १३ गते (विदुर, नुवाकोट); **बुबा :** विष्णुप्रसाद रिमाल, **आमा :** सुमित्रा सुमी; **शिक्षा :** दसौं कक्षा(संस्कृत); **कृति :** फुलबारी (छन्दोबद्ध कवितासङ्ग्रह : २०७४) **विशेष :** विविध प्रतियोगिताहरूमा आधा दर्जन बढी पुरस्कारहरूद्वारा पुरस्कृत ।

श्री देभान्स अग्रवाल (चित्रकला) जन्म : २०६२ साल साउन ११ गते; **बुबा :** नवीन अग्रवाल **आमा :** आभा अग्रवाल; **शिक्षा :** दसौं कक्षा (प्रिमियर इन्टरनेसनल स्कुल, ललितपुर); **विशेष :** चित्रकला प्रतियोगिताहरूमा आधा दर्जनभन्दा बढी पुरस्कार प्राप्त ।

सुश्री सफलता श्रेष्ठ (सङ्गीत)

जन्म: २०६७ साल भदौ १६ गते (घोराही, दाङ) ; **बुबा :** सन्तोष श्रेष्ठ **आमा :** सिर्जना श्रेष्ठ; **शिक्षा :** पाँचौँ कक्षा (नेपाल मेगा स्कुल, अनामनगर, काठमाडौँ); **विशेष :** गायनमा रुचि तथा विविध प्रतियोगिताहरूमा पुरस्कृत ।

सुश्री अदिति उपाध्याय (नृत्य)

जन्म : २०६७ साल भदौ २० गते (काठमाडौँ); **बुबा :** कमलराज उपाध्याय, **आमा :** लक्ष्मीकुमारी उपाध्याय; **शिक्षा :** पाँचौँ कक्षा (बृहस्पति विद्यासदन, काठमाडौँ); **विशेष :** विविध नृत्य प्रतियोगितामा पुरस्कृत ।

श्री ऋषान्त घिमिरे (खेलकुद)

जन्म : २०६६ साल वैशाख २२ गते (ओखलढुङ्गा); **बुबा :** ऋषिराम घिमिरे, **आमा :** शारदा घिमिरे; **शिक्षा :** सातौँ कक्षा (अक्सिडेन्टल पब्लिक स्कुल, अनामनगर, काठमाडौँ); डेढ दर्जन प्रतियोगिताहरूमा पुरस्कृत) **रुचि :** कविता लेखन, वक्तृत्व कला, वादविवाद, आदि; **विशेष :** कराँतेमा ओरेन्ज र एलो बेल्ट प्राप्त, विद्यालयको वार्षिक प्रतियोगितात्मक क्रिकेट खेलमा 'म्यान अफ द म्याच' ।

श्री समीर डङ्गोल (कोपिला सङ्गीत)

जन्म : २०६९ साल मङ्सिर २९ गते (काठमाडौँ); **बुबा :** कृष्णकाजी डङ्गोल, **आमा :** शर्मिला डङ्गोल; **शिक्षा :** दोस्रो कक्षा (अन्नपूर्ण सेकेन्डरी स्कुल, ठह्रिटी, काठमाडौँ); **विशेष :** नृत्य र गायनका साथसाथै साङ्गीतिक बाजा बजाउनमा विशेष रुचि ।

सुश्री युकी कुँवर (कोपिला नृत्य)

जन्म : २०६९ साल पुस २० गते (काठमाडौँ); **बुबा :** सञ्जय खड्का **आमा :** लोगसरी कुँवर; **शिक्षा:** दोस्रो कक्षा (नेपाल मेघा

स्कुल, अनामनगर, काठमाडौं); विद्यालयस्तरीय प्रतियोगिताहरूमा नृत्य तथा अभिनयमा सहभागी भएर एक दर्जन बढी पुरस्कार प्राप्त; विशेष : गायन, नृत्य, अभिनय तथा चित्रकारितामा रुचि ।

सुश्री दृशना महर्जन (चिचिला)

जन्म : २०७२ साल पुस १९ गते (गोङ्गबु, काठमाडौं); **बुबा** : सुरज महर्जन **आमा** : सैलिस्ना ताम्राकार, **शिक्षा** : युकेजी (अन्नपूर्ण सेकेन्डरी स्कुल, काठमाडौं); विद्यालयस्तरीय प्रतियोगिताहरूमा नृत्यमा सहभागी भएर पुरस्कृत, **विशेष** : पौडी, गायन, नृत्य, चित्रकारिता आदि विषयमा रुचि ।

नइ प्रकाशनका
संस्थापक नइको संक्षिप्त परिचय

वीरेन्द्रराज प्रसाई

बुबा : जयप्रसाद प्रसाई (१९७५-२०२०)

आमा : भागीरथा प्रसाई (१९७६-२०६८)

जन्म : २०११ साल चैत २९ गते (हाडपाड, ताप्लेजुड)

शिक्षा

बीए- त्रिचन्द्र क्याम्पस

कृति

८६ पुस्तक (जीवनी, निबन्ध, प्रबन्ध, गीत, समीक्षा, अन्तर्वार्ता, लेखन, सम्पादन)

विभूषण

- गद्दीआरोहण रजतपदक (२०५३)
- प्रबल गोरखादक्षिणबाहु (२०५७)
- वीरेन्द्रप्रेश्वर्य सेवापदक (२०५८)

पुरस्कार

- जेसिस साहित्य स्वर्ण पदक (२०४४)
- युवावर्ष मोती पुरस्कार (२०४९)
- राष्ट्रिय गौरव युवासम्मान (२०५३)
- उत्तमशान्ति पुरस्कार (२०६०)
- भद्र घले पुरस्कार (२०६४)
- दीपज्योति पुरस्कार (२०६७)
- देरुनीख पुरस्कार (२०६७)
- भानुभक्त प्रज्ञापुरस्कार (२०७१)
- भानुभक्त स्वर्ण पदक (२०७१)
- भारती खरेल पुरस्कार (२०७३)

बडापत्र

- चाँदनी शाह (२०४३)
- चाँदनी शाह (२०४४)

भ्रमण

- १४ अञ्चलका ६१ जिल्ला
- भारत, चीन, बङ्गलादेश, थाइल्यान्ड, द.कोरिया, बेलायत र अमेरिका

परिकल्पना तथा प्रबन्धन

- बालकृष्ण सम शताब्दी महोत्सव (२०५९)
- डा.माधवप्रसाद घिमिरेलाई राष्ट्रकविको उपाधि (२०६०)
- देवकोटा शताब्दी महोत्सव (२०६५)
- अन्तर्राष्ट्रिय नेपाली साहित्य सम्मेलन (२०६६)
- विश्वनारी नेपाली साहित्य सम्मेलन (२०७१)

- भानुभक्त आचार्य द्विशतवार्षिकी समारोह समिति (नेपाल सरकार : २०७१)
- डा.वानीरा गिरीलाई नेपाली साहित्य विश्व नारी रत्नको उपाधि (२०७१)
- डा.सत्यमोहन जोशीलाई वाङ्मय शताब्दी पुरुषको उपाधि (२०७४)
- प्रा.डा.वासुदेव त्रिपाठीलाई महासमालोचकको उपाधि (२०७७) आदि;

संस्थापक तथा सदस्यसचिव

- भूपाल प्रज्ञापरिषद् (२०५२)
- नइ प्रकाशन (२०५२)
- त्रिमूर्ति निकेतन (२०५९)
- वानीरा फाउन्डेसन (२०७६)

कृति

जीवनी

१. अठतीस अनौठा अनुहारहरू (२०४१)
२. केही चर्चित अनुहारहरू (२०४२)
३. समाजका केही चिन्तक (२०४७)
४. नेपाली भाषाका प्रमुख समालोचक (२०५४)
५. पारिजातको जीवनकथा (२०५७)
६. नेपाली सङ्गीतका शिखर (२०५९)
७. वाङ्देलको जीवनयात्रा (२०५९)
८. आदिगायक सेतुराम (२०६०)
९. दौलतविक्रम विष्टको परिक्रमा (२०६०)
१०. कोइलीदेवीको जिन्दगानी (२०६१)

११. नारीचुली (२०६३)
१२. प्रथम नारीस्रष्टा : ललितत्रिपुरसुन्दरी (२०६४)
१३. कीर्तिबाबु (२०६६)
१४. देवकोटाको जीवनशैली (२०६६)
१५. महाकवि देवकोटा (२०६६)
१६. त्रिमूर्ति (२०६९)
१७. रोहितको आकृति (२०६९)
१८. नेपाली साहित्यका विश्व नारी रत्न : वानीरा गिरी (२०७०)
१९. त्रिनारी रत्न (२०७१)
२०. भानुभक्त आचार्यको जीवनवृत्त (२०७१)
२१. शताब्दी पुरुष : सत्यमोहन जोशी (२०७२)
२२. सूधपा (२०७३)
२३. मेरी आमा भागीरथा प्रसाई (२०७६)
२४. शताब्दी पुरुषको सय वर्ष (२०७६)
२५. ढुङ्गाको कापमा ञाङ्गिएको पीपल : सहाना प्रधान (२०७८)
२६. ञापा विद्रोहका एउटा नायक शिवप्रसाद शिवाकोटी (२०७८)

निबन्ध

१. मेरो प्यारो कञ्चनजङ्घा (२०४८)
२. मेरो मोती पुरस्कार (२०४९)
३. जनप्रियताको नाप (२०५३)
४. अक्षरको प्रदर्शनी (२०५५)
५. नमस्कार (२०५८)
६. ठाँगे उक्लेपछि (२०६०)
७. रेलको रमाइलो (२०६१)
८. सहोदरी ठुड (२०६२)
९. प्रिय इन्दिरा (२०६२)

प्रबन्ध र समीक्षा

१. दक्षिण एसियाली क्षेत्रीय सङ्गठन (२०४३)
२. शान्तिक्षेत्र : प्रस्ताव र समर्थन (२०४४)
३. श्री ५ ज्ञानेन्द्र र आजको नेपाल (२०५८)
४. राजसंस्था र नेपाली जनता (२०५९)
५. देवकोटाका कृति (२०६६)

गीत

१. मेरो मनको देउराली (२०४६)
२. पुगनुपर्ने टाढा थियो (२०५४)

अन्तर्वार्ता

१. सामाजिक सेवा अन्तर्दृष्टि (२०४४)
२. एउटा महारथीको जबाफ (२०५७)

लेखन तथा सम्पादन

१. सामाजिक सेवाको नालीबेली (२०४५)
२. नेपाली साहित्यका समालोचक र समालोचना (२०५७)

सम्पादन

१. चाँदनी शाह : आफ्नै आकाश, आफ्नै परिवेश (२०४३)
२. चाँदनी शाहका रचना (२०४३)
३. ज्ञानज्योति (२०४९)
४. अरुणा लामा : कथा र व्यथा (२०५०)
५. महाकवि देवकोटा शताब्दी निबन्ध (२०६६)

इन्दिरा प्रसाईसँगको लेखन

१. विश्व नारी नेपाली स्रष्टाकोश (जीवनी : २०७१)

इन्दिरा प्रसाईसँगको सम्पादन

१. भारती खरेल : सृजना र समीक्षा (२०५२)
२. पौरखी पुरुष (२०५२)

३. एउटा अमर प्राज्ञ : बालकृष्ण सम (२०५४)
४. रुद्रराज पाण्डे : सृष्टि र दृष्टि (२०५४)
५. गणेश गुरु : साधनादेखि समाधिसम्म (२०५४)
६. भूपाल अर्चना (२०५५)
७. उकाली ओरालीहरूमा तारादेवी (२०५६)
८. ईश्वर बराल : कृति र कीर्ति (२०५७)
९. श्री ५ वीरेन्द्रको बहुआयामिक व्यक्तित्व (२०५७)
१०. सङ्गीतशिरोभूषण : नातिकाजी (२०५८)
११. ईश्वरवल्लभ : आयाम र आकृति (२०५९)
१२. कालो अक्षरदेखि सग्लो अक्षरसम्म (२०६०)
१३. मिश्रका कृति : कविका दृष्टि (२०६०)
१४. शरदचन्द्र भट्टराईको इतिवृत्त (२०६२)
१५. नेपाली भाषासाहित्यको अन्तर्राष्ट्रिय विस्तार (२०६७)
१६. विश्व नारी नेपाली साहित्यको रेखाङ्कन (२०७१)
१७. चौध अञ्चलमा नारी साहित्य (२०७१)
१८. वानीरा गिरीको कृतिस्तम्भ (२०७१)
१९. कवितामा वानीरा (२०७१)
२०. विश्वनारी नेपाली साहित्यको समीक्षा (२०७२)
२१. कवितामा घटराज (२०७४)
२२. अविश्रान्त साधक : घटराज भट्टराई (२०७४)
२३. राष्ट्रकविको सय वर्ष (२०७६)

प्रा.डा.महादेव अवस्थीसँगको सम्पादन

१. भानु विमर्श (२०७२)

अङ्ग्रेजी भाषा

1. A biography of Parijat (Translation by Shampo Lama : 2003)

2. A biography of Bangdel (Translation by Shampo Lama : 2003)
3. The Summit of Women Writers (Faces with Introduction : Drawings by Indra Khatri : 2007)
4. Scaling Thange (Travelogue, Translation by Namita Singh : 2017)
5. A biography of Devkota (Translation by Anukritika : 2017)
6. A biography of Dr.Satya Mohan Joshi (Translation by Anu Raj Joshi : 2017)
7. A biography of Bhagiratha Prasai (Translation by Dr. Kanchanjunga Prasai : 2021)
8. A biography of Dr.Banira Giri (Translation by Durga Banwasi 2021)
9. A biography of Century Person (Translation by Anu Raj Joshi 2021)

नेवारी भाषा

१. वाङ्मय शताब्दी पुरुष (अनुवादक- अणुराज जोशी : २०७८)

पत्रिका सम्पादन

१. कुटुम्ब साप्ताहिक (२०३९-२०४३)
२. उपकार त्रैमासिक (२०४३-२०४७)
३. प्रज्ञापत्र मासिक (२०५३-२०५५)
४. भानुमोती वार्षिक (२०५६-२०६३)

श्रव्य सिडी (जीवनी)

- देवकोटाको जीवनशैली (२०६६)

गीतलेखन

१. मिमिरिमा तिमिलाई (गीतिक्यासेट : २०४७)
२. यो मनले रोजेको छ (गीतिसिडी : २०५०)
३. हाँसीहाँसी जलिरहेँ (गीतिक्यासेट : २०५५)

४. कस्तो गरी माया बस्यो (गीतिक्यासेट : २०५६)
५. शिखा (गीतिक्यासेट : २०५७)
६. जुनी (गीतिसिडी : २०५८)

फुटकर

७५० भन्दा धेरै फुटकर लेखरचना प्रकाशित

नरेन्द्रराज प्रसाईबारे लेखिएका मुख्य कृति

- प्रा.डा. वासुदेव त्रिपाठी
- १. भानुसन्दर्भ र नरेन्द्रराज प्रसाईकृत भानुजीवनी : समीक्षात्मक अभिमत (२०७२)
- २. नरेन्द्रराज प्रसाईको जीवनीकृति मेरी आमा भागीरथा प्रसाई : समीक्षात्मक विमर्श (२०७६)
- प्रा.राजेन्द्र सुवेदी
- १. नरेन्द्रराज प्रसाईकृत एकल जीवनीको विश्लेषण (२०७३)
- इन्दिरा प्रसाई
- १. नरेन्द्रराज प्रसाईकृत भानुजीवनी : मूल्य र मान्यता (सम्पादन : २०७२)
- नरेन्द्रराज प्रसाईविषयक त्रिभुवन विश्वविद्यालयमा एमए शोधपत्र
- १. गीता बारकोटी : नरेन्द्रराज प्रसाईको जीवनी, व्यक्तित्व र कृतित्वको अध्ययन (२०६५)
- २. सन्तोष खरेल : नरेन्द्रराज प्रसाईका गीतिप्रवृत्ति (२०७८)

इन्दिरा प्रसाई

बुबा : गणेशप्रसाद शर्मा (१९९०-२०४६)

आमा : दुर्गादेवी नेपाल (१९९५)

जन्म

२०१४ साल फागुन ३ गते (दार्जिलिङ, भारत)

शिक्षा : एमबिए

कृति

५६ पुस्तक (कथा, कविता, उपन्यास, जीवनीमूलक निबन्ध, समीक्षा, सम्पादन)

विभूषण

- गद्दीआरोहण रजत पदक (२०५३)
- वीरेन्द्रऐश्वर्य सेवा पदक (२०५८)
- प्रबल गोरखा दक्षिणबाहु (२०५९)

पुरस्कार

- युवावर्ष मोती पुरस्कार (२०५१)
- मैनाली कथा पुरस्कार (२०५२)
- राष्ट्रिय प्रतिभा पुरस्कार (२०५३)
- राष्ट्रिय गौरव युवासम्मान (२०५३)
- भद्र घले पुरस्कार (२०६४)
- देरुनीख पुरस्कार (२०६७)
- दीपज्योति पुरस्कार (२०६७)
- भानुभक्त प्रज्ञापुरस्कार (२०७१)
- भानुभक्त स्वर्णपदक (२०७१)
- भारती खरेल पुरस्कार (२०७३)
- धनमान लघु कथा पुरस्कार (२०७६)
- वासुशशि पुरस्कार (२०७७)

भ्रमण : नेपालका विभिन्न जिल्ला तथा भारत, द.कोरिया, बेलायत र अमेरिका

परिकल्पना तथा प्रबन्धन

- बालकृष्ण सम शताब्दी महोत्सव (२०५९)
- डा.माधवप्रसाद घिमिरेलाई राष्ट्रकविको उपाधि (२०६०)
- देवकोटा शताब्दी महोत्सव (२०६५)
- अन्तर्राष्ट्रिय नेपाली साहित्य सम्मेलन (२०६६)
- विश्वनारी नेपाली साहित्य सम्मेलन (२०७१)
- भानुभक्त आचार्य द्विशतवार्षिकी समारोह समिति (नेपाल सरकार : २०७१)
- डा.वानीरा गिरीलाई नेपाली साहित्य विश्व नारी रत्नको उपाधि (२०७१)
- डा.सत्यमोहन जोशीलाई वाङ्मय शताब्दी पुरुषको उपाधि (२०७४)
- प्रा.डा.वासुदेव त्रिपाठीलाई महासमालोचकको उपाधि (२०७७) आदि;

संस्थापक तथा अध्यक्ष :

- त्रिमूर्ति निकेतन (२०५९)
- नई प्रकाशन (२०५२)

उपाध्यक्ष

- वानीरा फाउन्डेसन (२०७६)

प्राध्यापन

- महेन्द्र मोरङ बहुमुखी क्याम्पस, विराटनगर (२०४७–२०५१)
- पद्मकन्या बहुमुखी क्याम्पस, काठमाडौं (२०५४–२०५५)
- पशुपति बहुमुखी क्याम्पस, काठमाडौं (२०५५–२०७०)
- कार्यकारी अध्यक्ष : गोरखापत्र संस्थान (२०६१)
- सल्लाहकार : श्री ५ को सरकार (२०६१)
- कार्यकारी उपाध्यक्ष : आदिकवि भानुभक्त आचार्य द्विशतवार्षिकी समारोह समिति (नेपाल सरकार : २०७१–२०७२)

कृति

कथासङ्ग्रह

१. मन सायद उघ्रँदैन (२०५१)
२. बयान (२०५५)
३. दोस्रो सत्ता (२०६२)
४. मेरो कथा नलेखिदिनू (२०७४)

उपन्यास

१. विश्वामित्र (२०५५)
२. रनमाया (२०५८)
३. शिखा (२०५९)
४. उसको लोग्ने र बिरालो (२०६०)

कवितासङ्ग्रह

१. वायुपङ्खी घोडा (२०५७)
२. तिमि हुनुको (लामो कविता : २०५७)
३. नेपाल न्युज डट कम (२०५९)
४. माल्दाइलाई चिठी (२०६१)
५. ए समुद्र ! (लामो कविता : २०६३)

६. शारदा (लामो कविता : २०६९)
७. धिपधिप (अर्ग्यानिक कवितासङ्ग्रह : २०७७)

खण्डकाव्य

१. हरिमाया (२०७४)

समीक्षात्मकपत्र निबन्ध

१. प्रिय नरेन्द्र (२०६१)

जीवनीमूलक निबन्ध

१. मेरी सासू (२०६५)
२. भागीरथा प्रसाईको निर्वाण (२०६९)

समीक्षा

१. उषा शेरचनको शङ्खघोष (२०७२)

अनुवाद

१. मेरा जीवन : मेरी कहानी (२०५४) नेपाली भाषाबाट हिन्दी भाषा

सम्पादन

१. त्रिमूर्ति निकेतन (२०६०)
२. देवकोटाको राष्ट्रिय चिन्तन (२०६६)
३. देवकोटा शताब्दी कविता (२०६६)
४. बगेको खोला (लेखक : दुर्गादेवी नेपाल : २०७२)
५. नरेन्द्रराज प्रसाईकृत भानुजीवनी : मूल्य र मान्यता (२०७३)

नरेन्द्रराज प्रसाईसँगको लेखन

१. विश्व नारी नेपाली स्रष्टाकोश (जीवनी : २०७१)

नरेन्द्रराज प्रसाईसँगको सम्पादन

१. भारती खरेल : सिर्जना र समीक्षा (२०५२)
२. पौरखी पुरुष (२०५२)

३. एउटा अमर प्राज्ञ : बालकृष्ण सम (२०५४)
४. रुद्रराज पाण्डे : सृष्टि र दृष्टि (२०५४)
५. गणेश गुरु : साधनादेखि समाधिसम्म (२०५४)
६. भूपाल अर्चना (२०५५)
७. उकाली ओरालीहरूमा तारादेवी (२०५६)
८. ईश्वर बराल : कृति र कीर्ति (२०५७)
९. श्री ५ वीरेन्द्रको बहुआयामिक व्यक्तित्व (२०५७)
१०. सङ्गीत शिरोभूषण : नातिकाजी (२०५८)
११. ईश्वरवल्लभ : आयाम र आकृति (२०५९)
१२. कमल दीक्षित : कालो अक्षरदेखि सग्लो अक्षरसम्म (२०६०)
१३. मिश्रका कृति : कविका दृष्टि (२०६०)
१४. शरदचन्द्र भट्टराईको इतिवृत्त (२०६२)
१५. नेपाली साहित्यको अन्तर्राष्ट्रिय विस्तार (२०६७)
१६. विश्वनारी नेपाली साहित्यको रेखाङ्कन (२०७१)
१७. चौध अञ्चलमा नारी साहित्य (२०७१)
१८. वानीरा गिरिको कृतिस्तम्भ (२०७१)
१९. कवितामा वानीरा (२०७१)
२०. विश्वनारी नेपाली साहित्यको समीक्षा (२०७२)
२१. अविश्रान्त साधक : घटराज भट्टराई (२०७४)
२२. कवितामा घटराज भट्टराई (२०७४)
२३. राष्ट्रकविको सय वर्ष (२०७६)

प्रा.डा.महादेव अवस्थीसँगको सम्पादन

१. भानुभक्त दुई सय वर्ष (२०७२)

अङ्ग्रेजी र अन्य भाषा

1. Do Not Inscribe My Story Please (Short Story, Translation by Durga Banwasi : 2019)

2. The Husband & The Cat (A Noble, Translation by Brazesh Khanal : 2005)
3. Ranamaya (A Novel, Translation by keshab Sigdel : 2017)
4. Being of You (Long Poem, Translation by Mohan Sitaula : 2017)
५. उसको लोग्ने र बिरालो (उपन्यास, अरबिक भाषा सन् २०१० : इजिप्ट सरकारको संस्कृति मन्त्रालयबाट प्रकाशित पहिलो नेपाली साहित्य)

इन्दिरा प्रसाईंबारे लेखिएका मुख्य कृति

- प्रा. राजेन्द्र सुवेदी
- १. आख्यानकार इन्दिरा प्रसाईं : सिर्जना र दृष्टि (२०७८)
- इन्दिरा प्रसाईंविषयक त्रिभुवन विश्वविद्यालयमा एमए शोधपत्र
- १. सुरेन्द्र भट्टराई : इन्दिरा प्रसाईंको जीवनी, व्यक्तित्व र कृतित्वको अध्ययन (२०५५)
- २. शीतला काफ्ले : उपन्यासकार इन्दिरा प्रसाईं (२०६७)
- ३. सुभद्रा सापकोटा : 'रनमाया' उपन्यासमा विधातात्त्विक अध्ययन (२०७६)
- ४. शशिकला रोकाहा : उसको लोग्ने र बिरालो उपन्यासमा पात्रविधान (२०७७)

ढड डुकाशन

अध्यक्ष

शुडीडती इनुदरल डुरसलई

उडलध्यक्ष

डुरल.डल.रलडडुरसलद उडुरेती

कुषलध्यक्ष

डल.कडुडनकडुडल डुरसलई

सदसुडु

शुडीडती अनुकृतलकल

डुरल.डल.उषल ठलकुर

शुडीडती उषल शेरकन

शुडी डुडुडलनलथ ओडलरी

शुडीडती नलनु डनुत

शुडीडती डुषुडल थलडल

शुडीडती डुडुडती डुसुनेत

शुडी डुरतरलक डुरसलई

शुडी डुदुनदलस शुरेषुठ

शुडी डुलदव डुडुडुरलई

डुनलरुथ सदसुडु

शुडीडती उनुनती डुडुडुरल 'शीलल'

डुरल.डल.डलरुगी शरुडल

शुडी वलशुववलुडुडु

डुरल.डल.शलशल शरुडल

शुडी सुरडुडलदुर शुरेषुठ

शुडीडती सुषडुल कुडुरललल

डल.कुकुनेनुदुरकनुदुर शुरेषुठ

सदसुडुसकलव

शुडी नरेनुदुरलक डुरसलई